

शमूएलको पहिलो पुस्तक

एल्काना र तिनका परिवारहरूले शीलोमा आराधना

१ त्यहाँ एल्काना नाउँ भएका एकजना मानिस थिए। तिनी एप्रेमको पहाडी प्रदेश रामा शहरमा बस्थे। तिनी सूपी परिवारका थिए। तिनका पिताको नाउँ यरोहाम, बाजेको नाउँ एलीहू र बराजुको नाउँ तोहू थियो। तोहू चाहिँ सूपका छोरा थिए। सूप एप्रेम परिवार समूहबाटका थिए।

एल्कानाका दुइवटी पत्नी थिए। एउटीको नाउँ हन्ना र अर्कीको नाउँ पनिन्ना थियो। पनिन्नाका नानीहरू थिए, तर हन्नाका नानीहरू थिएनन।

३ परमप्रभु सर्वशक्तिमानको अधि आराधना गर्न र बलि चढाउन प्रत्येक वर्ष एल्काना रामाबाट शीलोमा जाने गर्थे। शीलोमा परमप्रभुका पूजाहारीको रूपमा होप्नी र पीनहासले सेवा गर्थे। यी दुइ एलीका छोरा थिए। ४ जब एल्काना बलि चढाउने गर्थे, उसले उनकी पत्नी पनिन्नाह र उनका छोरा-छोरीलाई भाग दिने गर्थे। ५ उनले हन्नालाई जहिले पनि बराबरी भाग भोजन दिन्थे उनले हन्नालाई बढी माया गर्थे किनभने परमेश्वरले उनको कोख बन्द गरिदिनु भएको थियो।

हन्नालाई पनिन्नाले सताउँथी

६ परमप्रभुले हन्नालाई बाँझी पार्नु भएको कारण पनिन्नाले तिनलाई रिस उठाउने गर्थी। ७ शीलोमा प्रत्येक वर्ष जब त्यो परिवार परमप्रभुलाई आराधना गर्न र बलिदान चढाउन जान्थे तब पनिन्नाहले हन्नालाई दुःख दिने गर्थिन्। र खसालेर कुरा गर्ने र तिनलाई रूवाएर खाना नखानेसम्म बनाउदथिइन्। ८ यो सब देखेर एल्काना उनका पतिले भन्थे, “हन्ना तिमी किन रून्छौ? किन केही खाँदिनौ? तिमी किन यति दुःखी छौ? म तिम्रो लोग्ने हुँ र म तिम्रै हुँ। तिमिले सोच्नु पर्छ कि म दशजना छोराहरू भन्दा बढ्ता नै छु।”

हन्नाले प्रार्थना गर्छिन्

९ त्यसपछि हन्ना चुपचाप उठिन् र परमप्रभुको सामु प्रार्थना गर्न गइन्। त्यस समय पूजाहारी एली परमप्रभुको पवित्र आराधनालयको दैलोकै छेउमा एउटा कुसीमा बसिरहेका थिए। १० हन्ना साह्रै नै दुःखी थिइन्। यसर्थ जब तिनले प्रार्थना गर्न शुरु गरिन तिनी साह्रै रोइन्। ११ तिनले परमेश्वरलाई भाकल गर्दै भनिन्, “हे सर्वशक्तिमान परमप्रभु म अफसोसमा छु। तपाईंले

मलाई दया गर्नुहोस्। ममाथि कृपाछु हुनुहोस् म तपाईंकी दासी हुँ। यदि तपाईंले मलाई एउटा छोरा दिनुभयो भने त्यो बाचुञ्जेलसम्म म त्यसलाई तपाईंकै सेवामा अर्पण गर्नेछु। त्यस बालकले कहिले पनि दाखरस पिउने छैन र त्यसको कपाल पनि काटीने छैन।”*

१२ हन्नाले धेरै बेरसम्म परमप्रभुलाई प्रार्थना गरिरहिन्। प्रार्थना गर्दा एलीले हन्नाका ओठ आवाज बिनै चल्नहेका देखे। १३ हन्नाले ओठ चलाए पनि आवाज ननिकालिकन साँच्चै उनको हृदयमा प्रार्थना गरिरहेकी थिइन्। १४ हन्नाले ज्यादै मद्यपान गरेकी ठानेर एलीले भने, “तिमीले ज्यादै पिएकी छौ। यो दाखरस छोड्ने समय हो।”

१५ हन्नाले उत्तर दिएन, “महाशय, मैले कुनै प्रकारको मद्यपान गरेकी छैन। म साह्रै दुःखमा परेकी छु। म त परमप्रभुसँग मेरो दुःखहरू पो बित्ति गर्दैथिएँ। १६ तपाईंले मलाई नराप्नी स्त्री ठान्नु हुँदैन। म साह्रै ठूलो कष्टमा परेकी छु र साह्रै दुःखी भएकी छु। मैले धेरै बेरसम्म परमेश्वरलाई प्रार्थना चढाएकी हुँ।”

१७ एलीले भने, “यदि त्यसो हो भने शान्तिसित जाऊ। इस्त्राएलका परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना अवश्य सुन्नु हुनेछ, अनि तिम्रो विन्ती पूरा गर्नु हुनेछ।”

१८ हन्नाले भनिन्, “म आशा गर्छु तपाईं पनि मसँग खुशी हुनुहुन्छ।” तब हन्ना गइन् र केही खाने कुरा खाइन्। तिनी फेरि दुःखी भइन्।

१९ भोलिपल्ट बिहानै एल्कानाका परिवारका सदस्यहरू उठे अनि परमप्रभुको आराधना गरे र आफ्नो घर रामामा फर्के।

शमूएलको जन्म

एल्कानाले आफ्नी पत्नी हन्नासित सहवास गरे। परमप्रभुले पछि हन्नालाई सम्भन्नु भयो। २० तिनी गर्भवती भइन्। समय पुगेपछि हन्नाले एउटा छोरो जन्माइन्। तिनले छोराको नाउँ शमूएल* राखिन्। तिनले भनिन्, “यसको नाउँ शमूएल हो किनभने यसलाई मैले परमप्रभुसित मागेकी हुँ।”

२१ त्यस वर्ष एल्कानाले परमेश्वरसित राखेको भाकल

कहिले ... छैन यो शपथ एउटा नाजारीले परमेश्वरको सेवा गर्दा पच्छाउने हो। तिनीहरूले तिनीहरूको केश काट्दैनन् अनि तिनीहरू दाख खादैनन् अथवा मद्य पिउदैनन्।

पूरा गर्न र बलि चढाउन (शीलोमा) गए। उनका परिवारका अरू सदस्यहरू पनि गए। २२तर हन्ना गइन्। तिनले एल्कानालाई भनिन्, “बालकले जब दूध खान छोड्छ र ठोस आहार खान थाल्छ, म यसलाई लिएर शीलोमा जानेछु। तब म बालकलाई परमप्रभुमा अर्पण गर्नेछु। बालक सधैँलाई शीलोमा नै रहनेछ।”

२३हन्नाका लोग्ने एल्कानाले भने, “तिमीलाई जे राम्रो लाग्छ त्यही गर बालकले ठोस भोजन गर्नसक्ने नभइञ्जेल तिमी घरैमा बस। परमप्रभुले तिम्रो वचन* पूरा गरिदिउन्।” यसर्थ तिनी छोराले आमाको दूध नछाडेसम्म घरैमा बसिन्।

हन्नाले शमूएललाई शीलोमा एली भाएको ठाउँमा लैजास्छिन्

२४जब नानी ठूलो भयो अनि ठोस भोजन खान थाल्यो हन्नाले नानीलाई परमप्रभुको मन्दिर शीलोमा लगिन्। हन्नाले आफूसँग एउटा तीन वर्षको साँढे, चार पाथी पीठो र एक मसक दाखरस पनि लिएर गइन्।

२५तिनीहरूले परमप्रभुको आराधना गरे। त्यसपछि साँढेलाई बलि चढाए पश्चात तिनीहरूले नानी पूजाहारी एलीलाई दिए। २६हन्नाले बालकलाई एलीको अधिल्लिर लिएर गइन् र भनिन्, “महाशय, मलाई क्षमा गर्नु होला। म त्यही स्त्री हुँ, जो परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्दागर्दै तपाईंका सामु उभिएकी थिएँ। मैले साचो भनिरहेको छु। २७मैले बालकको निम्ति प्रार्थना गरेकी थिएँ अनि परमप्रभुले मलाई बालक दिनुभएर आभारी तुल्याउनु भयो। २८अब यस बालकलाई परमप्रभुमा अर्पण गर्दैछु। सारा जीवन नै परमप्रभुको भएर यो यही रहनेछ।”

तब हन्नाले बालकलाई त्यही छोडीदिइन् अनि परमप्रभुको आराधना गरिन्।

हन्नाले धन्यवाद दिन्छिन्

२ हन्नाले प्रार्थना गरिन्: “परमप्रभुमा, म खुशी छु! परमप्रभुमा म विजयको अनुभव गर्छु। तपाईंको मुक्तिमा म खुशी छु अनि मेरो शत्रुहरू माथि धाक जमाउँछु।

२परमप्रभु जस्तो पवित्र कोही छैन। तपाईं बाहेक कोही परमेश्वर छैन। हाम्रो परमेश्वर बाहेक यहाँ अरू कुनै आश्रय छैन।

शमूएल यस शब्दको अर्थ हुन्छ परमेश्वर। तर एउटा पूर्ण हटाइएमा हिब्रुमा अर्थ निस्कन्छ ‘मागनु’ कि त ‘शाजल’ नाउँ बन्छ। शमूएलमा कतै कतै शाजल, शमूएल र मागनुको श्लेष रूप बनेको पाउँछौं।

परमप्रभुले ... वचन एल्कानाले जतिसक्दो एलीको आशीर्वाद हन्नाको निम्ति हो भनि देखाए। (पद-१७)

३अब अहंकार हुदैन! अहंकारपूर्ण वचनहरू अब छैन कारण परमप्रभु परमेश्वर सर्कज्ञानी हुनुहुन्छ। परमेश्वरले मानिसका कार्यहरू तौलनु हुन्छ।

४शूरवीर र योद्धाहरूका धनु भाँचिएका छन् अनि दुर्बलहरू बलिया भएका छन्।

५विगतमा धेरै भोजन प्राप्त गर्नेहरू अब काम नगरी भोजन नपाउने भएका छन्। तर विगतमा जो भोकभोकै थिए, तिनीहरू अहिले भोजन खाएर मोटाएका छन्। आमा बन्ने सौभाग्य नपाएकी स्त्रीहरू अहिले सातवटाकी आमा बन्न सफल छन्! तर जुन स्त्रीका धेरै सन्तानहरू थिए, तिनीहरू सबै गएकाले ती स्त्री दुःखी छन्।

६परमप्रभुले कुनै मानिसहरूलाई मृत्युमा पार्नुहुन्छ, अनि परमप्रभुले नै कुनैलाई जीवन दिनुहुन्छ उहाँले कोही मानिसलाई तल पातालमा पठाउनुहुन्छ अनि अरू कोहीलाई जीउनको निम्ति उठाउनुहुन्छ र जीवन दिनुहुन्छ।

७परमप्रभुले मानिसहरूलाई गरीब तुल्याउनु हुन्छ, अनि उहाँले नै धनी बनाउनुहुन्छ, परमप्रभुले मानिसहरूलाई तल पार्नु हुन्छ र फेरि उच्च आसनमा बसाउनुहुन्छ।

८परमप्रभुले कंगालहरूलाई धूलोबाट उठाउनुहुन्छ, अनि दुःख हटाई दिनुहुन्छ। परमप्रभुले कंगालीहरूलाई राजा संग-संगै बसाउनुहुन्छ। परमप्रभुले कंगालीहरूलाई सम्मानको सिंहासनमा राख्नुहुन्छ। परमप्रभु उनी हुन जसले संसारको जग बसाल्नु भयो अनि त्यसमाथि संसार बनाउनु भयो।

९परमप्रभुले आफ्ना पवित्र मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ, ठेस लागेर लड्नबाट उनीहरूलाई बँचाउनु हुन्छ, तर पापीहरू अन्धकारमा नष्ट भएर डुबे छन्। तिनीहरूका शक्ति विजय प्राप्त गर्न सहायक सिद्ध हुनेछैन।

१०परमप्रभुले आफ्ना शत्रुहरूलाई नष्ट पार्नुहुन्छ। सर्वोच्च परमेश्वर स्वर्गबाट उहाँको दुश्मनहरूका विरुद्ध गर्जनुहुन्छ। उहाँले सारा पृथ्वीको न्याय गर्नुहुन्छ, परमप्रभुले आफ्ना राजालाई बलियो पार्नुहुन्छ। उहाँले चुनेका राजालाई बलियो पार्नुहुन्छ।”

११एल्काना र तिनका परिवारका सदस्यहरू सबै रामामा आफ्नो घर फर्के, तर त्यो बालकचाहि शीलोमा नै परमप्रभुको सेवा गर्न पूजाहारीको देखरेखमा रह्यो।

एलीका दुष्ट छोराहरू

१२एलीका छोराहरू दुष्ट थिए। परमप्रभु प्रति तिनीहरूको कुनै वास्ता थिएन। १३यसरी तिनीहरूले मानिसहरूलाई दुर्व्यवहार गर्थे। पूजाहारीहरूको कर्तव्य यो थियो: जब कोही मानिस बलिवान चढाउथ्यो तब पूजाहारीले एउटा भाँडाको उम्लीएको पानीमा मासु पकाउनु पर्थ्यो। तब पूजाहारीको सेवकले त्रिशूल लिनु पर्थ्यो। १४पूजाहारीको सेवकले हातमा तिखो त्रिशूल लिएर भाडाको मासुलाई काँटाले घोच्नु पर्थ्यो। सेकहरूले काँटाले घोचे जतिमात्र मासु पूजाहारीको भाग हुन्थ्यो।

पूजाहारीले उनै इस्त्राएलीहरूका निम्ति यसो गर्नुपर्थ्यो जो शीलोमा बलिवान चढाउन आउँथे।

१५तर एलीका छोराहरूले यसो गरेनन्। बोसोलाई वेदीमा जलाउनु अघि नै पूजाहारीका सेवक आएर बलिवानको पवित्र भेटि यसरी भनेर सोध्ने गर्थ्यो, “पूजाहारीको लागि पकाउनलाई केहि मासु देऊ, पूजाहारीले पकाएको मासु ग्रहण गर्दैनन् खाली काँचो मासु मात्र।”

१६बलि चढाउने मानिसले भन्थ्यो, “पहिले बोसोलाई जलाउँ त्यसपछि तिमीलाई चाहिए जति लैजाऊ।” यदि यस्तो परिस्थितिमा भने पूजाहारीको सेवकले भन्थ्यो, “होइन, त्यो मलाई अहिले नै मासु दिइहाल, यदि दिँदैनौ भने म खोसेर लैजान्छु।”

१७यस्तो प्रकारले ती दुइ पूजाहारी होप्नी र पीनहासले परमप्रभु प्रति चढाइएको बलिवानहरूमा श्रद्धा देखाएनन्। तिनीहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा महा पाप गरे।

१८तर शमूएलले एउटा सहयोगीको रूपमा परमप्रभुको सेवा गर्थ्यो। शमूएलले एउटा विशेष प्रकारको मलमलको पोशाक लगाउथ्यो जसलाई एपोद भनिन्छ। १९प्रत्येक वर्ष शमूएलकी आमाले उसलाई एउटा सानो भोटो बनाइदिन्थिन्। प्रत्येक वर्ष लोग्नेसित जब बलि चढाउन शीलो जान्थिन् त्यो भोटो शमूएलाई पुऱ्याइदिन्थिन्।

२०एलीले एल्काना र तिनकी पत्नीलाई आशीर्वाद दिन्थे। एलीले भने, “परमप्रभुले यो बालक जसलाई तिमीले परमप्रभुको सेवाको लागि माग्यौ यसको ठाउँमा अरु धेरै नानीहरू परमप्रभु तिनीहरूका साथ अशिष दिउन्।”

एल्काना र हन्ना घर फर्किए अनि २१परमप्रभुको निगाह हन्ना माथि थियो। तिनले तीन छोरा र दुइ छोरी जन्माइन्। शमूएल भने परमप्रभुको सामुने बढ्न थाल्यो।

एलीले दुष्ट छोराहरूलाई तह लगाउन सकेनन्

२२एली साह्रै वृद्ध भएका थिए। उसले आफ्ना छोराहरू बार-बार शीलोमा इस्त्राएलीहरूसित गरेका व्यवहार सुने। भेट हुने पालको ढोकामा सेवा गर्ने स्त्रीहरूसँग तिनीहरूले सहवास गरेको कुरा पनि एलीले सुने।

२३एलीले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “तिमीहरूले गरेका दुष्ट कार्य मानिसहरूले मलाई सुनाउँछन्। त्यस्ता दुष्ट कार्य किन गर्छौ? २४छोरा हो, त्यस्तो खराब कार्य नगर। परमप्रभुका मानिसहरूले तिमीहरूका बारेमा नराप्नो कुरा गर्दैनन्। २५मानिसले मानिसको विरुद्धमा दुष्ट कार्य गरेकोमा परमेश्वरले त्यसको न्याय गर्नु हुनेछ। तर कसैले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गर्छ भने, कसले उसलाई परमेश्वरसित सहायता गर्नेछ?” तर एलीका दुष्ट छोराहरूले पिताका कुरा सुन्न अस्वीकार गरे।

तर परमेश्वरले पहिले नै निर्णय लिइसक्नु भएको थियो कि तिनीहरू मर्ने थिए।

२६बालक शमूएल भने दिन दिनै ठूलो हुँदै गयो। उसले परमेश्वर र मानिसहरूलाई प्रसन्न पार्थ्यो।

एलीको परिवारमा इस्त्राएल अगमवाणी

२७परमेश्वरका एकजना दास आएर एलीलाई भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘म तेरो पिता-पुर्खाहरू मिश्रमा फिरऊनको दासत्वमा रहेको समयमा म तेरो पिताको परिवारमा प्रकट भएँ। २८इस्त्राएल भरिका कुलहरू मध्ये तेरो पिताको कुललाई मेरो पूजाहारीको रूपमा चुनेको थिएँ। मैले तिनीहरूलाई मेरो वेदीमाथि धूप बाल्न र मेरो उपस्थितिमा एपोद लाउन छानेको थिएँ। इस्त्राएलीहरूले चढाएका बलिको भाग उनीहरूसित मैले बाँडे। २९तर तैले ती बलि र भेटीहरूमा मेरो आदेश अनुसार आदर गरिन्स्। मलाई भन्दा ज्यादा तैले तेरो छोराहरूलाई सम्मान दिइस्। इस्त्राएलका मेरा मानिसहरूले मलाई चढाएको पवित्र बलिको भोजन खाएर तँ मोटाएकोछस्।’ ३०“परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभयो तँ अनि तेरा पिताको सन्तानले सदा-सर्वदा मेरो सेवा गर्नेछन्। तर परमप्रभु अब उता यसो भन्नुहुन्छ, ‘यस्तो कहिले हुँदैन! मलाई जसले सम्मान गर्छन् म तिनीहरूको सम्मान गर्छु। तर जसले मेरो अनादर गर्छ ऊ अपमानित हुनेछ। ३१समय आउँदैछ जब म तेरो सन्तानलाई नष्ट गर्नेछु। तेरो परिवारमा कसैले पनि बुढो भइञ्जेलसम्म जीउने छैन। ३२इस्त्राएलको निम्ति असल दिन आउने छ, तर तैले घरमा खराब दिन देख्नेछस्। तेरो परिवारमा कोही पनि बुढो हुञ्जेल बाँच्ने छैन। ३३तर तेरा सन्तानको एकजना व्यक्ति मेरो वेदीको पूजाहारीको रूपमा रहनेछ। उसको आँखाको शक्ति रहुञ्जेल र शारीरिक शक्ति कम्ती नहुञ्जेल सम्म ऊ रहनेछ। तेरा सन्तान तरवारले काटिएको उसले देख्नेछ। ३४म तँलाई यो चिन्ह दिनेछु जसले गर्दा तैले यो साँचो हो भनी जान्नेछस्। तेरा दुवै छोरा होप्नी र पीनहास एकै दिनमा मर्नेछन्। ३५म एउटा विश्वासयोग्य पूजाहारी नियुक्त गर्नेछु, जसलाई मैले आदेश गरे अनुसार काम गर्नेछ। म त्यस पूजाहारीको परिवारलाई शक्तिशाली बनाउनेछु। उसले जीवनभरी मैले चुनेको राजाको सामु सेवा गर्नेछ। ३६त्यसपछि तेरो परिवारमा कोही बाँचे भने तिनीहरूले पूजाहारीको अघि आएर भुक्नेछन् र भन्नेछन्, ‘दया गरी मलाई पूजाहारीको रूपमा नियुक्त गर्नुहोस् ताकि म सँग केही खाने चीज होस्।’”

परमेश्वरले शमूएललाई बोलाउनु भयो

३ एलीको अधीनमा रहेर बालक शमूएलले परमप्रभुको सेवा गर्थे। त्यस बेला परमप्रभु मानिसहरूसँग सिधै धेरै जस्तो बोल्नुहुन्थेन। उहाँले धेरै मानिसहरूलाई दर्शनहरू दिनु भएन।

एली लगभग अन्धा जस्तै भइसकेका थिए। एक रात तिनी ओख्यानमा पल्टिरहेका थिए। ३शमूएल चाहि पवित्र सन्दूक भएको परमप्रभुको मन्दिरमा सुतिरहेका थिए। परमप्रभुको बत्ती जलिरहेकै थियो। ४परमप्रभुले शमूएललाई बोलाउनु भयो। “म यहाँ हाजीर छु” शमूएलले उत्तर दिए। ५शमूएलले सोचे एलीले उसलाई बोलाएको यसकारण शमूएल हतारीएर एलीकहाँ गए। शमूएलले आफ्नो उपस्थिति जाहेर गरेर भने, “तपाईंले मलाई बोलाउनुभयो, म यहाँ छु।”

तर एलीले भने, “मैले तिमीलाई बोलाएको होइन। आफ्नो ओख्यानमा गएर सुत।”

शमूएल आफ्नो ओख्यानमा गए। ६परमप्रभुले फेरि बोलाउनु भयो, “शमूएल!” शमूएल फेरि एलीको ओख्यानमा गए भने, “तपाईंले मलाई बोलाउनु भएको हो, म यहाँ छु।”

एलीले भने, “मैले बोलाएको छैन मेरो छोरा! जाऊ, गएर सुत।”

७अहिलेसम्म शमूएलले व्यक्तिगत रूपमा परमप्रभुलाई चिनेका थिएनन्। परमप्रभुले शमूएल सँग सिधै बातचित गर्नु भएको थिएन।

८परमप्रभुले शमूएललाई तेस्रो चोटि बोलाउनु भयो। शमूएल उठेर फेरि एलीको छेउ पुगे। शमूएलले भने, “म यहाँ छु, तपाईंले मलाई बोलाउनु भयो।”

त्यतिबेला भने एलीले बुझे कि परमप्रभुले शमूएललाई बोलाउँदै हुनुहुन्थ्यो। ९एलीले शमूएललाई भने, “ओख्यानमा जाऊ! यदि फेरि बेलाउँनु भयो भने भन्नु, ‘परमप्रभु भन्नुहोस्। म तपाईंको दास हुँ र तपाईंले भन्नु भएको सुन्दैछु।”

यसकारण शमूएल ओख्यानमा गए। १०परमप्रभु त्यहाँ प्रकट हुनुभयो र पहिलेको जस्तै बोलाउनु भयो, “शमूएल, शमूएल!”

शमूएलले भने, “भन्नुहोस्! परमप्रभु म तपाईंको दास हुँ अनि सुन्दैछु।”

११परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, “म इस्राएलमा केही अचम्मको काम गर्नेछु। जसले यस विषयमा सुन्छ तिनीहरू साह्रै अचम्भीत हुनेछन्। १२मैले एली र त्यसको परिवारको विरुद्धमा जे जे गर्छु भनेको थिएँ ती सब गर्नेछु। म शुरु देखि अन्त्यसम्म सबै गर्नेछु। १३मैले एलीलाई भनेकै छु कि म त्यसको परिवारलाई सधैंको लागि दण्ड दिनेछु। म त्यसो यसकारणले गर्दैछु भनि एलीलाई थाहा छ। त्यसका छोराहरूले परमेश्वरलाई निन्दा गरे अनि उहाँसित खराब आचरण गरे। तर उसले तिनीहरूलाई शिक्षा दिएन। १४यसैकारण मैले एलीको परिवारलाई श्राप दिएको छु कि बलिभेटी र अन्नबलिले तिनीहरूलाई पापबाट छुटकारा दिन सक्दैनन्।”

१५बिहानसम्म शमूएल आफ्नो ओख्यानमै पल्टिरहे उज्यालो हुन साथ भटपट उठेर परमप्रभुका मन्दिरका

ढोकाहरू खोले। दर्शनको विषयमा एलीलाई भन्न तिनी डराएका थिए।

१६तर एलीले नै शमूएललाई भने, “शमूएल, मेरो छोरा।”

शमूएलले जवाफ दिए, “भन्नुहोस्, म यहाँ छु।”

१७एलीले सोधे, “परमप्रभुले तिमीलाई के भन्नु भयो! मलाई लुकाउने काम छैन। यदि परमेश्वरको सन्देश सबैलाई नभनेर लुकायो भने परमेश्वरले दण्ड दिनुहुनेछ।” १८शमूएलले केही पनि नलुकाई सबै बताए। शमूएलले एलीबाट केही पनि लुकाएनन एलीले भने, “उहाँ परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँलाई जे इच्छा लाग्छ त्यसै गर्नुहुन्छ।”

१९शमूएल अभ ठूलो हुँदै गए। परमप्रभु शमूएलसित हुनु हुन्थ्यो। परमप्रभुले शमूएलको कुनै सन्देशलाई पनि भूटो हुने मौका दिनुभएन। २०त्यसबेला सारा इस्राएलका, (दान देखि बेशेबा सम्मका) मानिसहरूले शमूएल परमप्रभुका साँचो अगमवक्ता भएको चाल पाए। २१शीलोमा परमप्रभु शमूएलकहाँ प्रकट हुनु भयो। उहाँ आफै शमूएलको अघि परमप्रभुको वचन जस्तै प्रकट हुनु भयो।

✕ इस्राएलभरी शमूएलको विषयमा समाचार फैलिन थाल्यो। तर एली भने साह्रै बुढो भइसकेका थिए। तर उनका छोराहरूले भने अभै पनि परमप्रभुका अघि दुष्ट कार्य गरिनै रहे।*

पलिशतीहरूले इस्राएलीहरूलाई हराए

त्यस समय, इस्राएलीहरू पलिशतीहरूका विरुद्धमा युद्ध गर्नको निम्ति तयार भए। इस्राएलीले एबेन-एजेरमा छाउनी हाले अनि पलिशतीहरूले अपेकमा छाउनी हाले। २पलिशतीहरू इस्राएलीहरू माथि हमला गर्न तयार भए।

पलिशतीहरूले इस्राएलीहरूलाई हराए। पलिशतीहरूले इस्राएलका ४,००० सैनिकहरू मारिदिए। ३बाँकी इस्राएली सैनिकहरू फर्केर छाउनीमा पुगे। इस्राएलका बूढा प्रधानले सोधे, “परमप्रभुले पलिशतीहरूद्वारा हामीलाई किन हराउन दिनुभयो? हामीले शीलोबाट परमप्रभुका करारको सन्दूक उठाएर ल्याऊ। यसो गरेपछि परमेश्वर हामीसँग युद्ध भूमिमा जानुहुनेछ र हामीलाई हाप्रो शत्रुबाट बचाउँनु हुनेछ।”

४त्यसकारण तिनीहरूले शीलोमा मानिसहरू पठाए। सर्वशक्तिमान परमप्रभुको करारको सन्दूक लिएर मानिसहरू आए। सन्दूक माथि करूब स्वर्गदूत विराजमान थिए अनि तिनीहरू त्यस्तो प्रकारले बसेका छन् जसमाथि परमप्रभुले आसन लिनुहुन्थ्यो। एलीका छोरा होप्नी र

तर एली ... गरिनै रहे यो यूनानी उल्छामा पाइएको तर हिब्रूमा होइन्।

पीनहास जो सन्दूकको रेखदेख गर्दथे तिनीहरू पनि उक्त सन्दूकसँगै आए।

५जब परमप्रभुको करारको सन्दूक छाउनी भित्र ल्याइयो, इस्त्राएलीहरूले ठूलो हल्ला गरे। त्यस हल्लाले भूमि नै हल्लियो। ६पलिशतीहरूले पनि इस्त्राएलीहरूका हल्ला सुने। तिनीहरूले सोधे, “हिब्रूहरूका छाउनीमा यति साहो हल्ला किन हुँदैछ?”

पछि पलिशतीहरूलाई थाहा भयो कि इस्त्राएलीहरूका छाउनीमा करारको सन्दूक आएको छ। ७पलिशतीहरू डराएर भने, “परमेश्वर नै तिनीहरूका छाउनीमा आए! अब हाम्रो के हुने हो। यस्तो पहिले कहिले भएको थिएन। ८हामी चिन्तित भयौं यस्तो बलियो देवताबाट अब हामीलाई कसले बचाउँछ? यी तिनै देवता हुन् जसले मिश्रीहरूलाई जंगलमा महामारी र भयंकर रोगहरू दिएका थिए। ९पलिशतीहरू हो सहासी बन! मर्द भै काम गर, नत्र ता विगतमा हिब्रूहरू हाम्रा दास थिए, भने अब लडेनौं भने तिमीहरू उनीहरूका दास हुनेछौं।”

१०पलिशतीहरूले वीरताका साथ लडे र इस्त्राएलीहरूलाई परास्त पारे। प्रत्येक इस्त्राएली सेना भागेर आफ्ना छाउनीमा लुक्न पुगे। इस्त्राएलको यो साहो नराम्रो पराजय थियो। जम्मा ३०,००० इस्त्राएली सैनिकहरू मारिएका थिए। ११पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूक हात पारे र एलीका दुवै छोरा, होप्नी र पीनहासलाई मारे।

१२त्यस दिन बिन्यामिनी कूलका एकजना मानिस युद्ध भूमिबाट भागेर हारेको शोक प्रकट गर्न शरीरका बस्त्रहरू च्यातेर टाउकोभरी धूलै-धूलो खन्याए र शीलोमा पुगे। १३त्यस समय एली शहरको फाटकहरूको मूल बाटोमा आफ्नो आसनमा बसिरहेका थिए। तिनी परमेश्वरको पवित्र सन्दूकको विषयमा ज्यादै चिन्तित थिए र समाचारको प्रतिक्षा गरिरहेका थिए। त्यो बिन्यामिनीहरूले आए र दुःखी समाचार शहरलाई दियो। अनि सबै शहरवासी जोडले रून थाले। १४-१५एली अन्तानब्बे वर्षका बूढा थिए अनि तिनी अन्धा थिए। जब एलीले रोएको स्वर सुने तिनले सोधे, “मानिसहरू किन यसरी चिच्याइ-चिच्याइ रोईरहेका?”

उनै बिन्यामिनी मानिस एलीका सामुने पुगेर सारा घटना बताए। १६तिनले भने, “म युद्धभूमिबाट भागेर आएको हुँ।”

एलीले फेरि सोधे, “के भयो हँ छोरा?”

१७बिन्यामिनी मानिसले सारा वृत्तान्त बताए, “इस्त्राएलीहरू पलिशतीहरूका अघि टिक्न नसकेर भागे इस्त्राएली पक्षका धेरै सेना युद्धमा मारिए। तपाईंका दुवै छोरा, होप्नी र पीनहास पनि मारिए अनि परमेश्वरको पवित्र सन्दूक पनि पलिशतीहरूले कब्जामा पारेका छन्।”

१८जब बिन्यामिनी मानिसले परमेश्वरको पवित्र

सन्दूकको घटना बताए, एली ऊ बसेको कुर्सीबाट पछिल्लिर लडे, र तिनको मुटो भाँचियो, कारण एली साहो बूढा थिए र साहो मोटा थिए, उनी त्यही मरे। एलीले चालिस वर्षसम्म इस्त्राएलाई अगुवाइ गरेका थिए।

महिमाको अन्त भयो

१९एलीकी बुहारी, पीनहासकी पत्नी त्यस समय गर्भवती थिईन्। तिनीको नानी जन्माउने समय पुगिसकेको थियो, परमेश्वरको पवित्र सन्दूक कब्जा गरेको घटना साथै ससुरा र लोग्नेको पनि मृत्यु भएको खबर सुन्नेबित्तिकै प्रसववेदना शुरू भयो, यसकारण उसले घुँडा टेकी र तत्कालै एउटा छोरा जन्माईन्। २०जब तिनी मर्ने लागेकी थिईन्, तिनलाई स्याहार्ने आइमाईहरूले तिनलाई भने, “नडराऊ! तिम्रो एउटा छोरा भयो।”

तर एलीकी बुहारीलाई त्यस सुखको खबरले कुनै असर गरेन। २१तर इस्त्राएलको महिमा हराएको सुनेर तिनले छोराको नाउँ ईकावोद राखिन्, अर्थ “इस्त्राएलो महिमा लगियो।” यसले यो नाउँ राखी परमेश्वरको पवित्र सन्दूक छुटिएको र आफ्ना ससुरा अनि लोग्नेको मृत्यु भएको कुरा संकेत गराउँछ। २२तिनले भनिन्, “इस्त्राएलको महिमा हरायो।” कारण पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूक कब्जा गरे।

पवित्र सन्दूक पलिशतीहरूका निम्ति समस्या बन्यो

५ पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई एबेन-एजेरबाट अशदोद पुऱ्याए। २पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई दागोनको मन्दिरमा लगेर दागोनकै मूर्तिको छेउमा राखे। ३भोलिपल्ट बिहान अशदोदवासीहरूले दागोनको मूर्ति घोटो परेर परमेश्वरको पवित्र सन्दूक अघि भईमा लडिरहेको देखे। अशदोदका मानिसहरूले फेरि त्यो मूर्ति त्यसको ठाउँमा उभ्याए।

४अशदोदवासीहरूले दागोनको मूर्तिलाई फेरि त्यहि ठाउँमा राखे। तर फेरि अर्को बिहान अशदोदवासीहरूले दागोनको मूर्ति त्यसरी नै परमेश्वरको पवित्र सन्दूक अघिल्लिर लडिरहेको भेटे। यस बेला दागोनको टाउको र हातहरू भाँचिएर सँधारको अघि लडिरहेको र जीउ मात्र त्यही लडिरहेको भेटियो। ५त्यही व्यवहार आजसम्म चल्दैछ कि अशदोदमा दागोनका पुरोहित र मन्दिरभित्र परनेहरू कसैले पनि दागोनको सँधारमा पाइला राख्दैनन्।

६परमप्रभुले अशदोदका मानिसहरू साथै छिमेकीहरूका जीवन पनि कष्ट पूर्ण बनाइदिनुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई असाध्यै दुःख दिनुभयो। गिर्खाको रूढी फैलाइ दिनुभयो। हुलका हुल मूसाहरू पठाउँनुभयो। मूसाहरू जहाज र जमिन जताततै दगुरिरहन्थे। शहरवासीहरू सबै डराउन थाले। ७जब अशदोदवासीहरूले यो देखे

तिनीहरूले भने, “इस्त्राएलको परमेश्वरको सन्दूक यहाँ राख्न सकिन्न। परमेश्वरले हाम्रा देवता दागोनलाई मात्र होइन तर उहाँले हामीलाई पनि पूरा दण्ड दिनुभयो।”

८ अशदोदका मानिसहरूले पशिलतीका सबै शासकहरूलाई बोलाए। अशदोदवासीहरूले ती शासकहरूलाई सोधे, “हामीले इस्त्राएलका परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई अब के गर्नु पर्ने हो?”

शासकहरूले भने, “इस्त्राएलका परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई अब गात शहरमा पुर्‍याइयोस्।” यसरी पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूक हटाए।

९ फेरि परमेश्वरको पवित्र सन्दूक जब गातमा पुग्यो तब देखि नै परमप्रभुले त्यस शहरलाई सजाय दिन थाल्नुभयो। मानिसहरूमा खैलाबैला भयो। परमप्रभुले के बालक के वृद्ध सबलाई दुःख दिन थाल्नु भयो। परमेश्वरले गातवासीहरूमा गिर्खाको रूढी फैलाइ दिनुभयो। १० यसकारण पलिशतीहरूले परमेश्वरको सन्दूकलाई एक्रोन पठाए।

जति बेला परमेश्वरको सन्दूक एक्रोन आइपुग्यो मानिसहरू कराउन थाले, “इस्त्राएलका परमेश्वरको सन्दूक किन हाम्रो शहर एक्रोनमा ल्याएको? के तिमीहरूले हामीलाई र हाम्रा मानिसहरूलाई मार्न चाहन्छौ?” ११ एक्रोनका मानिसहरूले पलिशती शासकहरूलाई एकसाथ बोलाए भने, “इस्त्राएलका परमेश्वरको सन्दूकलाई छिटो भन्दा छिटो आफ्नै ठाउँमा पठाइदिनु होस्। नत्र भने यसले हामीहरूलाई नष्ट पार्नेछ।”

एक्रोनका मानिसहरू साह्रै डराएका थिए। परमेश्वरले त्यस शहरवासीहरूको जीवन कष्टमय बनाइदिनु भयो। १२ मानिसहरू धेरै संख्यामा मरे। जो मरेका थिएनन् तिनीहरूलाई गिर्खाको रूढीले सताउन थाल्यो र एक्रोनका मानिसहरूको रोदन स्वर्गसम्मै पुग्यो।

परमेश्वरको पवित्र सन्दूक फेरि घर लगियो

६ पलिशतीहरूले पवित्र सन्दूकलाई आफ्नो देशमा सात महीनासम्म राखे। २ पलिशतीहरूले आफ्ना पुरोहितहरू र ज्योतिषीहरूलाई बोलाए भने, “हामीले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई के गर्नु पर्ने हो? सुभावादिनुहोस्, कसरी सन्दूकलाई फेरि यसको आफ्नै घरमा पठाउन सकिन्छ?”

३ पुरोहितहरू र ज्योतिषीहरूले सुभावा दिए, “यदि तिमीहरूले इस्त्राएलका परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई पठाउनु भयो भने सौगात नराखी नपठाऊ। तिमीहरूले केही उपहार चढाउने पछि, जसले तिमीहरूको पाप मोचन हुनेछ। त्यसपछि तिमीहरू स्वस्थ र पवित्र हुनेछौ। तिमीहरूले यसो गर्नुपर्छ अनि मात्र परमेश्वरले तिमीहरूलाई दण्डित हुनबाट बचाउनु हुनेछ।”

४ पलिशतीहरूले सोधे, “इस्त्राएलका परमेश्वरलाई कस्तो प्रकारका भेटीहरू दिएमा हामीलाई क्षमा मिल्ने छ?”

पुरोहितहरू र ज्योतिषीहरूले भने, “यहाँ पलिशतीहरूका शहरका एक-एकजना प्रमुख गरेर जम्मा पाँचजना प्रमुख छन्। तिमी जस्तै तिम्रो सबै प्रमुखहरूले एउटै विमार भोग्नु परिरहेछ। यसर्थ तिमीहरूले पाँचवटा सुनका गिर्खाको नमूना तयार गर। त्यसरी नै पाँचवटा सुनका मूसाको नमूना पनि तयार गर। ५ गिर्खाहरू र मूसाका नमूनाहरू बनाऊ त्यसले देशलाई नष्ट गरिरहेको छ। इस्त्राएलका परमेश्वरलाई ती सुनका नमूनाहरू भुक्तानीको रूपमा प्रदान गर। त्यसपछि यो हुन सकला इस्त्राएलका परमेश्वरले तिमीहरू, तिमीहरूका देवता र तिमीहरूको देशमा दण्ड दिन बन्द गर्नु हुनेछ। ६ फेरिऊन र मिश्रीहरू जस्तै हठी स्वभावका नबन। परमेश्वरले मिश्रीहरूलाई दण्ड दिनुभयो। यसो गर्दा मात्र मिश्रीहरूले इस्त्राएलीहरूलाई मिश्र छोड्नुदिए।

७ “तिमीहरूले एउटा गाडा बनाउनु पर्छ र कहिले खेत नजोतेका दुइवटा दुहुना गाई बन्दोबस्त गर्नुपर्छ। ती दुइवटा गाईलाई गाडा तान्ने गरी नारेर त्यसका बाछाहरूलाई भने गोठभित्र थुनिदिनुपर्छ। त्यसो गर्दा बाछाले माऊलाई पछ्याउँन पाउँदैनन्। ८ परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई त्यस गाडा भित्र राखिदिनु। त्यसैको छेउमा नमूनाको थैलो पनि राखि दिनु। त्यो नमूना चाँहि तिम्रो पाप मोचनका निमित्त परमेश्वरलाई भेटी हो। बन्द गाडालाई सोभो बाटो लगाई देऊ। ९ त्यसपछि गाडा कता जान्छ ख्याल राख। यदि गाडा बेत-शेमेशपट्टि अघि बढेर इस्त्राएलको भूमितिर गयो भने त्यसले यो संकेत दिन्छ, परमप्रभुले नै हामीलाई त्यस्तो ठूलो रोग दिनुभएको हो। तर गाई बेत-शेमेश तिर गएन भने हामीले बुझ्नेछौ कि त्यो दण्ड स्वरूप भनिएको देशान इस्त्राएलका परमेश्वरबाट भएको होइन। हामीले त्यो बिमार आफै फैलिएको हो भनेर जान्नुपर्छो।”

१० पलिशतीहरूले पुरोहित र ज्योतिषीहरूले भने भैं गरे। पलिशतीहरूले भरखरै ब्याएका दुइवटा गाई खोजेर ल्याए। गाडामा ती गाईहरू नारे र बाछाहरूलाई गोठमा थुनिदिए। ११ त्यसपछि पलिशतीहरूले गाडामा परमप्रभुको पवित्र सन्दूक राखे। सुनका मूसाहरू र गिर्खाको नमूनाहरू हालेको थैलो गाडामा (सन्दुको छेउमा) राखे। १२ गाई गाडा तान्दै सोभै बेत-शेमेशतिर लगे। गाईहरू कराउँदै सडकदेखि दाहिने देब्रे कतै नताकी अघि बढिरहे। पलिशती शासकहरू पनि बेत-शेमेशको सीमासम्म पछि-पछि गए। १३ बेत-शेमेशका मानिसहरू बेंसीमा धमाधम गहूँको फसल काटिरहेका थिए। तिनीहरूले शिर उठाएर हेर्दा पवित्र सन्दूक देखे। तिनीहरूले त्यस सन्दूकलाई फेरि देख्दा साह्रै रमाए र दौडेर लिन गए। १४-१५ गाडा सोभै बेत-शेमेशका यहोशूको खेतमा एउटा ठूलो चट्टान अगाडि रोकियो।

बेत-शेमेशका मानिसहरूले त्यो गाडा टुक्रा-टुक्रा पारे। गाईहरूलाई मारेर परमप्रभुलाई बलिको रूपमा

चढाए। लेवी कुल समूहका मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक उठाए। तिनीहरूले सन्दूक र सुनका नमूनाहरू राखिएका थौला उठाएर त्यो चट्टानमाथि राखे। त्यस दिन बेत-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुलाई होमबलि चढाए।

१६पलिशती शासकहरूले बेत-शेमेशमा घटेका सम्पूर्ण घटना हेरेर त्यही दिन एक्रोनतिर लागे।

१७यस प्रकार पलिशतीहरूले आफूले गरेका पापबाट क्षमा पाउनलाई परमप्रभुमा गिर्खाको सुनको नमूना उपहार स्वरूप पठाए। तिनीहरूले पाँचवटा सुनका गिर्खाको नमूना प्रत्येक पलिशती शहरमा एक एकवटा पठाए। ती शहरहरू हुन् अशदोद, गाजा, अशकलोन, गात र एक्रोन। १८पलिशतीहरूले सुनका मूसाहरूको नमूना पनि पठाए। सुनका मूसाहरूको नमूना पनि त्यति नै संख्यामा थियो जति ती पाँच पलिशती शासकहरूको शहरको संख्या थियो। ती शहरहरूका वरिपरि पर्खालहरू थिए अनि प्रत्येक शहरका वरिपरि बस्तीहरू थिए।

बेत-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई जुन चट्टानमा राखे, त्यो चट्टान अहिले पनि बेत-शेमेशका यहोशूको खेतमा छ। १९जब बेत-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक देखे त्यो हेरचाह गर्न तिनीहरूलाई सिकाउने त्यहाँ कुनै पूजाहारी थिएन। यसकारणले बेत-शेमेशका सत्तरीजना मानिसहरूलाई परमेश्वरले मारुन्भयो। परमप्रभुले कठोर दण्ड दिनुभयो भनेर बेत-शेमेशका मानिसहरूले अलाप विलाप गर्न थाले। २०यसैले बेत-शेमेशका मानिसहरूले भने, “यस पवित्र सन्दूकलाई हेरचाह गर्ने पूजाहारी कहाँ छन्? अब यहाँबाट सन्दूक कता लैजाने हो?”

२१किर्यात्-यारीममा एकजना पूजाहारी छन्। बेत-शेमेशका मानिसहरूले किर्यात्-यारीमका मानिसहरू भएतिर दूत पठाए। दूतले गएर भने, “पलिशतीहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक फिर्ता गरिदिए। तल आएर तपाईंहरूले त्यो आफ्नो शहरमा लानु होस।”

७ किर्यात्-यारीमका मानिसहरू आए र परमप्रभुको पवित्र सन्दूक लिएर गए। तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दूकलाई पहाडमा भएको अबीनादाबको घरमा लगे। तिनीहरूले अबीनादाबको छोरा एलाजारलाई परमप्रभुको सन्दूकको रक्षा गर्ने तयारीको सम्बन्धमा एउटा विशेष उत्सव मनाए। २किर्यात्-यारीमा उक्त सन्दूक बीस वर्षसम्म रह्यो।

परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ

इस्त्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको निम्ति चाहना गरे र फेरि परमप्रभुकै अनुशरण गर्न शुरु गरे। ३शमूएलले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू साँचो हृदयले परमप्रभुको शरणमा फर्कन्छौ भने तिमीहरूका माभबाट विदेशी देवताहरूलाई फ्याकी दिनुपर्छ। तिमीहरूले

अशतारोतका मूर्ति फ्याँकि देऊ। परमप्रभुमा सम्पूर्ण रूपले समर्पित गर्नुपर्छ। तिनीहरूले परमप्रभुकै मात्र सेवा गर्नुपर्छ! त्यसपछि परमप्रभुले तिमीहरूलाई पलिशतीहरूका हातबाट बचाउनु हुनेछ।”

४यसरी इस्त्राएलीहरूले बाल अनि अशतारोतका मूर्तिहरू फ्याकिदिए। इस्त्राएलीहरूले परमप्रभुकै मात्र सेवा गर्नथाले।”

५शमूएलले भने, “सबै इस्त्राएलका मानिसहरूलाई मिस्पामा भेला गर। म तिमीहरूका निम्ति परमप्रभुसँग प्रार्थना गर्छु।”

६इस्त्राएलका मानिसहरू मिस्पामा भेला भए। तिनीहरू परमप्रभुको सामु पानी खन्याएर चोखिए। यसरी तिनीहरूले आफ्नो पाप स्वीकार गरे अनि दिनभरी उपवास बसेर तिनीहरूले भने, “हामीले परमप्रभुका विरुद्धमा पाप काम गर्यौं।” यसरी शमूएल इस्त्राएलको न्यायकर्ता र नायक भए।

७पलिशतीहरूले इस्त्राएलीहरू मिस्पामा भेला हुँदैछन् भन्ने कुरो थाहा पाए। पलिशती शासकहरू र इस्त्राएलीहरू विरुद्ध युद्ध लड्न गए। इस्त्राएलीहरू पनि पलिशतीहरू आउँदैछन् भन्ने सुनेर डराउन थाले। ८इस्त्राएलीहरूले शमूएललाई भने, “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरसित प्रार्थना गर्नुहोस्। हामीहरूलाई पलिशतीहरूबाट रक्षा गर्नुहोस् भनि परमप्रभुसित भन्नुहोस्।”

९शमूएलले एउटा भेडाको पाठो लिए। उनले परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गर्दै भेडाको पाठोलाई पूर्ण रूपले जलाई दिए। शमूएलले इस्त्राएलका परमप्रभुलाई प्रार्थना चढाए। परमप्रभुले शमूएलको प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो। १०जब शमूएलले होमबलि अर्पण गर्दैथिए पलिशतीहरू युद्ध गर्न अघि बढे। तर परमप्रभुले पलिशतीहरूका छेवैमा प्रचण्ड गर्जन उत्पन्न गराउनुभयो। पलिशतीहरूले बुझ्नै सकेनन्। त्यस गर्जनले पलिशतीहरू डराए र तितर-बितर भए। तिनीहरूका शासकले पनि त्यो अवस्थालाई नियन्त्रण गर्न सकेनन्। यसरी इस्त्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई हराए। ११इस्त्राएलका मानिसहरूले मिस्पाबाट पलिशतीहरूलाई खेद्दै गए। तिनीहरूले पलिशतीहरूलाई आक्रमण गरे अनि बेत-करसम्मै खेदे। बाटै भरी तिनीहरूले पलिशती सैनिकहरूलाई मारे।

इस्त्राएलमा शान्ति फर्कियो

१२त्यस पछि शमूएलले एउटा विशेष ढुङ्गालाई स्मारकको रूपमा मिस्पा र शेनको गाउँको बीचमा राखे र “सहायताको चट्टान”* नाउँ दिए। शमूएलले भने, “परमप्रभुले यस ठाउँसम्म बाटोभरी नै हामीलाई सहायता गर्नुभयो।”

सहायताको चट्टान को अर्थ “एबेन-एजेर” हो!

१३पलिशतीहरूको पूरै हार भयो। तिनीहरूले फेरि इस्त्राएलका भूमिमा प्रवेश गरेनन्। शमूएलको जीवनभरी नै परमप्रभु पलिशतीहरूको विरुद्धमा रहनुभयो। १४पलिशतीहरूले इस्त्राएलका शहरहरू लिएका थिए। एकरोन देखि गातसम्मका शहरहरू र त्यसका छेउ छाउका क्षेत्रहरू पनि फिर्ता लिए।

त्यहाँ अमोरीतास र इस्त्राएली बीच पनि शान्ति थियो।

१५शमूएलले आफ्नो सम्पूर्ण जीवनभरी नै इस्त्राएलीहरूलाई मार्गदर्शन दिए। १६शमूएलले इस्त्राएलका एक ठाउँ देखि अर्को ठाउँ सम्मका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई न्याय दिलाए। प्रत्येक वर्ष देशको एक कूनादेखि अर्को कुनासम्म यात्रा गरे। उनी गिलगान, बेतेल र मिस्पाको फेरो मार्थे। यसरी शमूएलले इस्त्राएलमा कुशल र न्याय पूर्वक शासन गरे। १७शमूएलको घर भने रामामा थियो। यसर्थ तिनी सधैं त्यहाँ जान्थे। शमूएलले त्यस शहर देखि नै इस्त्राएलको न्याय र शासन गर्थे। परमप्रभुका निम्ति शमूएलले रामामा एउटा वेदी बनाए।

इस्त्राएलीहरूले राजाको माग गरे

शमूएल जब वृद्ध भए, तिनले आफ्ना छोराहरूलाई इस्त्राएलका न्यायकर्ता नियुक्त गरे। २शमूएलका जेठा छोराको नाउँ योएल थियो। माहिला छोराको नाउँ चाहिँ अबियाह थियो। योएल र अबियाह बर्शेबामा न्यायकर्ता थिए। ३तर शमूएलका छोराहरू बाबुको चालमा हिडेनन् योएल र अबियाहले घूस खाने गर्थे। चुपचाप घूस लिएर न्यायलयमा अन्याय गर्थे। ४यसर्थ इस्त्राएलका सबै बूढा-प्रधानहरू शमूएललाई भेट्न रामामा भेला भए। ५बूढा-प्रधानहरूले शमूएललाई भने, “तपाईं बूढा हुनुभयो, तपाईंका छोराहरू तपाईं जस्ता ठीक बाटामा छैनन्। अब, हामीलाई शासन अनि न्याय गर्न अरु देशहरूको जस्तै राजा दिनुहोस्।”

६यसरी बूढा-प्रधानहरूले तिनीहरूलाई मार्ग दर्शन गर्ने एउटा राजा मागे। शमूएलले ठाने यो युक्ति गलत छ। यसर्थ शमूएलले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे। ७शमूएललाई परमप्रभुले भन्नुभयो, “मानिसहरूले जसो भन्छन् त्यसै गर। तिनीहरूले तँलाई अस्वीकार गरेका छैनन्। बरु मलाई अस्वीकार गर्दछन्। तिनीहरूले मलाई तिनीहरूको राजा हुन अस्वीकार गरिरहेका छन्। ८तिनीहरूले सधैं जे गर्थे त्यही गर्दछन्। मैले तिनीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याएँ। तर तिनीहरूले आज मलाई छाडेर अन्य देवताहरूको सेवा गरे। तिनीहरूले तँलाई पनि त्यस्तै गर्दछन्। ९यसर्थ मानिसहरूका कुरा सुनेर तिनीहरूले भने भैं गर। तर तिनीहरूलाई एउटा चेतावनी भने दिनु। तिनीहरूलाई भनिदिनु राजाले तिनीहरूलाई के गर्छ। एउटा राजाले मानिसहरूलाई कसरी शासन गर्छन्।”

१०ती मानिसहरूले एउटा राजाको माग गरे। यसकारण परमप्रभुले भन्नु भएका सम्पूर्ण कुराहरू शमूएलले

मानिसहरूलाई बताए। ११शमूएलले भने, “यदि तिमीहरू तिमीहरूमाथि शासन गर्ने राजा चाहन्छौ भने राजाले यसो गर्नेछन्। उसले तिमीहरूको छोराहरूलाई लाने छन् अनि उसको सेवा गर्न तिनीहरूलाई विवश पार्नेछन। राजाले तिमीहरूका छोराहरूलाई सैनिक बनाएर उनका रथ सँगसँगै दौड्न लगाउँने छन् र घोडचढी बनाएर आफ्नो सैनिकमा राख्नेछन्। तिमीहरूका छोरालाई आफ्ना रथको अघि दौडने रक्षक बनाउने छन्। १२राजाले तिम्रो छोराहरूलाई सैनिक बन्न बाध्य गराउने छन्। त्यसमध्ये कोही १,००० मानिसहरूका अधिकारी बन्ने छन अनि अरु ५० जना भन्दा ज्यादा मानिसका।

राजाले तिम्रा छोरालाई उनको खेत जोत्न र फसल काट्न बाध्य गराउनेछन्। कतिलाई फेरि युद्धको निम्ति हातहतियार बनाउन लाउनेछन्। कतिलाई रथको चीजहरू बनाउँने लाउनेछन्।”

१३“राजाले तिमीहरूका छोरीहरूलाई पनि लानेछन्। तिनीहरूमध्ये कतिलाई खाना पकाउन र रोटी पकाउन विवश गर्नेछन्। अनि कसैलाई अत्तर बनाउन बाध्य गर्नेछन्।

१४“राजाले तिमीहरूको सबभन्दा असल खेतहरू, दाखको बगैचा र भद्राक्षका रुखहरू लानेछन्। अनि तिनीहरूलाई उसको सेवकहरूको हातमा सुम्पिदिनेछन्। १५तिमीहरूको अन्न र दाखको फसलको दशौं भाग राजाले लिनेछन्। अनि अधिकारीहरू अनि सेवकहरूको हातमा सुम्पिदिनेछन् १६राजाले तिमीहरूका कमारा-कमारीहरूलाई पनि लैजाने छन्। उनले असल जातका पशु र गधाहरू पनि तिमीहरूबाट लिनेछन्। यी सबै लगेर आफ्नै उपयोगमा लगाउँने छन्। १७तिमीहरूका भेडा बाख्राको दशौं भाग पनि तिनले लिनेछन्।

“अनि तिमी आफै पनि राजाको दास बनिनेछौ। १८तब तिनीहरू आफूले चुनेको राजाबाट छुटकाराको निम्ति रुनेछौ। तर त्यस समय परमप्रभुले कुनै जवाफ दिनुहुने छैन।”

१९तर मानिसहरूले शमूएलको कुरा सुन्दैसुनेनन्। तिनीहरूले भने, “होइन! हामीलाई शासन गर्ने एउटा राजा नै चाहिन्छ। २०तब हामी पनि अरु देश सरह हुनेछौ, हामीलाई नेतृत्व दिने, हाम्रो अघि युद्ध लड्ने, हाम्रा निम्ति युद्ध गर्ने हाम्रा राजा हुनेछन्।”

२१शमूएलले मानिसहरूको भनाइ सुने पछि शमूएलले परमप्रभुलाई तिनीहरूका कुरा दोहोस्वाइदिए। २२परमप्रभुले जवाफ दिनु भयो, “तिनीहरूले चाहे जस्तै! तिनीहरूलाई एउटा राजा देऊ।”

तब शमूएलले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने, “ठीकै छ! तिमीहरूले एउटा राजा पाउँने भयौ। अहिले सबै तिमीहरूको शहरमा जाऊ।”

शाऊलले पिताका गधाहरूको खोजी गर्छ

६ कीश बिन्यामिनी कुलका एकजना महत्वपूर्ण मानिस थिए। कीश अबीएलका छोरा थिए। अबीएल जरोरका छोरा थिए। जरोर बकोरतका छोरा थिए। बकोरत, बिन्यामिनी परिवारका मानिस ओपीहकका छोरा थिए। रकीशका एकजना शाऊल नाउँ गरेका छोरा थिए। शाऊल अत्यन्तै सुन्दर थिए। त्यहाँ शाऊल जस्तो सुन्दर कोही पनि थिएनन्। उभिदा शाऊल इस्त्राएलमा अन्य मानिसहरू भन्दा अग्ला थिए।

३ एक दिन शाऊलका पिता कीशले आफ्ना गधाहरू हराए। यसकारण कीशले आफ्ना छोरा शाऊललाई भने, “एकजना नोकरलाई साथमा लिएर गधा खोज्न जा।” ४ शाऊलले गधाहरू खोज्न शुरु गरे। शाऊल एप्रैमका पहाडी देश हुँदै शलीशको इलाकातिर पुगे। तर शाऊल र नोकरले कीशका गधाहरूको पत्तो लगाउन सकेनन्। ती दुइजना गधाहरू खोज्दै शालेमका चारैतिर घुमे। तर त्यहाँ पनि गधाहरू थिएन। यसकारण तिनीहरूले बिन्यामिनीको प्रदेशमा पनि गधा खोज्दै यात्रा गरे तर त्यहाँ पनि गधाहरू भेट्न सकेनन्।

५ अन्त्यमा, शाऊल र उनका नोकर सूप नाउँका शहरमा पुगे। शाऊलले आफ्ना नोकरलाई भने, “हामीहरू फर्को। अब पिताजीलाई गधाहरूको भन्दा हाम्रो चिन्ता ज्यादा भइसक्यो होला।”

६ तर नोकरले भन्यो, “यस शहरमा परमेश्वरका एकजना मानिस हुनुहुन्छ। मानिसहरूले उहाँलाई धेरै मान्छन्। उहाँले जे भन्नुहुन्छ त्यो पुग्छ। यसकारण हामीहरू शहरमा जाऔं। हुनसक्छ परमेश्वरका मानिसले हामीलाई अब कता जानुपर्ने हो भनिदिनुहुन्छ होला।”

७ शाऊलले आफ्ना नोकरलाई भने, “ठीकै हो, हामी शहरमा जानसक्छौं। तर हामीले त्यस मानिसलाई के दिनसक्छौं र? हामीले बोकेका थैलाका भोजन पनि त सकिँसक्यो। हाम्रोमा परमेश्वरका मानिसलाई दिने केहीभैंटी पनि छैन। हामी सँग दिने लायकको के छ र!”

८ फेरि पनि त्यस नोकरले शाऊललाई भन्यो, “हेनुहोस्, मसँग अलिकति धनको रूपमा चाँदीको एक चौथाइ शेकेल छ। यही हामीले ती परमेश्वरका मानिसलाई चढायौं भने उहाँले हामीलाई कता जानुपर्ने हो बताउनुहुन्छ।”

९-१० शाऊलले आफ्ना नोकरलाई भने, “त्यो असल सुभाव हो! हामी जाऔं!” यसरी तिनीहरू शहरमा गए जहाँ परमेश्वरका मानिस थिए।

११ शाऊल र तिनका नोकर पहाड उक्लँदै शहरतिर जाँदै थिए। तिनीहरूले केही जवान स्त्रीहरूलाई बाटोमा भेटे जो पानी भर्न आएका थिइन्। शाऊल र तिनका नोकरले ती ठिटीहरूलाई सोधे, “के दर्शी घरैमा हुनुहुन्छ?” (प्राचीन समयमा अगमवक्तालाई “दर्शी” भन्थे।)

१२ ठिटीहरूले जवाफ दिए, “ज्यू, उहाँ हुनुहुन्छ। उहाँ तपाईंहरू भन्दा अघि जाँदै हुनुहुन्छ। उहाँ आजै

शहरमा आउँनुभयो। मानिसहरूले भेला भएर उच्च स्थानहरूमा मेलबलि चढाउने भएका छन्। १३ कृपया जानुहोस् र उहाँलाई शहरमा भेट्नुहुन्छ। यदि तपाईंहरूले चाँडो गर्नुभयो भने उहाँ दर्शीलाई आराधनालयमा खान जानुभन्दा पहिले भेटिहाल्नुहुन्छ। किनभने दर्शीले बलिदानलाई आशीर्वाद दिनुपर्छ। मानिसहरूले उहाँ त्यहाँ नपुगञ्जेल भोजन ग्रहण गर्दैनन्। यसकारण चाडो जानुहोस्।”

१४ शाऊल र तिनका नोकर शहर पुग्न पहाडको बाटो उक्लन थाले। जस्तो तिनीहरू शहरभित्र पस्दै थिए, त्यस्तै शमूएल उनीहरूका अधिल्लिर देखा परे। शमूएल आराधना स्थानतिर जानलागदै थिए।

१५ एक दिन अगाडि परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभएको थियो, १६ “भोलि म यही समय पारेर एउटा मानिसलाई तँ कहाँ पठाउनेछु। यो मानिस बिन्यामिनी कुलको सदस्य हो। तैले त्यसलाई अभिषेक गरिदिनुपर्छ। त्यसपछि त्यो मानिस मेरा इस्त्राएली मानिसहरूका प्रमुख हुनेछ। त्यस मानिसले हाम्रा मानिसहरूलाई पलिशतीहरूबाट बचाउँछ। मैले मेरा मानिसहरूको कष्ट देखे र रोदन सुनेकोछु।”

१७ शमूएलले शाऊललाई देखे अनि परमप्रभुले भन्नु भयो, “मैले तँलाई भनेको मानिस यही हो। यसैले नै मेरो मानिसहरूलाई शासन गर्नेछ।”

१८ शाऊलले मूल-द्वारमा शमूएल कहाँ आएर भने, “कृपया दर्शी कहाँ हुनुहुन्छ, बताइ दिनुहुन्छ कि?”

१९ शमूएलले भने, “म नै दर्शी हुँ। म भन्दा पहिले नै आराधनाको ठाउँमा जाऊ। तिमी र तिम्रा सेवकले आज मसित खाना खानेछौं। म तिमीलाई भोलि बिहान घर जानदिनेछु र जे सोध्नु छ बिहानै सोध्नु। २० ती गधाहरूको चिन्ता नगर जो तीन दिन पहिले हराएका थिए। ती गधाहरू फेला परिसकेका छन्। अब तिमीलाई सारा इस्त्राएलले नै खोजिरहेकोछ। तिनीहरूले तिमी र तिम्रा पिताका परिवारलाई नै चाहन्छन्।”

२१ शाऊलले जवाफ दिए, “तर म त बिन्यामिनी कुलको सदस्य हुँ। हाम्रो परिवार इस्त्राएलको सबै भन्दा सानो परिवार समूह हो। त्यस माथि पनि बिन्यामिनी कुलभित्र पनि हाम्रो परिवार समूह सबैभन्दा सानो छ। तपाईं किन भन्नुहुन्छ कि इस्त्राएलले मलाई चाहन्छ?”

२२ त्यसपछि शमूएलले शाऊल र तिनका नोकरलाई भोजनालयतिर लिएर गए। लगभग तीस जना मानिसहरू एकसाथ खाना खान र बलिदानमा भाग गर्न निम्त्याइएका थिए। शमूएलले शाऊल र तिनका नोकरलाई महात्वपूर्ण स्थानमा बसाए। २३ शमूएलले भान्सेलाई भने, “जो मैले तिमीलाई दिएको थिए त्यो मासु ल्याउनु। त्यो मासुको अंश मैले तिमीलाई सुरक्षित राख्न भनेको थिए।”

२४भान्सेले फिला ल्यायो अनि शाऊलको अधि टेबलमा राख्यो। शमूएलले भने, “यो त्यही मासु हो जुन मैले तिम्नो निम्ति सुरक्षित राखेको थिएँ। यो खाऊ कारण यो यस्तै विशेष दिनको निम्ति तिम्नो सम्मानको लागि सुरक्षित राखेको थियो।” यसरी त्यस दिन शाऊलले शमूएलसंगै खाना खाए।

२५खाना खाइसके पछि आराधनालयबाट भर्दै तिनीहरू शहरतिर लागे। शमूएलले शाऊलका निम्ति कौसीमा ओछ्यान लगाए शाऊल त्यही सुते।

२६भोलिपल्ट बिहानै शमूएलले शाऊललाई उठाउँदै भने, “उठ, म तिमीलाई बाटो देखाइदिन्छु।” शाऊल उठे अनि शमूएलकासाथ घरबाट बाहिरिए।

२७शहरको किनारतिर शाऊल, तिनका नोकर र शमूएल अधि बढ्दै थिए। शमूएलले शाऊललाई भने, “तपाईंको नोकरलाई हामी भन्दा अधि हिड्नु भन्नुहोस। मैले तपाईंलाई परमेश्वरको संदेश सुनाउन बाँकी नै छ।” नोकर तिनीहरू भन्दा केही अधि हिड्न थाल्यो।

शमूएलले शाऊललाई अभिषेक गरिदिए

१० शमूएलले एक ढुंग्रो विशेष तेल लिए र शाऊलको टाउकोमा खन्याई दिए। शमूएलले म्वाई खँदै भने, “परमप्रभुले तपाईंलाई आफ्ना मानिसहरूका अगुवाको रूपमा अभिषेक गर्नुभएको छ। तपाईंले परमप्रभुका मानिसहरूलाई शासन गर्नुहुनेछ तपाईंले तिनीहरूलाई चारैतिरका शत्रुबाट रक्षा गर्नुपर्छ। परमप्रभुले तपाईंलाई आफ्नो मानिसहरूको शासकको रूपमा अभिषेक गर्नुभएको हो। यहाँ एउटा संकेत छ त्यसले यो सत्य हो भनि प्रमाण दिइने छ। २आज तपाईंले मबाट बिदा भएर जानु भएपछि बिन्यामिनीको सिमानामा भएको राहेलको चिहाननेर सेलमहमा दुइजना मानिसहरू भेट्टाउनु हुनेछ। ती दुइजना मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘तपाईंले खोजिरहनु भएको गधाहरू कसैले पाएको छ। तपाईंका पिता गधाहरूबारे चिन्तित हुन छाडेर तपाईंको निम्ति सुर्ता गर्दै भन्दै हुनुहुन्छ, अब म मेरो छोराको लागि के गरूँ?’”

३तब शमूएलले भने, “तपाईंहरू ताबेरमा बज्राठको रूख नआइञ्जेलसम्म अधि बढ्नुहोस। त्यहाँ तीनजना मानिसहरू भेट्नुहुनेछ। तिनीहरू बेतलमा परमेश्वरको आराधना गर्न गइरहेका हुनेछन्। ती मध्येको पहिलोले तीनवटा पाठा बोकेको हुनेछ। दोस्रोले तीनवटा रोटी र तेस्रोले एक मशक दाखरस बोकेको हुनेछन्। ४ती तीनै जना मानिसले तपाईंलाई अभिवादन गर्नेछन्। तिनीहरूले दुइवटा रोटी दिनेछन्। ती दुइवटै रोटी तपाईंले स्वीकार गर्नुपर्छ। ५त्यहाँबाट तपाईं गिबियत एलोहिम जानुपर्छ। त्यहाँ पलिशतीहरूको एउटा चौकी छ। जब तपाईं त्यस शहरमा पुग्नुहुन्छ केही अगमवक्ताहरू निकलदै गरेका

भेट्नु हुनेछ। ती अगमवक्ताहरू आराधनास्थानबाट भर्दै गरेका हुनेछन्। तिनीहरूले अगमवाणीहरू बोलिरहेका हुनेछन्। तिनीहरूले खैजडी, ढोलक, बाँसुरी र वीणा बजाउँदै गरेका हुनेछन्। ६त्यति बेला परमप्रभुको आत्मा तपाईंमाथि उत्र्नुहुनेछ र तपाईंलाई शक्ति दिनुहुनेछ, तपाईं परिवर्तन हुनुहुनेछ। तपाईं भिन्न मानिस हुनुहुनेछ। तपाईं पनि ती अगमवक्ताहरूसितै अगमवाणी बोल्न सक्ने हुनुहुन्छ। ७यी घटनाहरू घटिसके पछि तपाईं जे चाहनुहुन्छ गर्न सक्नुहुन्छ। किन? किनकी परमेश्वर तपाईंसित हुनुहुनेछ।

८“म भन्दा पहिले गिलगाल जानुहोस्। त्यसपछि म तपाईं भएकोमा आउने छु। म त्यहाँ होमबलि र मेलबलि चढाउँनेछु। तर तपाईंले सात दिन पर्खनु पर्नेछ। तब म आउनेछु अनि तपाईंले के गर्नुपर्छ म बताउँनेछु।”

शाऊल अगमवक्ताको रूपमा

९जब शाऊल शमूएलबाट बिदा लिनु फर्के, परमेश्वरले शाऊलको जीवन नै अर्कै बनाइदिनुभयो। त्यही दिन यी सबै घटनाहरू घटे। १०शाऊल र तिनको नोकर गिबियत एलोहिम गए। त्यहाँ शाऊलले अगमवक्ताहरूको एक समूहलाई भेटे। परमेश्वरको आत्मा शक्तिसाथ शाऊलमाथि तुरुन्तै उत्रियो अनि शाऊलले पनि ती अगमवक्ताहरूको समूहमा अगमवाणी गर्नुभयो। ११ति-जसले शाऊललाई पहिले देखि चिन्थे उनीहरूले शाऊललाई अगमवाणी गरेका देखे। यसर्थ तिनीहरूले एक अर्कासित प्रश्न गर्न थाले, “कीशको छोरालाई के भयो? के शाऊल पनि अगमवक्ताहरू मध्ये एउटा हो?”

१२गिबियत एलोहिमका एकजनाले भने, “हो! यस्तो देखिँदैछ, ऊ नै तिनीहरूका गुरु हुन्।” यसैकारण यो भनाइ प्रचलित छ: “के शाऊल पनि एउटा अगमवक्ता नै हो?”

शाऊल घर पुग्छन्

१३शाऊलले अगमवाणी बोल्न छोड्नेपछि घरकै छेउको स्थानमा आराधना गर्न गए।

१४शाऊलका काकाले शाऊललाई र त्यस नोकरलाई भने, “कता गएका थियौं?”

शाऊलले भने, “हामी गधाका खोजीमा थियौं। जब हामीहरूले तिनीहरूलाई पाउँन सकेनौं त्यसपछि हामी शमूएललाई भेट्न गयौं।”

१५शाऊलका काकाले भने, “मलाई भन त, शमूएलले के-के भने?”

१६शाऊलले भने, “शमूएलले हामीलाई गधाहरू पाइसकेको छ भने।” शाऊलले प्रत्येक कुराहरू बताएनन्। राज्यको बारेमा शमूएलले भनेको कुरा बताएनन्।

शमूएलले शाऊललाई राजा घोषित गर्छन्

१७शमूएलले सबै इस्राएलका मानिसहरूलाई मिस्रामा परमप्रभुको भेला हुन बोलाए। १८शमूएलले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मैले इस्राएललाई मिश्रबाट बाहिर ल्याए। मैले तिमीहरूलाई मिश्रको अधीनबाट बचाएँ र अन्य राष्ट्रहरूबाट पनि बचाएँ जसले तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याउन चाहन्थे।’ १९तर आज तिमीहरूले आफ्नो परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्छौ। तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सबै दुःख र कष्टहरूबाट बचाउनुभयो। तर तिमीहरू भन्छौ, ‘होइन, हामीलाई शासन गर्ने एउटा राजा चाहिन्छ।’ यसैकारणले अब परमप्रभुको अगाडि परिवारका सदस्यहरू र परिवार समूहहरू लिएर उपस्थित होऊ।”

२०शमूएलले इस्राएलका सबै परिवार समूहलाई उपस्थित गराए। त्यसपछि शमूएलले नयाँ राजा छान्न थाले। पहिलो बिन्यामिनी कुल समूह चुनियो। २१शमूएलले बिन्यामिनी कुलसमूहका प्रत्येकलाई एक-एकजना गरेर अगाडि जानु भने। त्यसपछि मन्त्रीको परिवारलाई चुनियो। त्यसपछि त्यही मन्त्री परिवारको प्रत्येकलाई एक एकजना गरेर अगाडि जानु भने। यसरी कीशका छोरा शाऊललाई चुनियो।

जब मानिसहरूले शाऊललाई खोजे, त्यहाँ शाऊललाई भेट्टाएनन्। २२अनि तिनीहरूले परमप्रभुसित सोधे, “शाऊल यहाँ अझै आइपुगेकै छैनन्?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “त्यो त्यहाँ भेटी चढाइएका सामानहरूको पछि लुकेकोछ।”

२३मानिसहरूले शाऊललाई सामानहरूको पछाडिबाट खोजेर निकाले। शाऊल मानिसहरूका माभ्रमा खडा भए। त्यहाँ शाऊल अरु भन्दा अग्ला थिए।

२४शमूएलले सबै मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभुले चुन्नु भएको मानिसलाई हेर। मानिसहरूमा शाऊल जस्तो मानिस अर्को कोही छैन।”

त्यसपछि मानिसहरूले नारा लगाए, “हाम्रा राजा दीर्घायु रहनु।”

२५शमूएलले राज्यका नियमहरू मानिसहरूलाई बुझाए। यो एउटा पुस्तकमा पनि लेखे र यस व्यवस्थाको पुस्तकलाई परमप्रभुको अघि राखे। तब तिनले मानिसहरूलाई घर जानु भने।

२६शाऊल पनि गिबामा आफ्ना घर गए। अनि केही वीरपुरुषहरू शाऊलसित गए। अनि परमेश्वरले यी वीर पुरुषहरूको हृदय छुनुभयो। २७तर कोही बदमाशहरूले भने, “यो मानिसले हामीलाई कसरी रक्षा गर्छ?” तिनीहरूले शाऊलको विरुद्धमा नराम्रो भन्न थाले र उपहार नदिनेभए। तर शाऊलबाट कुनै प्रतिक्रिया भएन।

अम्मोनीहरूका राजा नाहाश

अम्मोनीका राजा नाहाशले गाद र रुबेन कुल समूहहरूलाई सताइरहेका थिए। नाहाशले प्रत्येक पुरुषको एउटा दाहिने आँखा निकाल्न लगायो। नाहाशले तिनीहरू कसैलाई पनि सहायता गर्न दिएनन्। अम्मोनीका राजा नाहाशले यर्दन नदीको पूर्वातिर बस्ने प्रत्येक इस्राएली मानिसहरूको दाहिने आँखा निकाले। तर ७,००० इस्राएली मानिसहरू अम्मोनीबाट भागेर याबेश गिलाद आए।

११ भण्डै एक महिना पछि अम्मोनी नाहाश र तिनका सेनाहरूले याबेश गिलादलाई चारैतिरबाट घेरे। याबेशका सबै मानिसहरूले नाहाशलाई भने, “यदि तपाईंले हामीसँग सन्धि गर्नुभयो भने हामी तपाईंका प्रजा बन्न तयार छौ।”

२तर अम्मोनी नाहाशले भने, “यदि मैले जम्मै इस्राएलीहरूका दाहिने आँखा धोचेर निकाल्न सकें भने म तिमीहरूसित सन्धि गर्नेछु। तब मात्र सारा इस्राएलको बेइज्जत हुनेछ।”

याबेशका प्रमुखले भने, “हामीलाई सात दिनको समय दिनुहोस्। सारा इस्राएलमा हामी दूत पठाउँछौ। यदि कोही पनि सहायता गर्न आएनन् भने हामी आएर तपाईंको अधि समर्पित हुनेछौ।”

शाऊलले याबेश गिलादलाई बचाउँछन्

४ती दूतहरू गिबामा आए जहाँ शाऊल बस्थे। तिनीहरूले मानिसहरूलाई समाचार दिए। मानिसहरू समाचार सुनेर रून थाले। ५शाऊल आफ्ना खेतबाट गाईहरू लिएर फँकदै थिए। शाऊलले खेतको अघि आउँदा मानिसहरू रोइरहेका सुने। शाऊलले भने, “मानिसहरूलाई के कष्ट भयो? किन रोइरहेकाछन्।”

मानिसहरूले याबेशका दूतहरूले जे खबर ल्याएका थिए शाऊललाई बताए। ६शाऊलले ध्यान दिएर सबै सुने। त्यति नै बेला शाऊलमाथि परमेश्वरको आत्मा उत्रिनुभयो। शाऊल साहै रिसाए। ७शाऊलले एक जोडी गाई ल्याए अनि टुक्रा-टुक्रा पारे। अनि ती मासुका टुक्राहरू सबै ती खबर ल्याउने दूतहरूलाई दिए। तिनले ती सबै मासुको टुक्राहरू इस्राएलभरी पुऱ्याउन दूतहरूलाई आदेश दिए। यो सन्देश इस्राएलीहरूलाई दिनुभनि तिनीहरूलाई भने, “आऊ अनि शाऊल र शमूएललाई अनुशरण गर। यदि कसैले यसो गर्दैन भनि तिनीहरूलाई पनि उसको गाईलाई गरेको व्यवहार गरिनेछ।”

परमप्रभुबाट मानिसहरूमा ज्यादै डर पऱ्यो। यसकारण मानिसहरू एकसाथ सबै एउटै मानिसजस्ता भई निस्के। ८शाऊलले सबै मानिसहरूलाई बेजेकमा एकसाथ भेला गराए। त्यहाँ इस्राएलका ३,००,००० र यहूदाका ३०,००० मानिसभेला भए।

६शाऊल र तिनका सैनिकहरूले याबेशका दूतहरूलाई भने, “गिलादमा याबेशका मानिसहरूलाई भन भोलि मध्याह्नभित्र तिमीहरूको उद्धार हुनेछ।”

दूतहरूले शाऊलको सु-सन्देश याबेशका मानिसहरूलाई दिए। याबेशका मानिसहरू अतिनै खुशी भए। १०त्यसपछि याबेशका मानिसहरूले अम्मोनी नाहाशलाई भने, “भोलि हामी तपाईंको आउनेछौं। तपाईंलाई जे इच्छा लाग्छ हामीलाई त्यही गर्नुहोस्।”

११भोलिपल्ट शाऊलले आफ्ना सैनिकहरूलाई तीन खण्डमा बाँडे। सूर्योदयको समयपछि शाऊल र तिनका सैनिकहरू अम्मोनीहरूको छाउनी भित्र पसे। जब शाऊलले आक्रमण गरे यो रातमा बस्ने रक्षक दलको अदला-बदली गर्ने समय थियो, शाऊल र तिनका सैनिकहरूले अम्मोनीहरूलाई मध्याह्न भन्दा पहिले नै हराए। सबै अम्मोनी सैनिकहरू तितर-वितर भए। दुइजना अम्मोनी सैनिक एकसाथ हुने मौका कतै पाएनन्।

१२तब मानिसहरूले शमूएललाई भने, “ती मानिसहरू कहाँ छन् जसले शाऊललाई राजाको रूपमा शासन गरेको हेर्न चाहनेन्। ती मानिसहरू हाम्रा सामु भिकाईउन्। हामी तिनीहरूलाई माछौं।”

१३तर शाऊलले भने, “होइन, आज कसैलाई मार्नु हुँदैन। आज परमप्रभुले इस्राएलको रक्षा गर्नु भएको छ।”

१४त्यसपछि शमूएलले मानिसहरूलाई भने, “आऊ, हामी गिलगाल जाऊं। गिलगालमा हामी शाऊललाई फेरि राजाकोरूपमा घोषणा गरौं।”

१५यसरी सबै गिलगाल गए। त्यहाँ परमप्रभुको अगाडि शाऊललाई मानिसहरूले राजा बनाए। तिनीहरूले परमप्रभुलाई मेलबलि पनि चढाए। शाऊल र सबै इस्राएलीहरूले ठूलो हर्षमा उत्सव मनाए।

शमूएलले राजाबारे बताए

१२ शमूएलले सबै इस्राएलीहरूलाई भने: “तिमीहरूले भनेको प्रत्येक कुरा मैले गरे। तिमीहरू माथि राजा नियुक्त गरे। २अब तिमीहरूलाई अगुवाई गर्नको निम्ति राजा हुनुहुन्छ। म बुढो भएँ तर मेरा छोराहरू तिमीहरूसित छन्। जब म एउटा ठीटो थिएँ, त्यस बेला देखि तिमीहरूका अगुवा भएर आएँ। ३अहिले म यहाँ छु। यदि मैले कुनै भूलचुक गरेको भए परमप्रभुको अधि अनि परमप्रभुले चुन्नु भएको राजाअधि तिमीहरूले भन्नुपर्छ। के मैले कसैको गाई अथवा गधा चोरें? कसैलाई ठगे वा कष्ट पुर्‍याएँ? के मैले पैसा अथवा एक जोडी जुत्ता कहिले घुस लिएकोछु? यदि मैले यस्तो केही गरेको भए त्यसलाई म सच्याउनेछु।”

४सबै इस्राएलीहरूले जवाफ दिए, “होइन! तपाईंले हामी कसैलाई पनि केही नराम्रो गर्नुभएन। हामीलाई कहिले पनि ठगनुभएन र केही पनि लिनुभएन।”

५शमूएलले इस्राएलीहरूलाई भने, “परमप्रभु र उहाँले चुन्नु भएको राजा गवाही हुनुहुन्छ। तिमीहरूले जे-जे भन्दैछौं उहाँ दुइजनाले सुन्दैहुनुहुन्छ। उहाँहरूलाई पनि थाहा भयो तिमीहरूले मलाई कुनै दोष दिएनौं।” सबै मानिसहरूले एकसाथ जवाफ दिए, “सँच्चै हो! परमप्रभु नै गवाही हुनुहुन्छ।”

६तब शमूएलले मानिसहरूलाई भने, “हो परमप्रभु हाम्रो गवाही हुनुहुन्छ। परमप्रभुले नै मोशा र हारूनलाई चुन्नुभयो। अनि उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले तिम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भयो। ७अब तिमीहरू त्यहाँ खडा होऊ, म तिमीहरूलाई परमप्रभुले तिम्रा पिता-पुर्खाहरू र तिमीहरूका लागि गर्नुभएका ती राम्रा अर्थहरू बताउँछु। ८प्याकूब मिश्र गए पछि मिश्र बासीहरूले उसका सन्तानहरूको जीवनलाई धेरै कष्टमय बनाए। यसर्थ तिनीहरूले परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति रोइकराइ गरे। परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई पठाउनु भयो। मोशा र हारूनले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट बाहिर लिएर आए अनि यही ठाउँमा बस्ने व्यवस्था मिलाई दिए।

९“तर तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले परमप्रभु परमेश्वरलाई त्यागे। यसकारण परमप्रभुले तिनीहरूलाई सीसराका दास हुन दिनुभयो। सीसरा हासोरका सेनाका सेनापति थिए। त्यसपछि परमप्रभुले तिनीहरूलाई पलिशती र मोआबका राजाका हातमा सुम्पिदिनुभयो। तिनीहरू सबै तिम्रा पिता-पुर्खाहरूको विरुद्ध लडे। १०तर तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले रूदै परमप्रभुलाई सहायता मागे। तिनीहरूले भने, ‘हामीले पाप गयौं। हामीले परमप्रभुलाई छाडेर भूटो देवता बाल र देवी अशतारोतको सेवा गयौं। अब हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूबाट बचाउनुहोस्, हामी तपाईंका सेवक बन्नेछौं।’

११“यसकारण परमप्रभुले यरूबाल, बाराक, यिप्तह अनि शमूएललाई त्यहाँ पठाउनुभयो। परमप्रभुले तिमीहरूको चारैतिरका शत्रुहरूबाट तिमीहरूलाई रक्षा गर्नुभयो यसकारण तिमीहरू सुरक्षित रह्यौ। १२त्यस समयमा पनि अम्मोनीको राजा नाहाश तिमीहरूको विरुद्ध लडन आएको देख्यौ। तिमीहरूले भन्यौ, ‘होइन, हामीहरूमाथि शासन गर्ने राजा नै चाहिन्छ।’ तिमीहरूले यही भन्यौ यद्यपि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै राजा हुनुहुन्थ्यो। १३अब तिमीहरूले चुनेका राजा यहाँ छन्। परमप्रभुले तिमीहरूमाथि राजालाई नियुक्ति गर्नुभयो। १४यदि तिमीहरूले उहाँलाई सम्मान गयौ भने परमप्रभुले तिमीहरूको रक्षा गर्नु हुन्छ। तर तिमीहरूले परमप्रभुको डर राख्दै सम्मान गर्नु पर्नेछ। आदेश पालनगर्दै सेवा गर्नुपर्ने छ। उहाँको विरुद्धमा जाने छैनौ। तिमीहरूका

साथै तिमीहरूलाई शासन गर्ने राजाले पनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अनुसरण गर्नुपर्छ। यदि तिमीहरूलाई भनेका कुराहरू पालन गर्छौं भने परमेश्वरले तिमीहरूलाई रक्षा गर्नुहुनेछ। १५तर यदि परमप्रभुले भनेका तिमीहरूले मानेनौं र उहाँको विरुद्धमा गयौं भने, उहाँ पनि तिमीहरू र तिमीहरूका शासकको विरुद्धमा जानुहुनेछ। १६अब अभै चुपचाप उभिएर त्यो अचम्मको कामलाई हेर, जुन परमप्रभुले तिमीहरूका आँखा अगाडि गर्नुहुनेछ। १७यो गर्नुको फसल काट्ने समय हो। म परमप्रभुसँग प्रार्थना गर्नेछु। म उहाँसँग बिजुली चम्कौं पानीपार्ने बिन्ती गर्नेछु। तब तिमीहरूलाई यो थाहा लाग्ने छ कि तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा राजा मागेर भूल काम गरेका छौं।”

१८यसकारण शमूएलले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे। त्यही दिन परमप्रभुले मेघ गर्जनसित पानी बर्साउनु भयो। यसकारणले गर्दा मानिसहरू परमप्रभु र शमूएलसँग साहै डराए। १९सबै मानिसहरूले शमूएललाई भने, “दया गरेर परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरलाई हाम्रो निम्ति प्रार्थना गरिदिनु होस, तपाईंका सेवकहरूका निम्ति हामीहरूलाई नष्ट हुन नदिनु होस्। हामीले धेरै चोटी पाप गरेका छौं। हामीले राजा मागेर फेरि अर्को पाप थपेका छौं।”

२०शमूएलले जवाफ दिए, “नडराऊ! यो सत्य हो! तिमीहरूले त्यस्ता नरात्रा कामहरू गर्नुहुनु। तर परमप्रभुलाई पछ्याउन नछोड। हृदय देखि नै परमप्रभुको सेवा गर। २१देवताका मूर्तिहरू केवल मूर्ति मात्र हुन्। त्यसले तिमीहरूलाई सहायता गर्दैन। यसर्थ त्यसको पूजा नगर। देवताका मूर्तिहरूले न त तिमीहरूलाई सहायता गर्न सक्छ न त रक्षा नै तिनीहरू केहि होइनन्। २२तर परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई छोड्नु हुँदैन। परमप्रभु तिमीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाएर प्रसन्न हुनुहुन्थियो। यसर्थ उहाँले आफ्नो नाउँको खातिर तिमीहरूलाई त्याग्नु हुनछैन। २३अनि म तिमीहरूका निम्ति प्रार्थना गर्न छोड्ने छैन। यदि मैले तिमीहरूका लागि प्रार्थना गरिँँ भने परमप्रभु विरुद्ध मेरो पाप हुनेछ। म तिमीहरूलाई शिक्षा दिइरहन्छु ताकि तिमीहरूले राम्रो र सही जीवन जिउनेछौं। २४तर तिमीहरूले परमप्रभुको डर अनि आदर गर्नेपर्छ। तिमीहरूको सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभुको सेवा हुनुपर्छ। उहाँले तिमीहरूका निम्ति गर्नुभएको अचम्मका कार्यहरूलाई सम्झौं। २५तर यदि तिमीहरूले हठी र लगातार दुष्ट कार्य गरिरह्यौं भने: परमेश्वरले तिमीहरू र तिमीहरूका राजालाई नष्ट गर्नु हुनेछ।”

शाऊलले पहिलो भूल गर्छन्

१३ त्यसबेला शाऊलले राजाको रूपमा एक वर्ष विताइसकेका थिए। जब इस्राएलमा शासन गरेको दुइ वर्ष भएको थियो, रतिनले इस्राएलबाट

३,००० पुरूषलाई छाने। त्यसमध्ये २,००० पुरूष मिकमाशमा बेटेलको पहाडी प्रदेशमा रहनथाले। त्यहाँ १,००० मानिसहरू बिन्यामीनको अन्तरगत गिबामा जोनाथनसित रहनथाले। बाँकी रहेका सैनिकहरूलाई घर पठाइदिए।

३जोनाथन गिबामा गए र पलिशतीहरूलाई तिनीहरूकै छाउनीमा हराए। पलिशतीहरूले यो सुने। तिनीहरूले भने, “हिब्रूहरूले विद्रोह गरे।”

शाऊलले मानिसहरूलाई सारा इस्राएल भरी तुरही फुक्न आज्ञा गरे र भने, “जे भएको छ हिब्रूहरूले सुनोस्।” ४सबै इस्राएलीहरूले यो खबर सुने। तिनीहरूले भने, “शाऊलले पलिशतीका अगुवाहरूलाई मारे। अब भने पलिशतीहरूले साँच्चै इस्राएलीहरूलाई घृणा गर्नेछन्।”

इस्राएलीहरूलाई शाऊलसँग भेट्नका निम्ति गिलगालमा बोलाइयो। ५पलिशतीहरू इस्राएलसित लडनलाई भेला हुनथाले। पलिशतीहरूसँग ३,००० रथ र ६,००० घोडसवारी थिए। बालुवाका कण किनारमा थुप्रिए भैं पलिशती सैनिकहरू थुप्रिएका थिए। मिकमाशमा पलिशतीहरूले छाउनी हालेका थिए। (मिकमाश बेट-आवेनको पूर्वतिर पर्छ।)

६इस्राएलीहरूले बुझे कि तिनीहरू खतरामा थिए। तिनीहरूलाई पलिशतीहरूले धेरा हालेका थिए अनि तिनीहरू गुफा चर्कीएको चट्टानमा दगुरे गए कुवा र अरु दुलोहरू तिर लुके। ७कोही हिब्रूहरू त यर्दन नदी पार गरेर गाद अथवा भागेर गिलाद तिर पुगे। शाऊल भने गिलगालमा नै थिए। तिनका सम्पूर्ण सैनिकहरू डरले कामिरहेका थिए।

८शमूएलले भने उनी शाऊलसित गिलगालमा भेट्ने छन्। शाऊलले सात दिनसम्म पर्खे। तर शमूएल गिलगाल जाँदै गएनन् यसर्थ शाऊललाई सैनिकहरूले छोड्न शुरू गरे। ९त्यति बेला शाऊलले भने, “मेरो निम्ति होमबलि र मेलबलि जुटाइदेऊ।” त्यसपछि शाऊलले होमबलि चढाए। १०तब शाऊलले बलि भेटी चढाइन सके, शमूएल पनि त्यहाँ आइपुगे। शाऊल तिनीलाई भेट्न गए।

११शमूएलले सोधे, “तपाईंले यो के गर्नुभयो?”

शाऊलले जवाफ दिए, “धमाधम सैनिकहरूले मलाई छोड्नलागे। तपाईं पनि यहाँ हुनुहुन्न थियो, अनि पलिशतीहरू मिकमाशमा भरिएका थिए। १२मैले सोचेँ, पलिशतीहरू यहाँ गिलगालमा आएर मलाई आक्रमण गर्नेछन्। मैले अहिलेसम्म परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति बिन्ती पनि गरिन। अन्त्यमा बाध्य भएर मैले होमबलि चढाएँ।”

१३शमूएलले भने, “तपाईंले मूर्खता पूर्ण काम गर्नुभयो। तपाईंले परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको आदेशको पालन गर्नुभएन! यदि तपाईंले परमेश्वरको आदेशको उलंघन नगरेको भए परमेश्वरले तपाईंको परिवारलाई

सदाको निम्ति इस्राएलको शासन दिनुहुन्थ्यो। १४अब तपाईंको शासन अब अघि बढ्ने छैन। परमप्रभुले यस्तो मानिस खोज्नु भएको थियो जसले उहाँको आदेश पालन गर्छ। परमप्रभुले उहाँले चाहेको जस्तो मानिस भेट्याउनु भएको छ र परमप्रभुले त्यही मानिसलाई आफ्ना मानिसहरूको प्रमुख बनाउनु हुनेछ। तपाईंले परमप्रभुको आदेश पालन गर्नु भएन यसकारण उहाँले अर्को नया राजा छान्नु हुनेछ।” १५त्यसपछि शमूएल उठे र गिलगाल छाडेर गए।

मिकमाशको युद्ध

शाऊल र उसका केही बचेका सैनिकहरूले गिलगाल छोडे। तिनीहरू बिन्यामीनको गिबातिर गए। शाऊलले अहिलेसम्म आफ्ना साथ नछोड्ने मानिसहरूको गन्ती गरे। तिनीहरू प्रायः ६०० जति रहेछन्। १६शाऊल, तिनका छोरा जोनाथन र उनीसित भएका सैनिकहरू बिन्यामीन कहाँ गिबामा गए।

पलिशतीहरूले मिकमाशमा छाउनी हालेका थिए। १७पलिशतीहरूले त्यहाँ रहेका इस्राएलीहरूलाई दण्ड दिने निश्चय गरे। तिनीहरूका शक्तिशाली सैनिकहरूले आक्रमण शुरू गरे। पलिशती सैनिकहरू तीन भागमा बाँडिएका थिए। पहिलो दल उत्तरतिरको ओप्रा जाने सडकबाट शूआल तर्फ लागे। १८दोस्रो दल दक्षिण पूर्व बेथ-होरोन जाने सडक तर्फ लागे तेस्रो दल चाहि पूर्वतिरको सीमासम्म पुग्ने सडकतिर लागे। यो सडक सबोझमको बेसीमा मरुभूमि तर्फ फैलिएर गएको थियो।

१९इस्राएलका मानिसहरूले फलामका हात हतियार बनाउन जान्दैनथे। त्यस समय इस्राएलमा लोहार पाइँदैनथ्यो। पलिशतीहरूले इस्राएलीहरूलाई फलामको हात हतियार बनाउन सिकाएनन् कारण इस्राएलीहरू आफैले फलामको हात हतियार बनाए भने पलिशतीहरूलाई खतरा हुन्छ। २०पलिशतीहरूले मात्र हात हतियारमा उध्याउँथे। यदि इस्राएलीहरूलाई आ-आफ्ना हात हतियार जस्तै, फाली, कोदालो, बञ्चरो र हँसियामा उध्याउँनु पर्यो भने तिनीहरू पलिशतीहरू भएको मै जानुपर्थ्यो। २१पलिशती लोहारहरूले फाली र कोदालोमा साँध लगाउन शेकेलको दुइ-तिहाई चाँदी लिन्थे भने बञ्चरो र गोरू धपाउने अँडू-से मिलाउनलाई शेकेलको एक-तिहाई लाग्थ्यो। २२यसर्थ युद्धका दिनहरूमा शाऊलका सैनिकसित न त फलामको तरवार थियो न त भाला नै। खालि शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनसित फलामको हतियार थियो।

२३पलिशतीहरूको एक दल सैनिकले मिकमाशको बेसीलाई पूर्ण सुरक्षित तुल्याइरहेका थिए।

जोनाथनले पलिशतीहरूमाथि आक्रमण गर्छन्

१४ एक दिन शाऊलका छोरा जोनाथनले तिनका हतियार बोक्ने युवकलाई भने, “हिँडेर बेसीको

पल्लो पट्टि पलिशतीहरूको छाउनीमा जाऔं।” तर जोनाथनले यो कुरा आफ्ना पितालाई भनेन।

२शाऊल पहाडको किनारा मिग्रोनमा एउटा अनारको रूखमुनि बसिरहेका थिए। छेवैमा खला पनि थियो। शाऊलसँग प्राय ६०० मानिसहरू थिए। ३एकजनाको नाउँ अहियाह थियो। अहिया ईकाबोदका भाइ अहीतूबका छोरा थिए। ईकाबोद पीनहासका छोरा थिए। पीनहास एलीका छोरा थिए। अहिले एली शीलोमा परमप्रभुको पूजाहारी थिए। अहियाह पूजाहारी थिए अनि तिनले एपोद लगाएका थिए। यी मानिसहरूले जोनाथन गइसकेको कुरा चाल पाएनन्।

४वाटोको दुवै पट्टि ठूला-ठूला चट्टानहरू थिए। जोनाथनले त्यही बेसीको बाटो भएर पलिशतीहरूको छाउनीमा पुग्ने निश्चय गरे। बाटोको एकापट्टि बोसेस नाउँ भएको एउटा ठूला चट्टान थियो र अर्को तर्फ सेन नाउँ गरेको अर्को चट्टान थियो। ५एउटा ठूलो चट्टान भने उत्तरतिर मिकमाशलाई हेरिरहे भै देखिन्थ्यो। अर्को चट्टानले भने दक्षिणतिर गिबालाई हेरिरहे भै देखिन्थ्यो।

६जोनाथनले आफ्नो हतियार बोक्ने युवा सहयोगीलाई भने, “आऊ, ती विदेशीहरूको छाउनीमा जाऔं। हुन सक्छ, परमप्रभुले तिनीहरूलाई डराउनको निम्ति हामीलाई उपयोग गर्नुहुनेछ। हाम्रोसँग ज्यादा सैनिक होस कि नहोस् परमप्रभुलाई कसैले रोक्न सक्दैन।”

७जोनाथनको हतियार बोक्ने युवकले भन्यो, “तपाईंलाई जे राम्रो लाग्छ त्यहि गर्नुहोस्। म त तपाईंको साथमा छँदैछु।”

८जोनाथनले भन्यो, “जाऔं! त्यो बेसीबाट भएर सिधै पलिशती रक्षकहरू भएतिर जाऔं। हामी तिनीहरूले देख्ने गरी अघि बढौं। ९यदि तिनीहरूले हामीलाई, ‘तिमीहरू त्यही उभिनू जबसम्म हामी त्यहाँ आइपुग्दैनौं भन्छन भने हामी जहितही उभिनेछौं। हामी अघि बढ्दैनौं। १०तर यदि पलिशतीहरूले हामीहरूलाई ‘अगाडि बढ’ भने, हामी तिनीहरू भएसम्म चढ्छौं। किनभने यो परमेश्वरको चिन्ह हो यो चिन्हको अर्थ हुनेछ परमप्रभुले तिनीहरूलाई हराउनु हुनेछ।”

११यसर्थ जोनाथन र तिनका सहयोगी पलिशतीहरूले देख्ने गरी उभिए। पलिशती रक्षकहरूले भने, “हेर! हिब्रूहरू लुकेको खाल्टोबाट निस्केर आउँदैछन्।”

१२किल्लाको रक्षक पलिशतीहरूले जोनाथन र तिनका सहायकलाई कराएर भने, “यहाँ आऊ, तिमीहरूलाई हामी पाठ सिकाउँने छौं।”

जोनाथनले आफ्नो सहयोगीलाई भन्यो, “पहाड चढ्दा मेरो पछि आउनु, परमेश्वरले यसरी मिलाउनु भएको छ कि इस्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई हराउने छ।”

१३-१४जोनाथन हात खुट्टा टेकेर पहाडमाथि उग्ले। तिनका सहायक पनि पछि लागे। जोनाथन र तिनका

सहायकले पलिशतीहरूलाई आक्रमण गरे। पहिलो आक्रमणमा तिनीहरूले बीसजना पलिशतीहरूलाई आधा एकर जमीनमा मारे। जोनाथनले उसको अघाडि आएकाहरूसित लडाई गरिनै रहे। पछाडिबाट तिनका सहायक आए अनि घाईतेहरूलाई मारे।

१५मैदान, छाउनीमा र किल्लामा भएका सबै पलिशती सैनिकहरू डराउन थाले। यहाँसम्म भयो कि पलिशतीहरूका वीरभन्दा वीर सैनिक पनि डराए। जमीन काम्यो र पलिशती सैनिकहरू साहै नै डराए।

१६शाऊलका रक्षकहरूले बिन्यामीन देशको गिबामा भएका पलिशती सैनिकहरू चारै दिशातिर भाग-भाग गरेको देखे। १७शाऊलले आफ्ना छेवैमा भएका सैनिकहरूलाई भने, “सैनिकहरूको गन्ती गर। म यो जान्न चाहन्छु कि कसले छाउनी छोडे।”

तिनीहरूले गन्ती गरे। छाउनीमा जोनाथन र तिनका सहायक थिएनन्।

१८शाऊलले अहियाहलाई भने, “परमेश्वरको पवित्र सन्दूक ल्याऊ!” त्यस समय सन्दूक इस्राएलीहरूसँग नै थियो। १९शाऊल पूजाहारी अहियाहसँग कुरा गर्दैथिए। शाऊलले परमेश्वरको सुभाव परिवर्तनका थिए। तर पलिशतीहरूको छाउनीमा होहल्ला र अशान्ती अभै बढ्दै थियो। शाऊलको धैर्य खतम भइसकेको थियो। अन्त्यमा पूजाहारी अहियालाई शाऊलले भने, “अब भयो प्रार्थना गर्न बन्द गर, हात तल भार।”

२०शाऊलले आफ्ना सैनिकहरूलाई एकत्रित पारे र युद्धको निम्ति निस्किए। पलिशती सेनाहरू साँच्चै नै अलमल्ल पारिरहेका थिए। तिनीहरूले एक-अर्कामा तिनीहरूको तरवार लिएर भगडा गर्न शुरु गरे। २१केही हिब्रूहरू पनि पलिशतीहरूसित तिनीहरूका नोकरहरू जस्तै त्यही छाउनीमा थिए। तिनीहरूले पनि पलिशतीहरूलाई आक्रमण गरे। तिनीहरू पनि इस्राएली शाऊल र जोनाथनसित मिले। २२पलिशती सैनिकहरू भागदै छन् भन्ने खबर एप्रैमका पहाडी प्रदेशमा लुकेका सबै इस्राएलीहरूले सुने। यसैले ती इस्राएलीहरू पनि युद्धमा सामेल भएर पलिशतीहरूलाई खेदन थाले।

२३यसरी परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई त्यस दिन रक्षा गर्नुभयो। तिनीहरूले बेत-आवेनको पारिसम्मै लडाइलडे। सबै सैनिकहरू शाऊलका साथ थिए त्यहाँ भण्डै १०,००० पुरुष थिए। एप्रैमका पहाडी देशको प्रत्येक शहरमा युद्ध फैलियो।

शाऊलले दोस्रो चोटि भूल गर्छन्

२४त्यस दिन शाऊलले ठूलो भूल गरे। इस्राएलीहरू भोका र थकित थिए, कारण शाऊलले शपथ खान लगाएका थिए, शाऊलको शपथ थियो, साँभ अघि कसैले केही खाने छैन। “अथवा मैले मेरो शत्रुहरूलाई पराजित नगरूञ्जेलसम्म खानेकुरा खाए त्यसलाई दण्ड

दिइनेछ।” यसर्थ कुनै इस्राएली सैनिकले केही खाएनन्।

२५-२६युद्धको कारणले मानिसहरू जंगलमा गए। तिनीहरूले भुईँमा महको चाको देखे। मह भएसम्म तिनीहरू पुगेर पनि मह खाएनन्। शपथ तोड्ने हुनाले डराए। २७तर जोनाथनलाई शपथ बारे केही थाह थिएन। जोनाथनले आफ्ना पिताले जबरदस्ती मानिसहरूलाई शपथ खुवाएको कुरा सुनेका थिएनन्। एउटा लट्टी जोनाथनसँग थियो। उनले महको चाकामा लट्टी घुसारे र लट्टीमा मह ल्याएर केही मह खाए र फूर्तिलो अनुभव गरे।

२८एउटा सैनिकले जोनाथनलाई भन्यो, “तपाईँका पिताले मानिसहरूलाई एउटा शपथ खान लगाए। तपाईँका पिताले मानिसहरूलाई केही खाएमा दण्डित गरिने शपथ ख्वाए। यसैले मानिसहरू भोकभोकै छन्। यसैले गर्दा मानिसहरू कमजोरी भए।”

२९जोनाथनले भने, “मेरो पिताले देशलाई समस्यामा हाल्नुभयो। हेर त मैले अलिकति मह चाखे को मात्र थिएँ कस्तो फूर्तिलो भएँ। ३०आज मानिसहरूले शत्रु पक्षबाट जे-जे भोजन ल्याएका थिए, ती सब खान पाएका भए कति राम्रो हुन्थ्यो। हामीले अभ धेरै पलिशतीहरूलाई मार्न सक्थ्यौँ।”

३१त्यस दिन इस्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई हराए। तिनीहरू मिकमाश देखि अथ्यालोन सम्मका बाटोभरी लडे। यसैले मानिसहरू थकित र भोका थिए। ३२तिनीहरूले पलिशतीहरूबाट भेडा, गाई र बाछाहरू खोसेका थिए। त्यस बेला इस्राएलका मानिसहरू यति भोका थिए कि तिनीहरूले ती पशुहरूलाई त्यही जमिनमा मारे र खाए। जबसम्म पशुहरूमा रगत थियो।

३३शाऊललाई एउटा मानिसले भन्यो, “हेर्नुहोस्! मानिसहरूले परमप्रभुको विरूद्धमा पाप गर्दैछन्। तिनीहरूले रगतै समेत मासु खाँदैछन्।”

शाऊलले भने, “तिमीहरूले पाप गर्दैछौ। यहाँ एउटा ठूलो ढुङ्गालाई पल्टाऊ।” ३४फेरि शाऊलले भने, “मानिसहरूलाई गएर भन कि प्रत्येक मानिसले साँढि र भेडा लिएर मकहाँ आओस्। यहाँ तिनीहरूले आफ्ना साँढि र भेडा मानुपर्छ। परमप्रभु विरूद्ध पाप काम नगर! रगतै समेतको मासु नखाओ।”

त्यस रात प्रत्येकले आ-आफ्नो पशुहरू ल्याएर त्यहाँ मारे। ३५शाऊलले परमप्रभुको निम्ति वेदी बनाए। शाऊल आफैले वेदी बनाउन शुरु गरे।

३६शाऊलले भने, “आज राती हामी पलिशतीहरूलाई लखट्ने छौ। हामीले तिनीहरूबाट प्रत्येक बस्तु खोस्ने छौ। हामीले तिनीहरू सबैलाई मार्ने छौ।”

सैनिकहरूले जवाफ दिए, “तपाईँलाई जे राम्रो लाग्छ, त्यही गर्नुहोस्।”

तर पूजाहारीले भने, “परमेश्वरलाई सोध।”

३७यसकारण शाऊलले परमेश्वरलाई सोधे, “के म पलिशतीहरूलाई पछ्याउँदै खेदौं? के मलाई पलिशतीहरूलाई हराउन दिनुहुन्छ?” तर परमेश्वरबाट कुनै जवाफ आएन।

३८यसले गर्दा शाऊलले भने, “सबै नेताहरूलाई मेरो समक्ष बोलाउनु, आज कसले पाप काम गर्छो, बुझौं। ३९म इस्त्राएलको रक्षा गर्ने परमप्रभुको शपथ खाँदै यो प्रतिज्ञा गर्छु, यहाँ सम्म कि मेरो छोरा जोनाथनले नै पाप गरेको छ भने पनि छोडिने छैन उ मर्ने छ।” तर कसैले पनि उनलाई केही भनेनन्।

४०यसकारण शाऊलले सबै इस्त्राएलीहरूलाई भने, “तिमीहरू सबै एकतिर उभिनु। म र मेरो छोरा जोनाथन अर्कोतिर उभिन्छौं।”

सबै सैनिकले भने, “तपाईंको जो इच्छा हजुर।”

४१तब शाऊलले प्रार्थना गर्न लागे, “परमप्रभु, इस्त्राएलको परमेश्वर, तपाईंले तपाईंको दासलाई आज किन जवाफ दिनुभएन, यदि मैले अथवा मेरो छोरा जोनाथनले कुनै पाप गरेको भए परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर ऊरीम दिनुहोस्। यदि तपाईंका इस्त्राएली मानिसहरूले पाप गरेका भए तुम्मीम दिनुहोस्।”

यस प्रकारले शाऊल र जोनाथन चुनिएका थिए अन्य मानिसहरू चुनिएका थिएनन्। ४२शाऊलले भने, “अब म र मेरो छोरोमा कसलाई दोष दिनु पर्ने हो? को दोषी हो?” जोनाथन चुनिएका थिए।

४३शाऊलले जोनाथनलाई भने, “मलाई भन्, तैले के गरिस्।”

जोनाथनले शाऊललाई भन्यो, “मैले अलि कति लट्टीमा लागेको मह चाखे। यत्तिले नै म मर्नु पर्ने?”

४४शाऊलले भने, “यदि मैले गरेको प्रतिज्ञा पूरा गरिने भने परमेश्वरले मलाई खूबै नराम्रो गर्नुहुनेछ। यसर्थ जोनाथन मर्ने पर्छ।”

४५तर सबै सैनिकहरूले भने, “आज जोनाथनले इस्त्राएललाई विजयी गरायो। के जोनाथन मर्ने पर्ने? होइन! हामी जीवित परमेश्वरको नाउँमा शपथ खान्छौं कि जोनाथनलाई कसैले हानि गर्न सक्दैन, उसको शिरको एउटा केशसम्म कसैले हल्लाउन सक्ने छैन। परमेश्वरले आज पलिशतीहरूसँगको युद्धमा जोनाथनलाई सहायता गर्नुभएको छ।” यसरी मानिसहरूले जोनाथनलाई बचाए। तिनलाई मृत्युदण्ड दिइएन।

४६शाऊलले पलिशतीहरूलाई खेदेनन्। पलिशतीहरू आफ्नै ठाउँमा फर्किए।

शाऊल इस्त्राएलका शत्रुसँग लडे

४७शाऊलले इस्त्राएलमा पूरा अधिकार जमाए। शाऊल इस्त्राएल वरिपरिका शत्रुहरूसित लडे। शाऊल मोआबी, अम्मोनी, एदोमी, सीबाका राजा र पलिशतीहरूसँग लडे। जहाँ-जहाँ गएर लडे शाऊलले इस्त्राएलका शत्रुहरूलाई हराए। ४८शाऊल अत्यन्तै सहासी थिए।

शाऊलले इस्त्राएलका मानिसहरूबाट सामान चीज-बीज खोस्न खोज्नहरूको हातबाट पनि इस्त्राएलीहरूलाई बचाए, शाऊलले यहाँ सम्म कि अमालेकीहरूलाई पनि हराए।

४९शाऊलको छोराहरू जोनाथन, यिशवी र मल्कीशूअ थिए। शाऊलकी जेठी छोरीको नाउँ मेराब र कान्छी छोरीको नाउँ मीकल थियो। ५०शाऊलकी पत्नीको नाउँ अहीनोम थियो। अहीनोमचाहि अहीमासकी छोरी थिइन्।

शाऊलका सेनापति नेरका छोरा अबनेर थिए। नेरचाहिँ शाऊलका काका थिए। ५१शाऊलका पिता कीश र अबनेरका पिता नेरचाहिँ अबीएलका छोराहरू थिए।

५२शाऊल जीवनभरी नै सहासी थिए। पलिशतीहरू विरुद्ध कठिन युद्ध लडे। जहिले पनि कुनै वीरलाई देखेमा शाऊलले आफ्नो सैनिक दलमा त्यसलाई सामेल गर्थे र आफ्नो छेवैमा राखेर राजाको रक्षक बनाउँथे।

शाऊलले अमालेकीहरूलाई नष्ट गरे

१५ एक दिन शमूएलले शाऊललाई भने, “परमप्रभुले मलाई उहाँका इस्त्राएली मानिसहरूको राजाको रूपमा तिमीलाई अभिषेक गर्न पठाउनु भएको थियो। अब परमप्रभुको भनाइ सुन। २सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘जब इस्त्राएलीहरू मिश्रबाट बाहिर आए तब अमालेकीहरूले तिनीहरूलाई कनान जानलाग्दा रोकने चेष्टा गरे। अमालेकीहरूले जे गरे मैले देखे। ३अब गएर अमालेकीहरूसित युद्ध गर। अमालेकीहरूसित जे जति छ सम्पूर्ण रूपले नष्ट गर। कसैलाई जिउँदो नछाड। तिमीहरूले ती सबलाई मारु पर्छ, लोग्ने मानिसहरू होस कि स्त्रीहरू केटा-केटीहरू होस् कि काखका नानी। सबलाई मार गाई-गोरू, भेडा ऊँट गधा केही बाँकी नराख।”

४शाऊलले सबै सेनाहरूलाई तेलैममा भेला गराए। त्यहाँ २,००,००० पैदल सेना र १०,००० अन्य मानिसहरू थिए। यसमा यहूदाका मानिसहरू पनि थिए। ५त्यसपछि शाऊल अमालेक शहरतिर लागे र बेसीमा पर्खेर बसे। ६शाऊलले केनीहरूलाई भने, “तिमीहरू सबैले अमालेकीहरूलाई छोडी देऊ। म तिमीहरूलाई अमालेकीहरूसित मार्दिन। कारण तिमीहरूले मिश्रबाट आउँदा इस्त्राएलीहरूलाई दया गरेका थियौं।” यसपछि केनीहरूले अमालेकीहरूलाई छोडे।

७शाऊलले अमालेकीहरूलाई हराए, तिनले हवीलाबाट शूरतक मिश्रको सीमानासम्म अमालेकीहरूलाई खेदूँदै गए। ८शाऊलले अमालेकीहरूका राजा अगागलाई जिउँदै पक्रे र अगागका सबै सैनिकलाई मारे। ९शाऊल र इस्त्राएली सैनिकहरूले सम्पूर्ण कुराहरू नष्ट गर्दा नराम्रो मन गरे। यसर्थ तिनीहरूले अगागलाई मारेनन् र बलिया गाईहरू राम्रा जातका भेडा र पाठाहरू पनि

बचाए राखे। राख्न योग्यका सामानहरू राखेर काम नलाग्ने जति नष्ट गरे।

शमूएलले शाऊलबाट भएको पाप बताइदिए

१०शमूएलले परमप्रभुबाट खबर पाए। ११परमप्रभुले भन्नुभयो, “शाऊलले मलाई पछ्याउन छोडीदियो। यसर्थ म शाऊललाई राजा बनाएर आफै दुःखी छु। म जे भन्छु त्यसले त्यो गर्दैन।” शमूएल धेरै रिसाए र रातभरी परमप्रभुसित प्रार्थना गरे।

१२शमूएल भोलिपल्ट बिहान चाँडै नै उठे र शाऊललाई भेट्न गए। तर मानिसहरूले शमूएललाई भने, “शाऊल यहूदाको कर्मेल भन्ने ठाउँमा गएका छन्। शाऊल त्यहाँ उसको सम्मानमा एउटा स्मारक स्थापित गर्न गएका छन्। त्यसपछि धेरै ठाउँ भ्रमण गरेर तिनी अन्त्यमा गिलगाल जानेछन्।”

त्यसपछि शमूएल शाऊल भएको ठाउँमा गए। अमालेकीहरूबाट लिएका चीजबिजको पहिलो अंश शाऊलले भेंटीको रूपमा चढाए, शाऊलले तिनीहरूलाई परमप्रभुको अघि एउटा होमबलि जस्तै चढाए।* १३शमूएल शाऊलको नजिक गए। शाऊलले स्वागत जनाए भने, “परमप्रभुको आशीर्वाद तपाईंमा रहोस्। मैले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेँ।”

१४शमूएलले भने, “त्यसो हो भने म यो के सुन्दैछु। किन मैले भेडा र पशुहरूको आवाज सुनेको?”

१५शाऊलले भन्यो, “सैनिकहरूले अमालेकीहरूबाट पशुहरू लिए। सैनिकहरूले राम्रा भेडा र पशुहरू परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरमा बलिचढाउन भनेर बचाए। तर हामीले अरु सबै चीज नष्ट पास्छौं।”

१६शमूएलले शाऊललाई भने, “चुप लाग! हिजो राती परमप्रभुले मलाई के भन्नुभयो त्यो म तपाईंलाई बताउनेछु।”

शाऊलले भने, “ठीक छ, के भन्नु भयो भन्नुहोस्।”

१७शमूएलले भने, “विगतमा, तपाईंले आफैलाई तुच्छ सम्झनु हुन्थ्यो। तर त्यसपछि तपाईं इस्त्राएलका कुलहरूका अगुवा हुनुभयो। इस्त्राएलको राजाको रूपमा परमप्रभुले तपाईंलाई चुन्नुभयो। १८परमप्रभुले तपाईंलाई एउटा विशेष सेवाकार्यको निम्ति पठाउनु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘अमालेकीहरूकहाँ जाऊ, अनि तिनीहरूलाई नष्ट पार किनभने तिनीहरू खराब मानिस हुन्। जबसम्म सम्पूर्णरूपले सकिँदैनन् लडिबस्नु।’ १९तर तपाईंले परमप्रभुको कुरा सुन्नु भएन। किन? तपाईंले ती चीजहरू राख्न चाहनुहुन्छ। तपाईंको यो परमप्रभुको इच्छा विरुद्ध कार्य भयो।”

२०शाऊलले भने, “तर मैले त परमप्रभुको सबै

कुरा माने मलाई जहाँ पठाउनु भयो त्यही गए। मैले अमालेकीहरू सबैलाई नष्ट गरे। मैले खाली साथमा एकजना मानिस ल्याएँ तिनीहरूका राजा अगाग। २१गिलगालमा परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरलाई बलि चढाउन भनेर। सैनिकहरूले राम्रा-राम्रा भेडा र पशुहरू लिए।”

२२शमूएलले जवाफ दिए, “परमप्रभुलाई के ले खुशी पार्छ होमबलि र बलिवानहरू चढाएर कि उहाँको आज्ञालाई पालन गरेर? उहाँलाई बलि भेट दिएर भन्दा उहाँको प्रत्येक आदेशलाई पालन गर्नु राम्रो हो। भेडाको बोसो चढाउनु भन्दा पहिले परमेश्वरको वचन सुन्नु नै राम्रो हो। २३आज्ञा पालन नगर्नु चाहि तन्त्रमन्त्रको पाप जस्तै हो। हठी स्वभावको हुनु र आफ्नै इच्छानुसार हिडनुचाहि मूर्ति पूजा गरे भै पाप हो। तपाईंले परमप्रभुको आज्ञा मान्न इन्कार गर्नुभयो। यही कारणले, अब परमप्रभुले पनि तपाईंलाई राजाको रूपमा इन्कार गर्नुभयो।”

२४शाऊलले शमूएललाई भने, “मैले पाप गरे। मैले परमप्रभुको आज्ञा तपाईंले भन्नु भए जस्तै गरिन। म मानिसहरूसित साह्रै डराएँ अनि तिनीहरूले जे भने माने। २५अब म बिन्ती गर्दछु यो पाप गरेको निम्ति मलाई क्षमा गरिदिनुहोस्। मतिर फर्किनु होस्, यसकारण म परमप्रभुको आराधना गर्न सकौं।”

२६तर शमूएलले शाऊललाई भने, “म तपाईंसँग जाँदिन। तपाईंले परमप्रभुको वचनलाई उलंघन गर्नुभयो अनि अहिले परमप्रभुले पनि राजा अस्वीकार गरिदिनुभएको छ।”

२७जब शमूएले शाऊललाई छोडेर हिँडन खोजे, शाऊलले शमूएलको खास्टोको किनार समाते र त्यो च्यातियो। २८शमूएलले शाऊललाई भने, “जसरी तपाईंले मेरो खास्टो च्याति दिनुभयो। यसरी नै परमप्रभुले आज इस्त्राएलको राज्य तपाईंबाट च्यात्नु भएकोछ। परमप्रभुले इस्त्राएलको राज्य तपाईंको साथीहरू मध्ये एकजनालाई दिनुभयो। त्यो मानिस तपाईं भन्दा असल छ। २९परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमप्रभु शाश्वत हुनुहुन्छ। परमप्रभु न त भूट्टो बोल्नु हुन्छ न त विचार बदल्नु हुन्छ। परमप्रभु मानिस जस्तै छिन छिनमा विचार बदल्ने हुनुहुन्न।”

३०शाऊलले भने, “ठीक छ, मैले पाप गरे। दया गरी मसित आइदिनुहोस्। इस्त्राएलका नेताहरू र मानिसहरूका अघि मेरो केही इज्जत राखिदिनु होस्। मसित आइदिनु होस्। ताकि म परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरलाई आराधना गर्न सकूँ।” ३१शमूएल शाऊलसँग गए अनि शाऊलले परमप्रभुलाई आराधना गरे।

३२शमूएलले भने, “अमालेकीहरूका राजा अगागलाई मेरो सामु ल्याऊ।”

शाऊलले ... चढाए यो उहिलेको यूनानी भाषामा उल्या गरिएको हो। यो हिब्रू पाठमा छैन।

अगागलाई शमूएलको अघि ल्याइयो। साङ्गलाले बाँधिएको अगागको मनमा थियो, “मलाई निश्चय पनि मर्दैनन् होला भनेर।”

३३तर शमूएलले अगागलाई भने, “तेरो तरवारले नानीहरूलाई आमाको काखबाट खोस्यो। त्यसकारण अब तेरो आमाले तिनका छोरा-छोरीहरू गुमाउने छन्।” यति भनेर गिलगालमा परमप्रभुको अघि शमूएलले अगागलाई टुक्रा-टुक्रा बनाएर काटिदिए।

३४त्यसपछि शमूएल त्यहाँबाट हिँडे र रामा गए। शाऊल चाहिँ गिबामा आफ्नो घर फर्के। ३५त्यसपछि शमूएलले शाऊललाई जीवनभरी कहिले भेटेनन्। शमूएल शाऊलसँग साह्रै दुःखी थिए। परमप्रभु पनि शाऊललाई इस्त्राएलका राजा बनाएकोमा दुःखी हुनुहुन्थ्यो।

शमूएल बेतलेहेम जान्छन्

१६ परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुहुन्छ, “कति दिन शाऊलको निमित्त दुःखीत भइरहन्छस्? शाऊललाई मैले इस्त्राएलको राजापदबाट हटाइसके तर पनि त्यसको दुःख मानिरहन्छन्। तँसित भएको सिङ्गा तेलले भर र बेतलेहेम जा। म तँलाई बेतलेहेमको यिशै नाउँको मानिसकहाँ पठाउँदछु। यिशै बेतलेहेममा बस्छ। मैले त्यसकै एकजना छोरालाई नयाँ राजाको रूपमा चुनें।”

१७शमूएलले भने, “यदि म गएँ भने यो समाचार शाऊलले सुन्ने छ र मलाई मार्ने छ।”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “बेतलेहेममा जा साथमा एउटा बाछा पनि लानु र भन्नु, ‘परमप्रभुलाई बलि चढाउन आएको।’ ३यिशैलाई बलि चढाउन बोलाउनु। त्यसपछि म तँलाई के गर्नु पर्छ भन्ने छु। तैले त्यस मानिसलाई अभिषेक गर्नु जुन म तँलाई देखाउँछु।”

४शमूएलले त्यसै गरे जो परमप्रभुले तिनलाई गर्नु भन्नु भएको थियो। शमूएल बेतलेहेम गए। बेतलेहेमका बूढा-प्रधानहरू डरले कामे। तिनीहरूले शमूएललाई भेटे र सोधे, “के तपाईँ शान्ति पूर्वक आउँनु भयो?”

५शमूएलले भने, “ज्यू, म शान्ति पूर्वक आएँ। म परमप्रभुलाई बलिदान चढाउन आएको हुँ। तपाईँहरू पनि पूजाका निमित्त तयार भएर बलिदान चढाउन मसित आउनु होस।” शमूएलले यिशै र तिनका छोराहरूलाई तयार पारे। त्यस पछि शमूएलले तिनीहरूलाई बलिदान चढाउन बोलाए।

६जब यिशै र तिनका छोराहरू आइ पुगे, शमूएलले एलीआबलाई देखे। शमूएलले सोचे, “निश्चय पनि परमप्रभुले छान्नु भएको मानिस यिनै हुनु पर्छ।”

७तर परमप्रभुले शमूएललाई भन्नु भयो, “एलीआब अग्लो र सुन्दर छ। तर यस्तो विचार गर्नु हुदैन। परमेश्वरले ती चीजहरू हेर्नु हुन्न हो मानिसहरूले हेर्छन्। मानिसले बाहिरी रूप मात्र हेर्छ; तर परमप्रभुले

उसको हृदय हेर्नुहुन्छ। एलीआब त्यो ठीक मानिस होइन।”

८त्यसपछि यिशैले तिनका दोस्तो छोरा अबीनादाबलाई बोलाए। अबीनादाब शमूएलकै छेउ भएर हिँडे। तर शमूएलले भने, “होइन, यसलाई पनि परमप्रभुले चुन्नु भएको छैन।”

९त्यसपछि यिशैले शम्मालाई शमूएलको छेउमा बोलाए। तर शमूएलले भने, “होइन, यसलाई पनि परमप्रभुले चुन्नु भएको होइन।”

१०यिशैले सातौँ छोरा देखाए। तर शमूएलले यिशैलाई भने, “परमप्रभुले यिनीहरू मध्ये कसैलाई पनि चुन्नु भएको छैन।”

११शमूएलले यिशैलाई सोधे, “के तपाईँका छोराहरू यति नै हुन्?”

यिशैले भने, “होइन अर्को छोरा छ सब भन्दा कान्छो, तर अहिले भेडा चराउँदछ।”

शमूएलले भने, “उसलाई यहाँ तुरुन्तै लिन पठाऊ। उ नआइञ्जेल सम्म हामी खान बस्ने छैनौं।”

१२यिशैले कान्छो छोरा लिन तुरुन्तै कसैलाई पठाए। त्यो छोरा हेर्दै राम्रो थियो, रातो वर्णको युवक। उ साँच्चै सुन्दर थियो।

परमप्रभुले शमूएललाई भन्नु भयो, “उठेर उसलाई अभिषेक गर। त्यहिँ एउटा हो।”

१३शमूएलले सीडबाट तेल निकालेर यिशैको कान्छा छोराको शिरमा दाजुहरूका अगाडी खन्याई दिए। परमप्रभुको आत्मा एकदमै शक्तिको साथ दाऊदमाथि त्यस दिन देखि उत्रियो। त्यस पछि शमूएल रामा घरतिर फर्के।

शाऊललाई दुष्ट आत्माले सताउन थाल्यो

१४परमप्रभुको आत्माले शाऊललाई त्यागि दियो। परमप्रभुले दुष्ट आत्मा शाऊल कहाँ पठाउँनु भयो। त्यसले शाऊललाई साह्रै सतायो। १५शाऊलको नोकरले भन्यो, “परमेश्वरद्वारा पठाउँनु भएको दुष्ट आत्माले तपाईँलाई साह्रै दुःख दियो। १६हामीलाई आदेश दिनुहोस हामीले कुनै त्यस्तो व्यक्ति खोज्न सकौं जसले वीणा बजाउन सक्छ। यदि परमप्रभुबाट आएको त्यस दुष्ट आत्माले तपाईँलाई सताउन थालेछ भने त्यस मानिसले वीणा बजाउन थाल्नेछ र तपाईँलाई आराम अनुभव हुनेछ।”

१७शाऊलले नोकर-चाकरहरूलाई भने, “एउटा मानिसलाई मेरो निमित्त खोज जसले असल तरिकाले संगीत बजाउँछ। त्यसलाई म कहाँ ल्याऊ।”

१८एउटा नोकरले भन्यो, “एउटा यिशै नाउँका मानिस छन्। बेतलेहेममा बस्छन्। मैले देखेको छु यिशैको छोरा। उसले कसरी वीणा बजाउनु पर्छ जान्दछ। उ साह्रै वीर र युद्ध गर्न जान्दछ। उ साह्रै

फुर्तिलो र सुन्दर छ। परमप्रभु पनि उसैको साथ हुनुहुन्छ।”

१६यसकारण शाऊलले समाचार दिने मानिसलाई विशेकहाँ पठाए। तिनीहरूले विशेलाई भने, “तिम्रो दाऊद नाउँको छोरा छ। जसले तिम्रा भेडाहरू चराउँछ। उसलाई मकहाँ पठाऊ।”

२०यिशैले शाऊलका निम्ति उपहारको बन्दोबस्त गःयो। यिशैले उपहारको रूपमा एउटा गधा, केही रोटी, एक मशक दाखरस र एउटा बाखाको पाठो तयार पःयो। यिशैले ती चीजहरू दाऊदका साथ लगाएर शाऊल कहँ पठायो। २१यसरी दाऊद शाऊल कहँ गयो र तिनका अगाडि हाजिर भयो। शाऊलले दाऊदलाई धेरै प्रेम गरे। दाऊद शाऊलको अस्त्र बोक्ने सहयोगी भए। २२शाऊलले यिशैलाई खबर पठाए, “दाऊद बसेर मेरो सेवा गरोस्। उ मलाई असाध्यै मन पःयो।”

२३जब परमेश्वरले पठाएको दुष्ट आत्माले शाऊललाई दुःख दिन थाल्थ्यो, दाऊदले हातमा वीणा लिएर बजाउँन थाल्दथे र दुष्ट आत्माले शाऊललाई छोडि हाल्थ्यो र शाऊल असल हुन्थे।

गोल्यातको इस्त्राएली माथि चुनौती

१७ पलिशतीहरूले आफ्ना सैनिकहरूलाई युद्धको निम्ति भेला गराए। तिनीहरू यहूदा स्थित सोकोहमा भेला भए। तिनीहरूको छाउनी सोकोह र अजेकाको बीचमा एपेसदम्मीम नाउँका शहरमा थियो।

रशाऊल र इस्त्राएली सैनिकहरू पनि एक ठाउँमा भेला भए। तिनीहरूको छाउनी एला बेसीमा थियो। शाऊलका सैनिकहरूले पंक्ति बाँधि पलिशतीहरूसित युद्ध गर्न तयार थिए। ३पलिशतीहरू एउटा पहाड माथि थिए, र इस्त्राएलीहरू अर्को पहाड माथि थिए। दुवै पक्षका बीचमा बेसी थियो।

४पलिशतीहरूको गोल्यात नाउँ भएको एउटा वीर योद्धा थियो। गोल्यात गात निवासी थियो। गोल्यात भण्डै नौ फीट अग्लो थियो। गोल्यात पलिशतीहरूका छाउनीबाट बाहिरियो। ५शिरमा काँसाको टोपी लगाएको थियो। शरीरमा माछाको कल्छा जस्तै कवच कोट लगाएको थियो। त्यो रक्षा कवच काँसाको नै थियो यसको ओजन ५,००० शेकेलको थियो। ६गोल्यातले खुट्टातिर पनि काँसाकै कवच लगाएको थियो। काँसाकै भाला पिठयुमा बोकेको। ७भालाको लट्टी जुलाहाको लुगा बुन्ने डण्डा जत्रो थियो। भालाको ओजन ६०० शेकेलको थियो। गोल्यातको हात-हतियार बोक्ने तिनको अघि-अघि हिँड्थ्यो।

८प्रत्येक दिन गोल्यात बाहिर निस्कन्थ्यो र इस्त्राएली सैनिकहरूलाई चुनौती दिन्थ्यो। उसको चुनौति थियो, “किन तिमीहरूले युद्धको निम्ति पंक्ति कसेको? तिमीहरू

शाऊलका नोकर हौ म त पलिशती हुँ। एउटा मानिस छानेर मेरो विरुद्धमा लडनलाई पठाऊ। ९यदि त्यस मानिसले मलाई माःयो भने तब हामी सबै पलिशतीहरू तिमीहरूका दास बनेछौं। तर यदि मैले त्यस मानिसलाई मारे भने मैले जितेको हुनेछ र तिमीहरू हाम्रो दास हुनेछौं। तिमीहरूले हाम्रा सेवा गर्नुपर्छ।”

१०पलिशतीले यसो पनि भन्यो, “आज म इस्त्राएली सेनाहरूलाई गिल्ला गर्छु। एउटा मानिस पठाइदेऊ ताकि म त्यससित लडन सकुँ।”

११शाऊल र इस्त्राएली सैनिकहरूले पलिशतीले भनेको यी सब सुन्थे र साहै डराउँथे।

दाऊद रणभूमिमा जान्छन्

१२दाऊद यिशेका छोरा थिए। यिशे इफ्रातीका छोरा थिए जो बेतलेहेमको, यहूदाका थिए। यिशेका आठजना छोराहरू थिए। शाऊलका समयमा यिशे बूढा भइसकेका थिए। १३यिशेका जेठा, माहिला र साहिला छोराहरू शाऊलसित रणभूमिमा गएका थिए। जेठा छोराको नाउँ एलीआब थियो। माहिला छोराको नाउँ अबीनादाब र साँहिला छोराको नाउँ शम्मा थियो। १४दाऊद चाहिँ कान्छो छोरा थिए। जेठा, माहिला र साँहिला चाहिँ शाऊलको सेनामा थिए। १५कान्छा छोरा दाऊद शाऊलको छाउनी र बेतलेहेममा आफ्ना पिताका भेडाहरू हेरचाह गर्न आउने जानेगर्थे।

१६त्यो पलिशती गोल्यात प्रत्येक दिन बिहानै बेलुकी इस्त्राएलीहरूका छाउनीमा आएर ठट्टा गर्थ्यो। ४० दिनसम्म त्यसले सधैं त्यस्तै गर्थ्यो।

१७एक दिन यिशैले दाऊदलाई भने, “यस फुर्छुडमा चार पाथी (एक एपा) चिउरा र दशवटा रोटी छन् तिम्रा दाज्यूहरूलाई छाउनीमा लागि देऊ। १८यो १० टुक्रा पनीर पनि लिए जाऊ। तिम्रा दाज्यूहरूको १,००० सेनाको समूहलाई आदेश गर्ने अधिकारीलाई देऊ। दाज्यूहरूले के गर्दै छन् हेर। दाज्यूहरू ठीक-ठाक नै छन् भन्ने प्रमाण पनि लिएर आउनु। १९तिम्रो दाज्यूहरू र सबै इस्त्राएली सैनिकहरू शाऊलसित एला बेसीमा छन्। तिनीहरू त्यहाँ पलिशतीहरूसँग लड्दैछन्।”

२०बिहानै दाऊदले अर्को एउटा गोठालोलाई भेडाहरू जिम्मा लगायो। दाऊदले भोजन लियो र यिशैले भने अनुसार हिँड्यो। दाऊदले गाडा सोभै छाउनीमा लिएर गयो। सैनिकहरू युद्ध पंक्तिमा गएका थिए अनि युद्ध गर्न लागे भैं हल्ला गरिरहेका थिए। २१इस्त्राएली र पलिशती दुवैतिरका सैनिकहरू युद्ध गर्न तयार रहे।

२२दाऊदले भोजन र सामानहरू भण्डारेको हातमा सुम्पियो र इस्त्राएली सैनिकहरू भए तिर अगाडिको पंक्तिमा दगुःयो अनि आफ्नो दाज्यूहरूको विषयमा सोध्यो। २३जस्तो दाऊदले आफ्ना दाज्यूहरूसँग कुरा गरेको बेला त्यो श्रेष्ठ योद्धा पलिशती गोल्यात पलिशती

सैनिकबाट निस्केर आयो। गोल्यातले सधैं भैं इस्त्राएललाई गाली दिन थाल्यो। दाऊदले पनि गोल्यातले भनेको कुरा सुन्यो। २४ इस्त्राएली सैनिकहरू त गोल्यातलाई देखे पछि भाग्न थाले। सबै नै भयभित थिए। २५ एकजना इस्त्राएलीले भने, “त्यसलाई देख्यौं त्यसले के गरिरहेछ राम्ररी हेर? त्यो गोल्यात घरि-घरि आएर इस्त्राएलीहरूलाई यसरी नै गाली गर्छ। जसले यसलाई मार्छ त्यो धेरै धनी हुनेछ। राजा शाऊलले धेरै सम्पत्ति दिनुहुनेछ। शाऊलले उसकी छोरी पनि विवाह गर्न दिनेछन् जसले त्यसलाई मार्न सक्छ। शाऊलले उसको परिवारलाई इस्त्राएलमा स्वतन्त्र बनाउनेछ।”

२६ दाऊदले छेवैका मानिसलाई सोध्यो, “त्यसले के भन्यो? यदि कसैले यो पलिशतीलाई मार्छ अनि इस्त्राएलको इज्जत बचाउँछ भने एउटा विदेशी मात्र त हो, उसले के इनाम पाउनेछ? यो गोल्यात के हो र? गोल्यात एकजना पलिशती भन्दा बढी केही होइन। त्यसले यो के सोचिरहेछ? उसले जीवित परमेश्वरका सैनिकहरूलाई धम्काउन सक्छ।”

२७ यसैले इस्त्राएलीहरूले गोल्यातलाई मार्नेको इनामबारे दाऊदलाई बताउँछन्। २८ दाऊदका जेठा दाज्यू एलीआबले दाऊद सैनिकहरूसित बात गर्दै गरेको सुने। एलीआब दाऊदसँग रिसाउँछ। एलीआबले दाऊदलाई भग्ने, “तँ यहाँ किन आइस्? भेडाहरू मरुभूमिमा कसलाई छोडेर आइस्? तँ यहाँ आउनुको कारण मैले जाने। तँलाई जे गर्न पठाइएको हो त्यो गर्न तँ चाहँदैनस्। तँ यहाँ खालि युद्ध हेर्नलाई मात्र आउन चाहन्थिस्।”

२९ दाऊदले भन्यो, “मैले त्यस्तो के गरे र? मैले कुनै नराम्रो काम गरिन म खालि कुरा गर्दै थिएँ।” ३० दाऊद चारैतिर दौडिएर अरु सेनाहरूसित त्यही प्रश्नहरू सोध्न थाल्यो। तिनीहरूले पनि दाऊदलाई त्यही पहिले कै जस्तो उत्तर दिए।

३१ केही मानिसहरूले दाऊदलाई कुरा गर्दै गरेको सुने। तिनीहरूले दाऊदलाई शाऊल कहाँ पुर्‍याएर दाऊदले गरेको कुरा सबैलाई सुनाए। ३२ दाऊदले शाऊललाई भन्यो, “त्यस पलिशती गोल्यातको कारण तपाईं हतास नहुनुहोस्। म तपाईंको सेवक हुँ। त्यस पलिशतीसँग म लड्ने छु।”

३३ शाऊलले भने, “तिमी गएर त्यस पलिशतीसँग लड्न सक्ने छैनौं। तिमी सैनिक पनि त होइनौं। तिमी सानै छौं तर गोल्यात सानै देखि युद्धभूमिमा लड्दै आएको हो।”

३४ तर दाऊदले शाऊललाई फेरि भन्यो, “म, तपाईंको सेवक हुँ र मेरो पिताको भेडा पनि चराउने गर्छु। भेडाका बथानबाट सिंह र भालू आएर भेडा लैजान्थे। ३५ म त्यस्ता जंगली पशुहरूलाई खेदैं जान्थे र तिनीहरूका मुखबाट भेडा खोसेर ल्याउँथे। यदि जंगली जन्तुले मलाई आक्रमण गरे त्यसको मुख मुनिको भुत्ला

समात्थं र त्यसलाई हिकाउथें। ३६ मैले सिंह र भालू मारेको छु। म त्यस विदेशी गोल्यातलाई त्यसरी नै मार्नेछु। गोल्यात मर्नु नै पछि किनकि त्यसले जीवित परमेश्वरका सेनाहरूको ठट्टा गरेको छ। ३७ परमप्रभुले मलाई सिंह र भालूहरूबाट बचाउनु भएको छ। परमप्रभुले यी पलिशती गोल्यातबाट पनि बचाउनु हुनेछ।”

शाऊलले दाऊदलाई भने, “ठीक छ जाऊ? परमप्रभु तिम्रो साथमा रहून्।” ३८ शाऊलले दाऊदलाई आफ्नै पोशाक पहिराइ दिए। शाऊलले काँसाको टोपी दाऊदको शिरमा अनि आफ्नो हातहतियर शरीरमा लगाइ दिए। ३९ दाऊदले तरवार भिरेर यताउता हिड्ने चेष्टा गर्‍यो। यसरी शाऊलको पोशाकले दाऊदलाई साह्रै असजिलो बनायो। यस्तो पोशाकको अभ्यास दाऊदलाई थिएन।

दाऊदले शाऊललाई भन्यो, “म यसरी लड्न सकिदैन मैले तिनीहरूको प्रयोग गरेको छैन।” यसर्थ दाऊदले सबै फूकाले। ४० दाऊदले हातमा एउटा टेकने लौरो लियो र खोलाबाट चिल्लो पाँचवटा ढुङ्गा टिप्यो। गोठालाको भोलाभित्रको थैलीमा उक्त पाँचवटा ढुङ्गा हाल्यो र घुयेत्रो हातमा बोक्‍यो। त्यसपछि त्यो पलिशती गोल्यातलाई हाक दिन बढ्यो।

दाऊदले गोल्यातलाई मार्छ

४१ पलिशती गोल्यात विस्तारै दाऊदकहाँ आयो। गोल्यातको सहायक अघि-अघि ढाल बोकेर हिँड्दै थियो। ४२ गोल्यातले दाऊदलाई हेर्‍यो र हाँस्यो। गोल्यातले सोच्यो यो सैनिक होइन, खालि सुन्दर र रातोवर्णको केटो हो। ४३ गोल्यातले दाऊदलाई भन्यो, “यो लौरो केको निम्ति हो? कुकुरलाई जस्तै मलाई खेद्न चाहन्छौ?” अनि गोल्यातले आफ्ना देवताहरूको नाउँ उच्चारण गरेर दाऊदलाई सरापन थाल्यो। ४४ गोल्यातले दाऊदलाई भन्यो, “यता आइज, म तेरो मासु चराहरू र जंगली जनावरहरूलाई खुवाउँनेछु।”

४५ दाऊदले पलिशती गोल्यातलाई भन्यो, “तँ मकहाँ तरवार, बर्छा र भाला प्रयोग गर्न आइस्। तर म तँ कहाँ इस्त्राएलका सेनाहरूका परमेश्वर सर्वशक्तिमान परमप्रभुका नाउँ मात्र लिएर आएको छु। तँले उहाँको विरुद्धमा नराम्रो वचन बोलीस्। ४६ आज परमप्रभुले मलाई तँमाथि विजय दिलाउनु हुन्छ! म तँलाई मार्छु। आज तेरो टाउको काटेर चरा र जंगली जनावरहरूलाई खुवाउँछु। हामी अन्य पलिशतीहरूलाई पनि यसै गर्छौं। त्यसपछि संसारले नै बुझ्नेछ इस्त्राएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर। ४७ यहाँ जम्मा भएका सबै मानिसहरूले बुझ्ने छन् कि परमप्रभुलाई आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउँनेका निम्ति तरवार र भाला चाहिँदैन भनेर। युद्ध परमप्रभुको हो अनि तिमी पलिशतीहरूलाई हराउनमा परमप्रभुले हामीलाई सहायता गर्नुहुन्छ।”

४८पलिशती गोल्यत दाऊदलाई आक्रमण गर्न सुरियो। र बिस्तारै दाऊद अघि बढ्न थाल्यो। त्यति नै बेला दाऊद दौडिएर लड्न चाडै अघि सस्यो। ४९दाऊदले आफ्नो भोलाबाट एउटा ढुङ्गा निकाल्यो र घुँयेत्रोमा राखेर मच्चायो। घुँयेत्रोको ढुङ्गा गएर गोल्यतको आँखा बिच निधारमा लाग्यो। गोल्यत घोप्टो परेर भूर्मा लड्यो।

५०यसरी दाऊदले पलिशतीलाई घुँयेत्रोको ढुङ्गाले हिकारै हरायो। उसले ढुङ्गाले हिकार्यो अनि पलिशतीलाई मास्यो। दाऊदसंग तरवार थिएन। ५१यसर्थ उ दौडिएर पलिशतीको छेउमा गयो। त्यसपछि दाऊदले गोल्यतकै म्यानबाट तरवार भिकेर गोल्यतको टाउको छिनायो। यसरी दाऊदले गोल्यतलाई मास्यो।

जब अरू पलिशतीले उनीहरूको वीर नै मरेको देखे अनि डरले भाग्न थाले। ५२इस्त्राएल र यहूदाका सैनिकहरूले जयघोषणा गर्दै दगुर्दै पलिशतीहरूलाई खेद्न थाले। इस्त्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई खेदै-खेदै गातको सिमाना र एक्रोनको ढोकासम्म पुर्खाए र धेरै संख्यामा पलिशतीहरू मारे। पलिशतीहरूको लाश गात र एक्रोनको शारेमसम्म सडकभरी छरपष्ट थियो। ५३पलिशतीहरूलाई खेदै सिमाना कटाए पछि इस्त्राएलीहरू फर्केर पलिशतीहरूका छाउनीमा पसे र त्यहाँ धेरै सामानहरू फेला पारे। ५४दाऊदले पलिशतीको टाउको यरूशलेममा नै पुर्खायो। पलिशतीको हात-हतियार पनि आफ्नै पालमा राख्यो।

शाऊल दाऊद सँग डराउन थाल्छन्

५५शाऊलले दाऊदलाई गोल्यतसँग लड्न गएको देखेका थिए। शाऊलले सेनाका सेनापति अबनेरसँग सोधे, “अबनेर, त्यस केटोको बाबु चाहिँ को हुन्?”

अबनेरले भने, “मेरो राजा, शपथ लिएर भन्दैछु, मलाई थाहा छैन।”

५६राजा शाऊले भने, “त्यसको बाबुको चाहिँको रहेछ खोजी गर।”

५७जब दाऊद गोल्यतलाई मारेर फर्के, अबनेरले उसलाई शाऊल कहाँ लग्यो। दाऊदको हातमा अभै पनि त्यस पलिशतीको टाउको भुण्डिरहेको थियो।

५८शाऊलले उसलाई सोधे, “युवक, तिम्रो बाबु को हुन्?”

दाऊदले जवाफ दिए, “म तपाईं कै सेवक बेतलेहेमका यिशैको छोरा हुँ।”

दाऊद र जोनाथनको घनिष्ठ मित्रता

१८ दाऊदले शाऊलसँग कुरा गरिसके पछि जोनाथन र दाऊदको बीचमा मित्रता शुरु भयो। जोनाथनले दाऊदलाई त्यति नै प्रेम गर्थ्यो जति उसले आफूलाई गर्थ्यो।

रशाऊलले दाऊदलाई त्यस दिनदेखि आफूसँगै राख्न

थाल्यो। शाऊलले दाऊदलाई आफ्नो बाबुको घर जान दिएन।

३जोनाथनले दाऊदलाई असाध्यै प्रेम गरेको हुनाले उसले दाऊदसित एउटा विशेष सन्धि गस्यो। ४आफूले लगाएहेको कोट फुकालेर जोनाथनले दाऊदलाई दियो। जोनाथनले आफ्नो वर्दिसमेत धनु, तरवार र पेटी दाऊदलाई दियो।

दाऊदको सफलतामा शाऊलको ध्यान

५शाऊलले दाऊदलाई अरू धेरै युद्धहरूमा पठाए। प्रत्येक युद्धमा दाऊदले नै सफलता पाए। त्यसपछि शाऊलले दाऊदलाई सैनिकहरूको जिम्मा दिए। यसो हुँदा सबै खुशी भए, यहाँ सम्म शाऊलका सबै अधिकारी पनि खुशी भए। ६दाऊद पलिशतीहरू विरुद्ध युद्ध लड्न जाने गर्थ्यो। युद्ध भूमिबाट घरतिर फर्कदा दाऊदलाई इस्त्राएलको प्रत्येक शहरबाट स्त्रीहरू स्वागत जनाउन आउँथे। ती स्त्रीहरू नाँच्ये, गाउँथे, सितारा र ढोलक बजाउँथे। तिनीहरूले शाऊलकै छेउमा यसो गरे। ७स्त्रीहरूले यसरी गाउँथे,

“शाऊलले हजार शत्रुहरू मारे
तर दाऊदले दश हजार मारे।”

८ती स्त्रीहरूका गीतले शाऊललाई खिन्न बनाउँथ्यो र तिनी रिसाउँथे। शाऊलले सोचे, “ती स्त्रीहरूले भन्छन् दाऊदले दश हजार शत्रु मास्यो र मैले खालि हजार मात्र मारे।” ९त्यसपछि शाऊलले दाऊदको गतिविधिलाई धेरै नजिकबाट ख्याल राख्न थाले।

शाऊल दाऊदसँग भयभीत भए

१०अर्को दिन परमेश्वरले पठाउनु भएको दुष्ट आत्माले शाऊललाई पकस्यो। शाऊलले आफ्नै घरमा अगमवाणी गर्दै थिए। दाऊदले सधैं भै वीणा बजाए। ११तर शाऊलको हातमा भाला थियो। शाऊलले सोचे, “म दाऊदलाई भित्तैमा टँसाई दिन्छु।” शाऊलले दुइ पल्ट भाला हाने तर दाऊद दुवै चोटि तर्किए।

१२परमप्रभु दाऊदसित हुनुहुन्थ्यो अनि परमप्रभुले शाऊललाई त्याग्नु भएको थियो। यसकारण शाऊल दाऊद सँग भयभीत थिए। १३शाऊलले दाऊदलाई आफू देखि पर गर्न चाहे र १,००० सैनिकका सेनापति बनाइ दिए। दाऊदले आफ्नो सैनिकलाई युद्धमा अगुवाई गरे। १४परमप्रभु दाऊदसित हुनुहुन्थ्यो यसकारण दाऊद प्रत्येक कुरामा सफल भए। १५शाऊलले बुभे दाऊद सफल र योग्य थिए जसको कारण शाऊल दाऊदसित भन्नु ज्यादा भयभीत हुनथाले।

१६तर इस्त्राएल र यहूदाका सबै मानिसहरूले दाऊदलाई प्रेम गर्थे किनभने उसले तिनीहरूलाई युद्धमा डोहाए अनि तिनीहरूको निम्ति युद्ध गरे।

शाऊलले आफ्नी छोरीको विवाह दाऊदसँग गरिदिन चाहे

१७तर शाऊलले दाऊदलाई मार्ने चाहन्थे, शाऊलले दाऊदलाई एउटा जालमा पार्ने योजना सोचे। शाऊलले दाऊदलाई भने, “म मेरी जेठी छोरी मेराबको विवाह तिमीसित गरिदिने छु। त्यस पछि तिमी एउटा शक्तिशाली सैनिक हुनेछौ। तिमी मेरो छोरा जस्तै छौ। त्यस पछि तिमीले परमप्रभुको युद्धहरूमा सैनिक भएर लड्ने छौ।” यो खालि धुत्याई मात्र थियो। शाऊलले साँच्चै सोच्दै थिए, “अब मैले दाऊदलाई मारुं पढैन। म उसलाई मेरो निम्ति पलिशतीहरूलाई मार्न लगाउँछु।”

१८तर दाऊदले भने, “म कुनै महत्वपूर्ण सन्तानबाटको अनि महत्वपूर्ण व्यक्ति होइन। म राजाकी छोरीलाई विवाह गर्न सकिदिन।”

१९जब शाऊलकी छोरी मेराबको विवाह दाऊदसँग गर्ने दिन आयो तब दाऊदले महोलका अद्रीएलसँग मेराबको विवाह गरिदिए।

२०शाऊलकी अर्की छोरी मीकलले दाऊदसँग प्रेम गर्थी। केही मानिसहरूले शाऊललाई मीकल र दाऊदको प्रेम विषयमा सुनाए। यस खबरले शाऊल आनन्दीत भए। २१शाऊलले सोचे, “म दाऊदलाई फसाउन मीकललाई लगाउँछु। म दाऊदलाई मीकलसँग विवाह गर्न दिनेछु। त्यस पछि पलिशतीहरूद्वारा उसलाई मार्नेछु।” यसर्थ शाऊलले दाऊदलाई दोस्रो पल्ट भने, “आज नै तिमीले मेरी छोरीसँग विवाह गर्न सक्छौ।”

२२शाऊलले आफ्ना अधिकारीहरूलाई आदेश दिएर भने, “दाऊदलाई एकान्त पारेर भन्नु, ‘हेर! राजाले तिमीलाई साहै मन पराउँनु हुन्छ। उहाँका अधिकारीहरूले पनि तिमीलाई मन पराउँछन्। तिमीले उहाँकी छोरीलाई विवाह गर्नु पर्छ।’”

२३शाऊलका अधिकारीहरूले दाऊदलाई त्यही भने। तर दाऊदले जवाफ दिए, “के तपाईंहरू सोच्नुहुन्छ राजाको ज्वाइँ बन्न सजिलो छ? मेरो त्यति धन छैन, जो म राजाकी छोरीलाई दिऊँ। म त एउटा साधारण गरीब मानिस मात्र हुँ।”

२४अधिकारीहरूले राजालाई दाऊदको सबै कुरा बताइदिए। २५शाऊलले फेरि भने, “दाऊदलाई भन, ‘दाऊद, राजाले उसका छोरीका निम्ति तिमीबाट दुलहीको दाम लिन चाहनु हुन्न, तर राजा आफ्ना शत्रुहरूसित बदला लिन चाहनुहुन्छ। यसर्थ राजाले रुपियाँको सट्टा एक सय पलिशतीहरूका खलडी मात्र तिमीसँग माग्नुहुन्छ।’” यो शाऊलको षड्यन्त्र धुर्त थियो। शाऊलले सोच्थे पलिशतीहरूले दाऊदलाई मार्ने छन भनेर।

२६अधिकारीहरूले दाऊदलाई सबै कुरो बताए। दाऊद खुशी भए। राजाको ज्वाइँ हुने यो राम्रो अवसरलाई छोपेर दाऊदले त्यो कार्य गरे। २७दाऊद र अरु मानिसहरू पलिशतीहरूसँग युद्ध गर्न हिडे। तिनीहरूले

२०० पलिशतीहरूलाई मारे। दाऊदले पलिशतीहरूका खलडी शाऊल कहाँ पुऱ्याए। राजाका ज्वाइँ हुनलाई दाऊदले यस्तो गरे।

शाऊलले मीकलको विवाह दाऊदसँग गराए। २८शाऊलले बुभे कि परमप्रभु दाऊदसँग हुनुहुन्छ। शाऊलले यो पनि बुभे, छोरी मीकलले दाऊदलाई प्रेम गर्थिन। २९यसर्थ शाऊल भन् भन् दाऊदसँग डराउन थाले। शाऊल सधैं दाऊदको विरोधी भए।

३०पलिशती सेनापतिले बारबार इस्त्राएलीहरू माथि लडाईं गर्थे। तर प्रत्येक पल्ट नै दाऊदले तिनीहरूलाई हराइदिन्थे। दाऊद शाऊलका अधिकारीहरू मध्ये सबैभन्दा सफल अधिकारी थिए यसैले दाऊद प्रसिद्ध भए।

जोनाथनले दाऊदलाई सहायता गरे

१९ शाऊलले आफ्ना छोरा जोनाथन र उसका सबै अधिकारीहरूलाई दाऊदको हत्या गर्नु भने। तर जोनाथनले दाऊदलाई एकदमै प्रेम गर्थे। २-३जोनाथनले दाऊदलाई होसियार गराए, “सावधान बस! शाऊलले तिमीलाई मार्ने मौका खेज्दैछन्। बिहानै खेतमा गएर लुक्नु। म मेरो पितासँग खेतमा आउँछु। हामीहरू तिमी लुकेकै छेउको खेतमा उभिने छौं। म पितासँग तिम्रो बारेमा चर्चा गर्छु। त्यसपछि जे थाहाँ पाउँछु तिमीलाई बताउँछु।”

४जोनाथनले आफ्ना पिता शाऊलसँग कुरा गरे। जोनाथनले दाऊदको राम्रो पक्षको चर्चा गरे। जोनाथनले भने, “तपाईं राजा हुनुहुन्छ। दाऊद खालि तपाईंको सेवक मात्र हो। दाऊदले तपाईंलाई कुनै रीतिले हानि गरेको छैन। तपाईंले पनि उसको हानि गर्नुहुँदैन। दाऊदले सधैं तपाईंको पक्षमा काम गरे। ५पलिशती गोलियतलाई मार्दा पनि दाऊदले आफ्नो जीवन खतरामा हालेका थिए। परमप्रभुले सबै इस्त्राएललाई महान विजय दिलाउनु भयो। यो सब देखेर तपाईं खुशी हुनुभयो। अब दाऊदलाई किन मार्न चाहनुहुन्छ! दाऊद निर्दोष छ। दाऊदको हत्या गर्ने कुनै कारण नै छैन।”

६शाऊलले जोनाथनको कुरा सुन्यो। शाऊलले शपथ खाए, “परमप्रभु जीवित रहनु भए भैं दाऊद मारिने छैन।”

७यसर्थ जोनाथनले दाऊदलाई बोलाए र सबै कुरा सुनाए। त्यसपछि जोनाथनले दाऊदलाई शाऊल कहाँ लगे। यस पछि शाऊल र दाऊद पहिलेको जस्तै भए।

शाऊलले फेरि दाऊदलाई मार्न चाहे

८युद्ध फेरि शुरु भयो अनि दाऊद पलिशतीहरूसँग लड्न गए। दाऊदले पलिशतीहरूलाई परास्त गरे र तिनीहरू भागे। ९परमप्रभुबाटको दुष्ट आत्माले शाऊलमा प्रवेश गऱ्यो। शाऊल घरैमा बसिरहेका थिए। शाऊलको हातमा भाला थियो। दाऊदले वीणा बजाउँदै थिए।

१०शाऊलले भाला हानेर दाऊदलाई भितैमा उनिदिने प्रयास गरे। तर दाऊद उफ्रिएर बाँचे। भाला गएर भितामा गाडियो। त्यही रात दाऊद त्यहाँबाट भागे।

११शाऊलले दाऊदको घरमा मानिस पठाए। मानिसहरूले दाऊदको घरलाई पहरा दिए। तिनीहरू रातभरी त्यही बसे। बिहानी पख दाऊदलाई मारौला भने। तर दाऊदकी पत्नी मीकलले उसलाई सावधानी गराउँदै भनिन्, “आज राती भागनु होस् र आफ्नो ज्यान बचाउँनु होस्। यदि भागनु भएन भने भोलि विहान तपाईं मारिनु हुनेछ।” १२त्यसपछि मीकलले भयालबाट भरेर भाग्न लगाईन्। १३मीकलले एउटा परिवारिक मूर्तिलाई ओध्यानमा सुताएर टाउकोमा बाख्राको रौ राखेर लुगाले ढाकिदिएन।

१४शाऊलले दाऊदलाई बन्दी बनाउनलाई दूत पठाए। तर मीकलले भनी, “दाऊद बिरामी हुनुहुन्छ।”

१५शाऊलले दूतलाई फेरि दाऊद पछि पठाए र भने, “दाऊदलाई यहाँ ल्याउन यदि तिमीले उसलाई आफ्नो आख्यानमा सुतिरहेको अवस्थामा ल्याऊ ताकी म उसलाई मारन सकूँ।”

१६ती दूत फेरि दाऊदको घर गए। तिनीहरू दाऊदलाई पक्रन भनेर भित्र गए। तर त्यहाँ गएर देखे ओच्छ्यानमा त एउटा मूर्तिको कपाल बाख्राको रौ पो रहेछ।

१७शाऊलले मीकललाई सोधे, “तैले मलाई यसरी धोका किन दिइस्? तैले मेरो शत्रुलाई भगाइस्। दाऊद भाग्यो।”

मीकलले शाऊललाई भनी, “यदि मैले दाऊदलाई भाग्नमा सहायता गरिन भने मलाई नै मारुँ भन्यो।”

दाऊद भागेर रामा डेरामा पुगे

१८दाऊद भागेर शमूएल भएको ठाउँ रामामा पुगे। दाऊदले तिनी माथि शाऊलले गरेको प्रत्येक कुरा शमूएललाई सुनाए। त्यसपछि दाऊद र शमूएल दुवै अगमवक्ताहरू बसेका डेरामा पुगे। दाऊद त्यही बस्नथाले।

१९शाऊलले सुने कि दाऊद रामाको एउटा डेरामा बस्दैछ। २०शाऊलले दाऊदलाई पक्रिन मानिस पठाए। तर त्यस डेरामा मानिसहरूले अगमवक्ताहरू अगमवाणी गरिरहेका देखे। त्यस दलको माभ्रमा उभिएर शमूएलले नेतृत्व दिँदै थिए। परमेश्वरको आत्मा शाऊलका दूतहरूमा उत्रियो र तिनीहरूले पनि अगमवाणी गर्नथाले।

२१शाऊलले यो खबर पनि सुने र अरू दूतहरू पठाए। तर तिनीहरूले पनि अगमवाणी गर्न थाले। तेस्रो चोटि पनि शाऊलले दूतहरू पठाए तर तिनीहरूले पहिलो तरिका अपनाए अनि अगमवाणी गर्न लागे। २२अन्त्यमा, शाऊल आफै रामा गए। शाऊल सेकूको खलाको छेउमा एउटा ठूलो कूवा भएतिर आइपुगे र “शमूएल र दाऊद कहाँ छन्” भनी सोधे।

मानिसहरूले जवाफ दिए, “रामाको छाउनी छेउमा।”

२३त्यसपछि शाऊल रामाको त्यस डेरामा पुगे। परमेश्वरको आत्मा पनि शाऊलमा उत्रियो। शाऊलले पनि अगमवाणी गर्न थाले। शाऊलले बाटोदेखि रामाको डेरा सम्मै अगमवाणी बोले। २४त्यसपछि शाऊलले आफ्नो लुगाहरू खोल्न थाले। शमूएलको अधि पनि शाऊलले अगमवाणी गरिरहे। शाऊल त्यहाँ दिन रात नाङ्गै लडिरहे।

यही कारणले मानिसहरू भन्ने गर्छन्, “के शाऊल पनि अगमवक्ताहरू मध्ये कै एकजना हो?”

दाऊद र जोनाथनले एउटा सन्धि गर्छन्

२० रामाको छेउ डेराबाट दाऊद दगुदै जोनाथनकहाँ गए। दाऊदले जोनाथनलाई भने, “मैले के भूल गरे? मेरो दोष के हो? तिम्रा पिताले मलाई किन मारन चाहनु हुन्छ?”

२जोनाथनले भने, “त्यो सत्य हुन सक्दैन। तिमी मारिने छैनौ। मेरो पिताले मलाई नबताई कुनै काम पनि गर्नु हुँदैन। उहाँले मलाई मुख्य अनि साधारण सूचना भन्नुहुन्छ। यसकारण मेरो पिताले र यदि तिमीलाई मारिने योजना बनाएको भए मलाई किन भन्नुहुन्न र? यो हुनै सक्दैन।”

३तर दाऊदले भने, “म तिम्रो मित्र हुँ, भन्ने कुरा तिम्रो पितालाई राम्ररी थाह छ। तिम्रा पिताले सायद सोच्नुहुन्छ होला, ‘जोनाथनले यो कुरा थाह पाउँनु हुँदैन। यदि त्यसले थाहा पायो भने दाऊदलाई भन्छ।’ परमप्रभु र तपाईं जीवित रहेसम्म, नै यो सत्य हो मेरो मृत्यु नजिकै छ।”

४जोनाथनले भने, “तपाईंले मलाई जसो भन्नुहुन्छ म त्यसैगर्छु।”

५त्यसपछि दाऊदले भने, “हेर भोलि औँसीको चाड छ। मैले राजासँग खाना खानुपर्छ। तर साँभ्र सम्म मलाई खेतमा लुकेर बस्न देऊ। ६यदि तिम्रा बुबाले म यहाँ उपस्थित छैन भन्ने थाहाँ पाउनुभयो भने, त्यतिबेला तिमीले भन्नु, ‘दाऊद बेतलेहेम घरमा जान चाहन्थ्यो। तिनका परिवारले नै मासिक बलि चढाउने कुरा छ। यसकारण दाऊदले मलाई बेतलेहेम भर्न र परिवारसँग भेटन देऊ भने।’ ७यदि तिम्रा पिताले ठीक छ ‘भन्नु भयो भने म बाँचे। तर रिसाउनु भयो भने बुभुत्तुहोस कि उहाँले मलाई घात गर्न चाहनुहुन्छ। ८म माथि दया गर जोनाथन, म तिम्रो सेवक हुँ। परमप्रभुको अगाडि तिमीले मसँग सम्झौता गरेका छौ। यदि म दोषी छु भने तब तपाईंले नै मलाई मारुँ होस्। तर मलाई तिम्रा बुबा कहाँ नलैजाऊ।”

९जोनाथनले भने, “त्यसो त कहिले पनि होइन। यदि मेरा पिताले तिमीलाई घात गर्न खोज्नु, भएको मैले थाह पाएँ भने म तिमीलाई सावधान गराउनेछु।”

१०दाऊदले भने, “यदि तपाईंलाई तपाईंका पिताले गाली गरे भने मलाई सावधान कसले गराउँछ?”

११तब जोनाथनले भने, “हिँड खेततिर जाओ।” ल्यसपछि दुवैजनासँगै खेततिर लागे।

१२जोनाथनले दाऊदलाई भने, “म इस्राएलका परमेश्वर परमप्रभुको अगाडि प्रतिज्ञा गर्छु। मेरा पिताको तपाईंको बारेमा कस्तो सोचाइ छ म त्यो थाह गर्ने प्रतिज्ञा गर्छु। साँच्चै खराबै सोच्नु भएको छ कि असल सोच्नु भएको छ तीन दिनभित्र म तपाईंलाई खेतमा खबर पठाउँछु। १३यदि मेरा पिताले तपाईंलाई चोट पुऱ्याउन चाहनुभएको हो भने म तपाईंलाई भन्नेछु म यहाँबाट तपाईंलाई सुरक्षित जानदिनेछु। प्रतिज्ञा गरेको काम मैले गरिन भने परमप्रभुले मलाई सजाय दिनुहुन्छ। परमप्रभु तिमीसँग रहून् जसरी उहाँ मेरा पितासँग हुनुहुन्छ। १४जबसम्म म जीवित रहन्छु मलाई दया गर्नु अनि म मरेपछि १५मेरा सन्तान माथि दया गर्न नछोड। परमप्रभुले पृथ्वीमा भएका तपाईंका सबै शत्रुहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ। १६त्यस समय यदि जोनाथनको परिवार दाऊदबाट अलग्गै हुन्छ भने पनि हबस्। परमप्रभुले चाहिँ दाऊदका शत्रुहरूलाई सजाय दिउन्।”

१७त्यसपछि जोनाथनले दाऊदलाई तिनीहरूको बीचमा भएको प्रेमको प्रतिज्ञालाई नवीकरण गर्नु भनि सोधे किनकी जोनाथनले दाऊदलाई आफू भन्दा ज्यादै प्रेम गर्थे।

१८जोनाथनले दाऊदलाई भने, “भोलि औंसीको चाड हो। तपाईंको ठाउँ रित्तो देखेर मेरा पिताले तपाईं कहाँ जानुभयो भनि सोच्नुहुनेछ। १९तेस्रो दिनमा पनि तपाईं जानुहोस् अनि त्यही ठाउँमा लुक्नु जहाँ तपाईं पहिला लुक्नु भएको थियो जब यो समस्या शुरु हुन्छ त्यही पहाडको छेउमा पर्खिन्छु। २०तेस्रो दिन म त्यही पहाडमा निशान हान्ने बहनामा आउनेछु र म काँड हान्ने छु। २१म एउटा केटालाई काँड खोज्न पठाउँनेछु। यदि सबै ठीकठाक छ भने म केटालाई भन्ने छु, ‘हेर काँड नजिकै छ! तँ धेरै पर गइस्। मेरो नजिक काँड खोज। त्यस बेला लुकेको ठाउँबाट तिमी निस्कन सक्छौ। शपत खाएर भन्छु कि जसरी परमप्रभु सत्य र जीवित हुनुहुन्छ, तिमी सुरक्षित छौ। त्यहाँ कुनै खतरा हुनेछैन। २२तर यदि स्थिति ठीक छैन भने म केटालाई भन्नेछु ‘काँड धेरै पर पुगेको छ। उता गएर खोजेर आइज्।’ यदि मैले यसो भनेर अहाँएँ भने तिमी भाग्नै पर्छ। परमप्रभुले नै तिमीलाई टाढा पठाउनु भएको हो। २३दया गरेर तिम्रो र मेरो बीचको सम्झौता चाहि नभुल्नु। परमप्रभु सँधै भरी हाम्रो साक्षी हुनुहुन्छ।”

२४त्यसपछि दाऊद खेतमा लुक्न गए।

उत्सवमा शाऊलको मनोभाव

औंसीको चाड आयो। अनि राजा भोजनको निम्ति

आफ्ना आसनमा बसे। २५राजा पर्खाल कै छेउमा सधैं भैँ बसे। उनको ठीक अगाडि जोनाथन बसे। अबनेर राजाको अलिक उता बसे र दाऊदको ठाउँ चाहि रित्तो थियो। २६त्यस दिन शाऊलले केही पनि भनेनन्। उनले सोचे, “दाऊदलाई केही भयो होला अथवा रीतिपूर्वक शुद्ध छैन होला।”

२७तर भोलिपल्ट महिनाको दोस्रो दिन, दाऊदको ठाँउ अझै खाली नै थियो। ल्यसपछि शाऊलले आफ्ना छोरा जोनाथनलाई सोधे, “हिजो र आज औंसीको चाडमा यिशैको छोरा किन उपस्थित भएन?”

२८जोनाथनले भने, “दाऊदले बेतलेहेम घर जान्छु भनेर मसित अनुमति माग्यो। २९उसले भन्यो, ‘मेरो परिवारले हाम्रो शहरमा बलिदान चढाउदैछन् अरे, यसकारण मलाई घरमा जान दिनुहोस्। मलाई त्यहाँ जानु भनी दाज्यूले हुकूम दिएका छन् यदि म तपाईंको साथी हुँ भने जान दिनुहोस् र दाजूहरूसँग भेट्न दिनुहोस्। त्यही कारणले दाऊद यहाँ राजाको भोजमा आएन।”

३०शाऊल जोनाथनसँग साहै क्रोधित भए। उसले जोनाथनलाई भने, “तँ दुष्ट आइमाईको छोरा होस, जसले भनेको मान्दैन। अनि त्यो तेरो स्वभाव पनि हो मलाई थाहोँ छ तैले दाऊदको पक्ष लिएको छस्। तँ तेरो जन्म दिने आमा र तेरो आफ्नै लागि पनि लाज पाईस्। ३१जब सम्म यिशैको छोरा जिउँदो छ तबसम्म तँ राजा हुने छैनस् नत तेरो राज्य पनि हुने छ। अब दाऊदलाई मकहाँ लिएर आइज। त्यो एउटा मरेको मानिस हो।”

३२जोनाथनले पितालाई भने, “दाऊदलाई चाहिँ किन मार्ने? उसले के भूल गरेको छ?”

३३तर शाऊलले उसको छोरोलाई हत्या गर्नुको लागि भालाले हान्यो। यसबाट जोनाथनलाई थाहा लाग्यो कि उसका पिताले दाऊदलाई मार्ने चाहन्थ्यो। ३४जोनाथन रिसाएर टेबिल छोडेर हिडे। जोनाथनलाई साहै अशान्ति लाग्यो कि आफ्नो पितासित रिसाएर दोस्रो दिनको भोजन पनि उसले खाएनन्। उसको पिताले उसलाई अपमान गरे। ती उसका पितासित साहै क्रोधित थिए अनि एकदमै दुःखी भए किनभने शाऊलले दाऊदलाई मार्न चाहन्थे।

जोनाथनसँग दाऊदको बिदावारी

३५भोलिपल्ट बिहान जोनाथन खेतमा गए। जब तिनीहरू एक मत भएका थिए जोनाथन एउटा केटालाई साथमा लिएर दाऊद भए कहाँ गए। ३६जोनाथनले केटालाई भने, “कुददै गएर मैले हानेको काँड लिएर आउनु।” जब केटो कुद्न थाल्यो जोनाथनले त्यस केटाको टाउको मास्तिर आकाशतिर काँड हाने। ३७काँड भरेको तिर केटो दगुख्यो। तर जोनाथनले कराएर भने, “काँड तँ भएदेखि धेरै पर पुगेको छ।” ३८फेरि

जोनाथन चिच्यायो, “छिटो गर। काँड लिन जा। त्यहाँ उभिने होइन।” केटोले काँड ल्याएर आफनो मालिकलाई दियो। ३६यी सब के भइरहेछ केटोलाई केही थाहा भएन। खालि जोनाथन र दाऊदलाई मात्र थाहा थियो। ४०जोनाथनले धनुकाँड केटोलाई बोक्न दिए। त्यसपछि जोनाथनले केटोलाई “शहर जा” भनेर पठाए।

४१केटो गयो अनि पहाडको अर्को पट्टिबाट दाऊद आए। दाऊदले शिर भूईंतिर भुकाएर तीन पटक जोनाथनलाई अभिवादन गरे। त्यसपछि दाऊद र जोनाथनले एक-अर्कामा म्वाई खाए र दुवै रोए। जोनाथन भन्दा दाऊद ज्यादा रोए।

४२जोनाथनले दाऊदलाई भने, “शान्तिसित जाऊ। हामीले परमप्रभुको नाउँमा एका-दोस्रालाई इमानदारी साथी हो भनि प्रतिज्ञा गरिरहेका छौं। “हामी र हाम्रा सन्तानहरूका निम्ति पनि परमप्रभु सधैं भरी साक्षी रहनु हुनेछ।”

पूजाहारी अहिमेलेकसँग दाऊदको भेट

२१ त्यसपछि दाऊद गए जोनाथन शहरमा फर्किए। दाऊद पूजाहारी अहिमेलेकलाई भेट्न नोब नाउँको शहरमा गए।

अहिमेलेक दाऊदलाई भेट्न बाहिर गए। अहिमेलेक डरले कामिरहेका थिए। अहिमेलेकले दाऊदलाई भने, “तपाईं किन एवलै हुनुहुन्छ? तपाईंसित कोही पनि छैनन्?”

दाऊदले अहिमेलेकलाई जवाफ दिए, “राजाले मलाई विशेष आदेश दिनुभएको छ। उहाँले भन्नु भएको छ, ‘यो यात्राको उद्देश्य कसैले पनि थाहा नपाओस्। कुनै पनि मानिसले थाहा नपाओस्। जो मैले भने।’ मैले आफ्ना मानिसहरूलाई कहाँ भेट्नु पर्ने हो बताइदिएको छु। ४अब यो भन तिम्नोमा खानेकुरो के छ? मलाई पाँचवटा रोटी वा जे छ देऊ।”

५पूजाहारीले दाऊदलाई भने, “मेरोमा त्यस्तो साधारण रोटी छैन। यदि तर मसँग केही पवित्र रोटी छन्। यदि तपाईंका अधिकारीहरूले कुनै स्त्रीहरूसँग सहवास गरेका छैनन्, भने यो रोटी खान सक्छन्।”

६दाऊदले पूजाहारीलाई जवाफ दिए, “आज भोलि हामीले कुनै स्त्री साथमा राखेका छैनौं। युद्धमा जाँदा हाम्रा मानिसहरू सधैं पवित्र भएर जान्छन् यहाँसम्म साधारण उद्देश्य सोध्न जाँदा पनि। आज त यो कुरा भन् सँचो हो कारण अति विशेष कुरा सोध्नु छ।”

७त्यहाँ पवित्र रोटी बाहेक अरु कुनै रोटी थिएन। यसर्थ पूजाहारीले दाऊदलाई त्यही रोटी दिए। यो त्यही रोटी थियो जो पूजाहारीले परमप्रभुमा चढाएका थिए। पूजाहारीले प्रत्येक दिन त्यो रोटी बाहिर राखेर त्यसको सट्टामा ताजा रोटी राख्थे।”

८त्यस दिन शाऊलका अधिकारीहरू मध्ये एकजना

त्यही थिए। उनी हुन एदोमी दोग्ग। दोग्गलाई त्यहाँ परमप्रभुको अघि राखेको थियो।* दोग्ग शाऊलका गोठालाहरूका प्रमुख थिए।

९दाऊदले अहिमेलेकलाई सोधे, “यहाँ एउटा भाला अथवा तरवार केही छ? राजाको ज्यादै जरूरी काम छ। मलाई छिटै जानु छ। मैले तरवार अथवा अन्य कुनै शस्त्र साथमा लिएर आईंन्।”

१०पूजाहारीले भने, “यहाँ खालि एउटा तरवार छ त्यो पनि पलिशती गोल्यतको हो। तपाईंले एलाको बेंसीमा त्यसलाई मारेर लिएको तरवार हो। त्यो तरवार एउटा लुगामा बेहेर एपोदको पछाडि राखेको छ। यदि तपाईंलाई चाहिन्छ भने लिएर हुन्छ।”

दाऊदले भने, “त्यो मलाई देऊ। गोल्यतको जस्तो तरवार अरु कसैको छैन।”

दाऊद गातमा भागेर शत्रु कहाँ गए

११शाऊलबाट भागेर दाऊद गातका राजा आकीश कहाँ पुगे। १२आकीशका अधिकारीहरूलाई यो राम्रो लागेन। तिनीहरूले भन्छन्, “यो दाऊद हो, इस्त्राएली भूमिको राजा। यो त्यही व्यक्ति हो जसको गीत इस्त्राएलीहरू गाउँछन्। तिनीहरू नाच्दै उसको बारेमा यस्तो गाउँछन्:

“शाऊलले हजार शत्रुहरू मारे
तर दाऊदले दश हजार मारे।”

१३तिनीहरूले के भन्दैछन् दाऊदले ध्यान दिए। दाऊद गातका राजा आकीशसँग डराए। १४यसर्थ दाऊदले आकीश र तिनका अधिकारीहरू अघि बौलाहाको बहाना गरे। तिनीहरूका अघि दाऊदले बौलाहा भएको नाटक गरे। उनले मूल दोकामा नै थुके र दाहीमा थुक चुहुनु दिए।

१५आकीशले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भने, “हेर यो मानिसलाई! यो त पागल हो। यस मानिसलाई मेरो उपस्थितिमा पागल कार्य गर्न यहाँ ल्याउनु अवश्यक छैन। भविष्यमा फेरि यो मानिसलाई मेरो घरमा नल्याउन।

१६मसँग यस्ता बौलाहा मानिसहरू धेरै छन्। मलाई तिमीहरूले यसलाई यहाँ ल्याउने कुनै काम थियो भन्ने लाग्दैन। फेरि-फेरि यसलाई यहाँ मेरो घरमा नल्याउनु!”

दाऊद विभिन्न ठाउँहरूमा जान्छन्

२२ दाऊदले गात छोडेर भागे। दाऊद आदुल्लामको गुफामा पुगे। दाऊदका दाज्यू-भाइहरू र

त्यहाँ ... थियो यसको अर्थ यो हुनसक्छ कि दोग्ग परमेश्वरको विशेष प्रतिज्ञाको एक भाग थियो। अथवा कुनै अन्य उद्देशको लागि यसको अर्थ यो पनि हुनसक्छ कि उसले अपराध गरेको हुनाले उ त्यहाँ राखिएको थियो जस्तै कसैलाई अचानक मारेको अभियोगमा।

आफन्तहरूले दाऊद आदुल्लाममा छ भनी सुने। तिनीहरू दाऊदलाई भेट्न गए। रधेरै मानिसहरूले दाऊदलाई साथ दिएका थिए। दाऊदलाई साथ दिनेहरूमा तिनीहरू थिए जो केही न केही समस्यामा परेका थिए। कोही ऋणमा डुबेकाहरू थिए कोही आफ्नै जिन्दगीसँग अस्मत्तुष्टि थिए। यिनीहरूले दाऊदलाई साथ दिए र तिनीहरूका नेता दाऊद थिए। त्यहाँ लगभग ४०० पुरुषहरू दाऊदसँग थिए।

३मोआबमा मिस्पा जाँदा दाऊदले आदुल्लाम छोडे। मोआबका राजालाई दाऊदले भने, “मलाई परमेश्वरले के गरिरहनु भएको छ भनि नजानुञ्जेलसम्म मेरा आमा बाबुलाई तपाईंले यहाँ बस्ने अनुमति दिनुहोस्।” यसप्रकार दाऊदले उसका आमा-बुबालाई मोआबका राजा कहाँ ल्याए। जबसम्म दाऊद किल्लामा रहे तबसम्म उनका आमा बाबु मोआबका राजासँग बसे।

५तर अगमवक्ता गादले दाऊदलाई भने, “किल्लामा नबस्नु होस्। बरू यहूदाको भूमिमा जानुहोस्।” यसर्थ दाऊद त्यहाँबाट हारेतको बन तिर गए।

शाऊलले अहीमेलेकको परिवारलाई नष्ट गरे

६शाऊलले सुने कि उसका मानिसहरूले दाऊद र उनका मानिसहरू कतातिर छन् भन्ने थाहा पाए। शाऊल गिबाको टाकुरामा एउटा रूखको छाहारीमुनि बसिरहेका थिए। शाऊलले हातमा भाला लिएका थिए। तिनका सबै अधिकारीहरू वरिपरि उभिएका थिए। ७शाऊलले आफ्ना वरिपरि उभिएका अधिकारीहरूलाई भने, “बिन्यामीनका मानिसहरू हो सुन, तिमीहरूले विचार गरेका छौ, यिशैको छोरा दाऊदले तिमीहरूलाई खेत तथा दाखका बगान दिएको छ? तिमीहरूले यो पनि सोचेका छौ कि दाऊदले तिमीहरूको उन्नति गराउने छ अनि १,००० र १०० मानिसहरूका अधिकारी बनाउने छ? ८तिमीहरू सबैले मेरो विरुद्ध षड्यन्त्र रच्यौ। तिमीहरू कसैले पनि छोरा जोनाथनले यिशैका छोरासँग सन्धि गरेको छ भनेर भनेनौ कसैले मेरो वास्ता गरेनौ। मेरो छोरा जोनाथनले दाऊद मेरो नोकरलाई सहायता गरेको कुरा कसैले पनि भनेनौ। जोनाथनले दाऊदलाई लुकेर रहनु भन्ने गथर्यो ताकि उसले मलाई आक्रमण गर्न सकोस्। अनि दाऊदले अहिले त्यही नै गर्दैछ।”

९एदोमी दोएग शाऊलका अधिकारीहरूसँगै उभिरहेको थियो। दोएगले भन्यो, “मैले यिशैका छोरा दाऊदलाई नोब भन्ने ठाउँमा देखें। दाऊद अहीतूबका छोरा अहीमेलेकलाई भेट्न आएका थिए। १०अहीमेलेकले परमप्रभुसँग दाऊदका लागि प्रार्थना गरे। तिनले दाऊदलाई भोजन पनि दिए। अनि अहीमेलेकले दाऊदलाई पलिशती गोल्थतको त्यो तरवार पनि दिए।”

११त्यस पछि राजा शाऊलले पूजाहारीहरूलाई हाजिर गराउनु भनेर मानिसहरूलाई आदेश दिए। शाऊलले अहीतूबका छोरा अहीमेलेकलाई तिनका आफन्तहरूसितै लिएर आउनु भन्ने आदेश दिए। अहीमेलेकका आफन्तहरू नोबमा पूजाहारी थिए। तिनीहरू सबै राजाका अगाडि हाजिर भए। १२शाऊलले अहीमेलेकलाई भने, “हे अहीतूबका छोरा, सुन।”

अहीमेलेकले जवाफ दिए, “भन्नुहोस, मेरो प्रभु।”

१३शाऊलले अहीमेलेकलाई भने, “तिमी र यिशैका छोरा दाऊदले मेरो विरुद्ध किन षड्यन्त्र रच्यौ? तिमीले दाऊदलाई रोटी र तरवार दियौ। परमेश्वरसँग तिमीले उसको लागि विन्ती भाउ पनि गर्छौ। अनि अहिले दाऊद सोभै मलाई आक्रमण गर्ने मौका हेर्दैछ।”

१४अहीमेलेकले जवाफ दिए, “दाऊद तपाईंको सबभन्दा भरोसा गर्न योग्यको पात्र हो। तपाईंका कुनै अधिकारी पनि दाऊद जस्ता विश्वासी छैनन्। दाऊद त तपाईंका आफ्नै ज्वाइँ हुन्। साथै दाऊद तपाईंका अंगरक्षकहरूका कप्तान पनि हुन्। तपाईंका परिवारका सबैले दाऊदलाई आदर गर्छन्। १५दाऊदको लागि मैले प्रार्थना गरेको यो प्रथमचोटि होइन। मलाई र मेरा आफन्तहरूलाई दोष नदिनुहोस्। हामी त तपाईंका सेवक हौं। कहाँ के भइरहेछ मलाई केही थाहा छैन।”

१६तर राजाले भने, “अहीमेलेक, तिमी र तिम्रा आफन्तहरू मारिनु नै पर्छ।” १७अनि राजाले आफ्ना छेउमा उभिएको रक्षकलाई आदेश दिए, “जाऊ, परमप्रभुका ती पूजाहारीहरूलाई मार। यसो गर्ने पर्छ कारण तिनीहरू दाऊदका मानिसहरू हुन्। दाऊद भागदै थियो भन्ने जान्दा जान्दै पनि तिनीहरूले मलाई बताएनन्।” तर राजाका अधिकारीहरूले परमप्रभुका ती पूजाहारीहरूलाई मारन अस्वीकार गरे।

१८यसर्थ राजाले दोएगलाई आदेश दिए। शाऊलले भने, “दोएग, तिमी गएर पूजाहारीहरूलाई मार।” एदोमी दोएग गएर पूजाहारीहरूको हत्या गरे। त्यस दिन दोएगले ८५ जना पूजाहारीहरूलाई मारे। १९नोब पूजाहारीहरूको शहर थियो। दोएगले नोबका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई मारे। दोएगले तरवारले पुरुष, स्त्री, बालक र शिशु लगायत सबैलाई मारे। यहाँ सम्म दोएगले गाई गोरू गधा र भेडा समेत बाँकी राखेनन्।

२०तर एबीयातार उम्केर भागे, एबीयातार अहीमेलेकका छोरा थिए। अहीमेलेक चाहि अहीतूबका छोरा थिए। एबीयातार भागेर गए र दाऊदसँग मिले। २१एबीयातारले दाऊदलाई शाऊलले पूजाहारीहरू मारेको वृत्तान्त बताए। २२त्यसपछि दाऊदले एबीयातारलाई भने, “त्यस दिन नोबमा मैले एदोमी दोएगलाई देखेको थिएँ। मलाई थाहा थियो त्यसले शाऊललाई बताउने छ भनेर। तिम्रा पिताको परिवारलाई मारेकोमा म आफूलाई उत्तरदायी ठान्छु। २३त्यो मानिस (शाऊलले) तपाईंलाई मार

चाहन्छ र मलाई पनि। तिमी यहीं बस नडराऊ। तिमी यहाँ मसँग सुरक्षित रहने छौं।”

दाऊद कीलाको नगरमा

२३ मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस्, पलिशतीहरूले कीलाको शहरमाथि आक्रमण गरिरहेका छन्। खलाबाट तिनीहरूले अन्न लूट्न शुरु गरे।”

१दाऊदले परमप्रभुलाई सोधे, “के मैले पलिशतीहरू विरुद्ध युद्ध गर्न जानु?”

परमप्रभु परमेश्वरले दाऊदलाई भन्नु भयो, “जाऊ र पलिशतीहरूमाथि जाइ लग अनि कीला शहरको रक्षा गर।”

२तर दाऊदका मानिसहरूले भने, “हेर्नुहोस्, हामी यहाँ यहूदामा डराएर बसिरहेका छौं। साँच्चै पलिशती सेनाहरू अघि पुग्दा हामी भन्नु ज्यादा डराउने छौं।”

३दाऊदले फेरि परमप्रभुलाई सोधे अनि परमप्रभुले जवाफ दिनुभयो, “कीलामा जाऊ। म पलिशतीहरूलाई हराउन म सहयोग गर्ने छु।” ४यसरी दाऊद र तिनका मानिसहरू कीलामा गए। दाऊद र तिनका मानिसहरू पलिशतीसँग लडे। दाऊदका मानिसहरूले पलिशतीहरूलाई हराए अनि तिनीहरूका पशु लिए। यसरी दाऊदले कीलाका मानिसहरूलाई बँचाए। ५जब एबीयातार भागेर दाऊदकहाँ पुगे तिनले आफूसँग एउटा एपोद पनि लगेका थिए।

६मानिसहरूले शाऊललाई अहिले दाऊद कीलामा छ भनेर सुनाए। शाऊलले भने, “परमेश्वरले दाऊदलाई मेरा हातमा सुम्पिनु भएको छ। दाऊद फन्दामा परेको छ। उ यस्तो शहरमा पर्यो जहाँ ढोकाहरू छन् र ढोकाहरूमा ताला लगाउने बारहरू छन्।” ७शाऊलले आफ्ना सारा सेनाहरूलाई लडाईंकोलागि भेला गराए। ती सेनाहरू कीलामा दाऊदका मानिसहरूसँग युद्ध गर्न तयार रहे।

८शाऊलले दाऊदको विरुद्धमा बनाएको योजना उसलाई थाहा भयो। दाऊदले पूजाहारी एबीयातारलाई भने, “एपोद ल्याऊ।”

९दाऊदले प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर, मैले सुनें कि मेरो कारण शाऊलले यो शहर नष्ट गर्ने योजना बनाउँदैछ। ११के साँच्चै आउँछ? के किलाका मानिसहरूले म र मेरो मानिसहरूलाई शाऊलको हातमा सुम्पी देलान? परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर, म तपाईंको दास हुँ। मलाई बताउनुहोस्।”

परमप्रभुले भन्नु भयो, “शाऊल आउँछ।”

१२दाऊदले फेरि आफ्नो प्रश्न दोहोर्‍याए, “के कीलाका मानिसहरूले मलाई शाऊलका हातमा सुम्पिनेछन्?”

परमप्रभुले भन्नु भयो, “तिनीहरूले त्यसै गर्नेछन्।”

१३त्यसर्थ दाऊद र तिनका मानिसहरूले कीला छोडिदिए। दाऊदसँगै जानेहरू प्रायः ६०० मानिस थिए। दाऊदको र उसका मानिसहरू एक ठाउँ देखि अर्को ठाउँ हुँदै घुमिरहे। शाऊलले दाऊद किलाबाट भागे भन्ने थाहा पाए। यसर्थ शाऊल त्यस शहरतिर गएनन्।

शाऊलले दाऊदको खेदो गर्छन्

१४दाऊद मरुभूमिको किल्लामा बस्न पुगे। दाऊद जीपको मरुभूमिको पहाडी क्षेत्रमा गए। शाऊलले सधैं नै दाऊदको खोजी गर्थे, तर परमप्रभुले शाऊलको हातबाट दाऊदलाई जोगाउनु हुन्थ्यो।

१५दाऊद जीपको मरुभूमिको होरेश भन्ने ठाउँमा थिए। त्यहाँ शाऊल दाऊदलाई मार्न आइरहेकाले तिनी साह्रै डराए। १६तर शाऊलको छोरा जोनाथन दाऊदलाई भेट्न होरेश गए। जोनाथनले दाऊदलाई परमेश्वरलाई विश्वास गर्न अभि जोड गरे। १७जोनाथनले दाऊदलाई भने, “डराउनु पर्दैन। मेरा पिता शाऊलले तपाईंलाई हानि गर्ने छैनन्। तपाईं इस्त्राएलका राजा हुनुहुनेछ। मचाहिँ तपाईं पछिको हुनेछु। यो कुरा मेरा पिताले पनि जान्दछन्।”

१८जोनाथन र दाऊद दुवैले परमप्रभु अघि एउटा बाचा-बन्धन गरे। त्यसपछि जोनाथन घरतिर लागे अनि दाऊद होरेशमानै बसे।

जीपका मानिसहरूले शाऊललाई दाऊदबारे बताउँछन्

१९जीपका बासिन्दाहरू गिबामा शाऊललाई भेट्न आए। तिनीहरूले शाऊललाई भने, “दाऊद हाप्त्रै क्षेत्रमा लुकेरहेका छन्। ऊ हकीला पहाडको होरेश नाउँको किल्लामा छन्, जो यशीमोनको दक्षिणमा पर्छ। २०अब, महाराज, तपाईं जहिले आए पनि हुन्छ। दाऊदलाई तपाईंको जिम्मा लगाउने काम हाम्रो भयो।”

२१शाऊलले जवाफ दिए, “परमप्रभुले मलाई सहायता गरेकोमा तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन्। २२जाऊ र उसको बारे अभि जानकारी लेऊ। दाऊद कहँ बस्छ थाहा गर। दाऊदलाई त्यहाँ कसले देख्छ त्यो पनि बुभिराख। शाऊलले मनमनै विचारे, ‘दाऊद साह्रै चलाक छ। उसले मलाई छक्याउन सक्छ।’ २३दाऊद लुकेको ठाउँहरू पत्ता लगाऊ। त्यसपछि आएर मलाई वृतान्त बताऊ। त्यस पछि म तिमीहरूसित जानेछु। यदि दाऊद ती ठाउँहरूमा कतै छ भने यहूदाको प्रत्येक घरहरूमा छापामारेर म त्यसलाई पतालगाउँनेछु।”

२४अनि जीपका मानिसहरू जीपमा फर्किए पछि शाऊल त्यहाँ गए। दाऊद र तिनका मानिसहरू यशीमोनको दक्षिणमा भएको अराबाको माओन वनमा थिए। २५शाऊल र तिनका मानिसहरू दाऊदको खोजीमा गए। तर मानिसहरूले दाऊदलाई होसियार गराए। शाऊलले

तिमीलाई खोज्दै छ भनेर खबर दिए। त्यसपछि दाऊद माओनको मरुभूमिको तल चट्टानतिर गए। शाऊलले दाऊद माओनको मरुभूमितिर गएको कुरा थाहा पाए। यसरी शाऊल दाऊदको खोजीमा त्यस ठाउँतिर गए।

२६शाऊल पहाडको एकापट्टि थिए, त्यही पहाडको अर्कोपट्टि दाऊद र तिनका मानिसहरू थिए। दाऊद शाऊलको पञ्जाबाट बाँच्न हतारिदै थिए। शाऊल र उसका सिपाहीहरू दाऊदलाई पक्रन पहाडको चारैतिर घुमिरहेका थिए।

२७त्यति नै बेला एउटा समाचार-वाहक शाऊल कहाँ आयो अनि जानकारी दियो, “चाँडो आउनुहोस् पलिशतीहरूले हामीलाई आक्रमण गर्दैछन्।”

२८यसकारण शाऊलले दाऊदको पिछा गर्न छोडे अनि पलिशतीहरूसँग लड्न गए। यही कारण मानिसहरूले त्यस ठाउँको नाउँ “छुट्टयाउने चटान” भन्न थाले। २९दाऊद माओनको मरुभूमि त्यागेर एनगदीको छेउको किल्लामा गए।

दाऊदले शाऊललाई लाजमर्दो बनाएको

२४ शाऊलले पलिशतीहरूलाई खेदिसकेपछि मानिसहरूले शाऊललाई भने, “दाऊद त एनगदीको नजिककै मरुभूमिमा छ।”

२५सारा इस्त्राएलबाट शाऊलले ३,००० मानिसहरूलाई छाने। शाऊलले ती छानिएका मानिसहरू लिएर दाऊद र तिनका मानिसहरूको खोजी गर्न थाले। तिनीहरूले घोरल-चट्टानको छेउछाउमा खोजे। ३शाऊल बाटो छेउको भेडा गोठमा आए। त्यहाँ छेउमा एउटा गुफा थियो। शाऊल आफैलाई लुकाउन गुफा भित्र पसे। दाऊद र तिनका मानिसहरू धेरै पर गुफाभित्र लुकिरहेका थिए। ४मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “आज परमप्रभुले भन्नु भएको दिन होइन? उहाँले तपाईंलाई भन्नु भएको थियो, ‘तिम्रो शत्रुलाई म तिम्रो हातमा सुम्पिदिनेछु, त्यसपछि तिम्रो इच्छानुसार तिम्रो शत्रुलाई जे गर्छौं गर।’”

त्यसपछि दाऊद घस्त्रैँ घस्त्रैँ शाऊलको छेउ पुगे। दाऊदले शाऊलको खास्टोको एक टुक्रा चाल नपाई काटिदिए। ५पछि दाऊदलाई शाऊलको टुक्रा खास्टो काटेकोमा नराम्रो लाग्यो। ६दाऊदले मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभुले मलाई आफ्नो मालिकलाई क्षति गर्नबाट रोक्नु। शाऊल परमप्रभुले छान्नु भएको राजा हुन र मैले त्यसो नगरको भए हुने थियो।” ७दाऊदले यसो भनेर आफ्ना मानिसहरूलाई रोकी राखे। उसले तिनीहरूलाई शाऊललाई हानि गर्न अनुमति दिएन।

शाऊल गुफा छोडेर आफ्नै बाटो लागे। ८दाऊद गुफाबाट निस्किएर आए र शाऊललाई बोलाउँदै भने, “हे मेरो प्रभु! महाराजा!”

शाऊलले पछि फर्केर हेरे। दाऊदले शिर झुकाए। ९दाऊदले शाऊललाई भने, “जब मानिसहरूले भन्छन्, ‘दाऊदले तपाईंलाई चोट पुऱ्याउने योजना बनाइरहेछ तपाईंले किन तिनीहरूको कुरा सुन्नुभयो।’ १०म तपाईंलाई हानि पुऱ्याउने छैन। तपाईं आफ्नै आँखाले देख्न सक्नुहुन्छ। परमप्रभुले तपाईंलाई आज मेरो हातमा गुफामै सुम्पिदिनु भएको थियो। तर मैले तपाईंको हत्या गरिन। तपाईंमाथि म कृपालु भए। मैले भनें, ‘म मेरो मालिकलाई हानि गर्ने छैन। किनभने उनी परमप्रभुले छान्नु भएको राजा हुन्।’ ११यो लुगाको टुक्रा मेरो हातमा हेर्नुहोस्। मैले यो टुक्रा तपाईंको खास्टोबाट काटेको हुँ। म तपाईंलाई मार्न सक्थें, तर मैले त्यसो गरिन। यो कुरा तपाईंलाई थाहा होस् भन्ने म चाहान्छु। म तपाईंलाई यो जनाउन चाहान्छु कि तपाईंको विरुद्धमा मैले कुनै योजना बनाएको छैन। मैले तपाईंलाई कुनै अनिष्ट गरेको छैन। तर तपाईं मेरो पछि लागेर मलाई मार्न चाहानुहुन्छ। १२परमप्रभुले नै यसको न्याय गर्नुहुन्छ। मलाई गर्नु भएको अत्यचारको बदला परमप्रभुले तपाईंलाई दण्डित तुल्याउनु हुनेछ। तर म आफै तपाईंको विरुद्धमा जाँदिन। १३त्यहाँ एउटा पुरानो भनाइ नै छ: ‘खराब कुरा दुष्ट मानिसहरूबाट फैलिन्छ।’

मैले कुनै नराम्रो गरिन। म दुष्ट मानिस पनि त होइन। म तपाईंलाई हानि गर्नेछैन। १४तपाईंले कसलाई खेदो गर्नु भएको छ? इस्त्राएलका राजा कसको विरुद्धमा आक्रमणमा ओर्लिएका छन्? तपाईंले आफ्ना वास्तविक शत्रुलाई खेदिरहनु भएको छैन। यदि तपाईं मरेको कुरा अथवा उपियाँको पछि लाग्नु जस्तै हो। १५परमप्रभुले यस मामलामा न्याय गर्नुहुनेछ। उहाँले नै हामी दुई बीचमा निर्णय गरून्। जब उहाँले तपाईंबाट मलाई जोगाउनु हुन्छ परमप्रभु आफैले देखाउनु हुनेछ कि म सही छु।”

१६दाऊद चुप्प लागे अनि शाऊलले सोधे, “यो तिम्रो आवाज हो, मेरो छोरा दाऊद?” त्यसपछि शाऊल रून्थाले शाऊल धेरै नै रोए। १७शाऊलले भने, “तिमी म भन्दा धर्मी अनि असल छौ तिमीले म प्रति असल काम गर्छौ, तर म नै तिम्रो विरुद्धमा थिए। १८मेरो लागि गरेका असल कामहरूका बारे तिमीले भन्यौ। परमप्रभुले नै मलाई तिम्रो सामु ल्याउनु भयो। तर तिमीले मलाई केही गरेनौ। १९यसले यो देखाउँछ म तिम्रो शत्रु होइन। मानिसले शत्रुलाई सहजै पक्रन सक्दैन र सहजै छोड्दैन पनि उसले शत्रुलाई राम्रो गर्दैन। परमप्रभुले तिमीलाई इनाम दिनु हुन्छ कारण तिमीले मलाई केही गरेनौ। २०म जान्दछु तिमी राजा हुने नै छौ। तिमीले इस्त्राएल माथि शासन गर्ने नै छौ। २१अब मलाई एउटा वचन देऊ। परमप्रभुको शपथ खाएर वचन देऊ कि मेरो सन्तानहरू कसैलाई पनि

मार्ने छैनौ। मेरा पिताको परिवारबाट मेरो नाउँ निशान हटाउँने छैनौ।”

२२दाऊदले शाऊलसँग शपथ खाए। दाऊदले शाऊलका सन्तानहरू कसैलाई पनि मार्ने छैनन् भन्ने वचन सुनेर शाऊल घरतिर फर्के। दाऊद र तिनका मानिसहरू किल्लातिर लागे।

दाऊद र मूर्ख नाबाल

२५ शमूएलको मृत्यु भयो। सारा इस्त्राएलीहरू भेला भएर शमूएलको मृत्युमा दुःख प्रकट गरे। तिनीहरूले शमूएललाई तिनको आफ्नै घर रामामा गाडे। त्यसपछि दाऊद पारानको मरुभूमितिर् लागे।

रमाओनमा एकजना असाध्यै धनी मानिस थिए। ऊसित ३,००० भेडाहरू र १,००० बाख्राहरू थिए। उसको कर्मेलमा धन-सम्पत्ति थियो। ऊ त्यहाँ आफ्नो भेडाको ऊन कत्रन गर्‍यो। त्यस मानिसको नाउँ नाबाल थियो। ऊ कालेब सन्तानको थियो। नाबालकी पत्नी अबीगेल थिईन, ऊ सुन्दरी र बुद्धिमती थिईन्। तर नाबाल, अति निष्ठुर र नीच स्वभावको मानिस थियो।

४नाबालले भेडाको ऊन कत्र्दैछ भन्ने खबर दाऊदले मरुभूमिको क्षेत्रमा नै सुने। ५दाऊदले दशजना युवकहरूलाई नाबालकहाँ पठाए। दाऊदले तिनीहरूलाई भने, “कर्मेलमा जाऊ र नाबाललाई मेरो नाउँमा ‘अभिवादन’ गर।” ६उसलाई भने, “म आशा गर्छु कि तपाईंको परिवार र तपाईं अधिकार गर्नु भएका सबै असलै होला। ७मैले थाहाँ पाएँ कि तपाईं आफ्नो भेडाको ऊन कत्र्दै हुनुहुन्छ। तपाईंका गोठालाहरू केही समयदेखि हामीसित थिए। हामीले तिनीहरूसित खराब व्यवहार गरेनौ। जब तिनीहरू कर्मेलमा थिए तिनीहरूको केही पनि हराएन अथवा चोरेनन्। ८तपाईंले सेवकहरूलाई सोध्नुहोस् अनि तिनीहरूले सत्य बोल्ने छन्। मेरो जवान मानिसहरूप्रति दया गर्नुहोस्। अहिले उत्सवको समय भएको कारण, तपाईंले जे गर्नु सक्नुहुन्छ मेरो सेनाहरूलाई गरिदिनुहोस्। मेरो निम्ति यति काम गरिदिनुहोस्, तपाईंको मित्र दाऊद।”

९दाऊदका मानिसहरू नाबालकहाँ गए। तिनीहरूले दाऊदको समाचार नाबाललाई सुनाए। १०तर नाबालले दुष्ट आचारण देखाए र भन्ने, “दाऊद को हो? यो यिशैको छोरो को हो? आज भोलि धेरै कमाराहरू आफ्ना मालिक छोडेर भाग्दैछन्। ११मसँग रोटी-पानी छ। म सँग मासु पनि छ जुन मैले मेरो भेडाहरूबाट ऊन कत्र्ने नोकरहरूका निम्ति तयार पारेकोछु। तर म यो मासु रोटी अनि पानी नचिनेको मानिसहरूलाई दिने छैन।”

१२दाऊदका मानिसहरू फर्केर गएर नाबालले भनेका सबै कुराहरू दाऊदलाई सुनाए। १३त्यसपछि दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “आफ्नो-आफ्नो तरवार

भिर।” यसरी दाऊद र उनका मानिसहरूले तरवार भिरे। भण्डै ४०० मानिसहरू दाऊदसँग गए। २०० मानिसहरू मात्र सर-सामानसँग बसे।

अबीगेलले विपत्ती टारिन्

१४नाबालको एउटा नोकरले नाबालकी पत्नी अबीगेललाई भन्यो, “दाऊदले आफ्ना समाचार-वाहकहरूलाई हाम्रा मालिक नाबाल भए ठाउँसम्म पठाए। तर नाबाल तिनीहरू प्रति तुच्छ थिए। १५ती मानिसहरू हाम्रा निम्ति साह्रै असल थिए। जब हामी भेडाहरू मैदानमा लिएर जान्थ्यौं। दाऊदका मानिसहरू हामीसितै दिनभरी हुन्थे। अनि तिनीहरूले हाम्रो कुनै नोक्सान गरेनन्। तिनीहरूले कहिले पनि केही चोरेनन्। १६दाऊदका मानिसहरूले दिन रात हाम्रो रक्षा गर्थे। हामीले भेडा चराइरहेको समयमा पनि तिनीहरूले हाम्रो चारैतिरबाट पर्खालले भँ रक्षा गर्‍यो। १७यसको विषयमा सोचेर केही गर्नुहोस्। नाबाल साह्रै मूर्ख छन् ऊसित कुरा गर्न सकिँदैन अनि आउने विपत्तिको विषयमा उसलाई चेताउनी दिन सकिँदैन। अब नाबाल र तिनका सन्तानमाथि ठूलो विपत्ति आइलाग्नेछ।”

१८अबीगेलले हतार हतार २०० वटा रोटी, दुइ मशक दाखरस पाँचवटा पकाएको भेडा, पाँच पाथी पकाएको चिउरा १०० भुप्या किसमिस र सुकाएको २०० भुप्या नेभारा तयार पारी गधाहरूमा लडाइन्। १९त्यसपछि नोकरहरूलाई भनिन्, “यो लिएर जाऊ। म पछि-पछि आउँदै छु।” तर यी सब तिनले आफ्नो लोग्नेलाई भनिन्।

२०गधामा चढेर अबीगेल त्यस पहाडको अर्को पट्टिको पखेरामा गइन्। तिनले दाऊदलाई आफ्ना मानिसहरूसँग पहाडको अर्को पट्टिबाट आउँदै गरेका भेटिन्।

२१अबीगेललाई भेट्न भन्दा अघि दाऊदले भन्दै थिए, “मैले त्यस मरुभूमिमा नाबालको सम्पत्ति रक्षा गर्ने। मैले यति सुरक्षा गर्ने कि नाबालले केही नोक्सान भोगेनन्। मैले गरेको सबै व्यर्थ भयो। मैले भलाई गरे तर त्यसले त दुर्व्यवहार गर्‍यो। २२यदि मैले नाबालको परिवारका कुनै पनि पुरुषलाई भोलि बिहान सम्म जीवित रहन दिएँ भने मलाई परमेश्वरले दण्ड दिउन्।”

२३त्यति नै बेला अबीगेल आइपुगिन्। अबीगेलले दाऊदलाई देख्न साथ गधाबाट ओर्लिन् र दाऊदको अघि शिर झुकाइन्। २४तिनको अनुहार दाऊदको अघि भँडूमा निहुराए र अबीगेलले भनिन्, “महाशय कृपया, मलाई केही भन्न दिनुहोस्। मैले भनेका कुरा सुनिदिनुहोस्। जे भयो त्यसका निम्ति मलाई दोषी ठहराउनुहोस्। २५तपाईंले पठाउँनु भएका मानिसहरू मैले देखिने। महाशय त्यो काम नलाग्ने नाबालको कुरामा ध्यान नदिनुहोस्। जस्तो उसको नाउँ छ मानिस

पनि त्यस्तै छ। उसको नाउँको अर्थ 'मूर्ख', भए जस्तो उ पनि मूर्ख नै छ। २६परमप्रभुले तपाईंलाई निर्दोष मानिसहरूको हत्या गर्नबाट जोगाउनु भयो। जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ त्यस्तै तपाईं पनि जीवित हुनुहुन्छ। म प्रार्थना गर्छु कि तपाईंका सबै शत्रुहरू अनि जसले तपाईंलाई क्षति गराउँन चाहन्छन् तिनीहरू सबै नाबाल जस्तै होउन। २७मैले तपाईंलाई केही उपहार ल्याएकी छु। तपाईंका मानिसहरूलाई दिनुहोस्। २८मेरो भूलमा क्षमा दिनु होस्। मलाई थाहा छ परमप्रभुले तपाईंको परिवारलाई शक्तिशाली तुल्याउनु हुनेछ र धेरै राजाहरू तपाईंकै परिवारबाट आउनेछन्। परमप्रभुले यसो गर्नु हुनेछ कारण तपाईंले उहाँको निमित्त युद्ध गर्नु भएको छ। यसर्थ तपाईं बाँचिञ्जेल मानिसहरूले तपाईंमा कुनै खोट पाउने छैनन्। २९यदि कसैले तपाईंलाई मारन खेदो गर्ख्यो भने परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरले तपाईंको जीवनलाई बचाउँनु हुनेछ। तर घुँयत्रोबाट दुङ्गा फ्याँकिए भैं परमप्रभुले तपाईंका शत्रुहरूलाई फ्याक्नु हुनेछ। ३०तपाईंलाई परमप्रभुले धेरै राम्रो कार्य गर्ने वचन दिनु भएको छ। उहाँले आफ्नो वचन पूरा गर्नुहुनेछ। परमेश्वरले तपाईंलाई इस्त्राएलको अगुवा बनाउनुहुनेछ। ३१तर तपाईं निर्दोष मानिसहरूको हत्या गरेर भूल नगर्नुहोस्। अझै भद्रखलोमा नपस्नुहोस्। परमप्रभुले तपाईंलाई जब सफलता हासिल गराउनु हुन्छ दया गरी मलाई सम्भन्नुहोला।”

३२दाऊदले अबीगेललाई जवाफ दिए, “परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा गर। आज उहाँले तिमीलाई म भए कहाँ पठाउनु भएको निमित्त प्रशंसा गर। ३३तिप्रो सही विचारको निमित्त परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्। आज निर्दोष मानिसहरूको हत्या गर्नबाट तिमीले मलाई रोक्थौ। ३४साँच्चै नै परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ म त्यो भन्छु। यदि तिमी ठीक समयमा नआइपुगेका भए भोलि बिहान सम्ममा नाबालका एउटै मानिस पनि जीवित रहने थिएन।”

३५त्यसपछि दाऊदले उपहार स्वीकार गरे। दाऊदले भने, “शान्तिसित घर जाऊ। मैले तिम्रा सबै कुरा सुने र म तिमीले भने जस्तै गर्नेछु।”

नाबालको मृत्यु

३६अबीगेल घर फर्किन। नाबाल घरैमा भोज मनाइरहेका थियो। नाबाल राजाले जस्तै भोजन खाँदै थिए। उ मग्न थिए अनि खूबै पिएका थिए। यसर्थ भोलि बिहान नहुञ्जेल अबीगेलले केही भनिन। ३७भोलि पल्ट बिहान नाबाल शान्त थियो। यसर्थ उसकी पत्नीले सबै बताइन्। त्यति नै बेला नाबालमुटुको वेदनाले पीडित भयो। ३८भण्डै दश दिनपछि परमप्रभुले नाबाललाई मृत्यु दण्ड दिनुभयो।

३९दाऊदले नाबालको मृत्युको खबर सुने। दाऊदले भने, “परमप्रभुको महिमा होस्। नाबालले मेरो विषयमा दुष्ट कुरा गरे, तर परमप्रभु परमेश्वरले मेरो पक्ष लिनुभयो। परमप्रभुले मलाई पाप गर्नबाट बचाउँनु भयो अनि परमप्रभुले नाबाललाई उसका अपराधको निमित्त मृत्यु दण्ड दिनुभयो।”

त्यसपछि दाऊदले अबीगेललाई समाचार पठाउनु भयो अनि दाऊदले उनलाई आफ्नी पत्नी हुने प्रस्ताव राख्नुभयो। ४०दाऊदका नौकरहरू कर्मलमा आएर अबीगेललाई भने, “दाऊदले हामीलाई पठाउनु भएको छ। तपाईं उहाँकी पत्नी हुनुहोस् भन्नु भनी उहाँले समाचार पठाउनु भएको छ।”

४१अबीगेलले शिर भुकाइन् र भनिन्, “म तपाईंको दासी हुँ। म तपाईंको सेवा गर्न राजी छु। म मेरो स्वामी दाऊदका सेवकहरूका खुट्टा धुन तयार छु।”

४२हतार-हतार तयार भएर गधामा चढी ती दूतहरूसँग अबीगेल बाटो लागिन्। अबीगेलले आफूसित पाँचजना सहेलीहरू लगिन् र आफू दाऊदकी पत्नी भइन।

४३दाऊदले यिञ्जेलकी अहीनोमलाई पनि विवाह गरेका थिए। दाऊदका अहीनोम र अबीगेल दुवै पत्नी भए। ४४दाऊदले शाऊलकी छोरी मीकललाई पनि विवाह गरेका थिए। तर शाऊलले तिनलाई दाऊदबाट खोसे। शाऊलले गल्लीमको लेशको छोरा पलिशतीलाई मीकल दिएका थिए।

दाऊद र अबीशै शाऊलको छाउनीमा पसे

२६ जीपीका मानिसहरू शाऊललाई भेट्न गिबा गए। तिनीहरूले शाऊललाई भने, “हकीलाको पहाडमा दाऊद लुक्दैछ। यो पहाड यशीमोन देखि पारि पर्छ।”

२शाऊल जीपको मरुभूमितिर गए। शाऊलले ३,००० सेनाहरू इस्त्राएलबाट छानेर लगे। शाऊल र उसका सेनाहरूले जीपको मरुभूमितिर दाऊदलाई खोजे। ३शाऊलले उसको छाउनी हकीलाको पहाडमाथि बाटोको छेउमा यशीमोन तिर फर्काएर बनाए। दाऊद त्यही मरुभूमिमा थिए। शाऊलले पीछा गर्दैछन् भन्ने कुरा तिनलाई थाहा थियो। ४यसर्थ दाऊदले चेवाहरू पठाए। दाऊदलाई थाहा लाग्यो शाऊल हकीलामा छ भनेर। ५दाऊद शाऊलको छाउनीमा गए। शाऊल र अबनेर कहाँ सुतिरहेका थिए दाऊदले देखे। (नेरका छोरो अबनेर शाऊलका सेनाको सेनापति थिए।) शाऊल छाउनीको बीचमा सुते। सेनाहरू शाऊलको वरिपरि सुती रहेका थिए।

६दाऊदले हिती अहीमेलेक र सरूयाहका छोरा अबीशैसित बात गरे। (अबीशै योआबका भाइ थिए।) तिनले भने, “मसँग शाऊलको छाउनीमा को जान्छ?”

अबीशैले जवाफ दिए, “म तपाईंसँग जानेछु।”

७जब रात परबो दाऊद र अबीशै शाऊलको छाउनीमा गए। शाऊल छाउनीको मध्य भागमा मस्त सुतिरहेका थिए। तिनको भाला तिनको शिर नेर भूँईमा गाड़िएको थियो। अबनेर अरु सैनिकहरूसंगै शाऊलको वरिपरी मस्त सुतिरहेका थिए। ८अबीशैले दाऊदलाई भने, “आज परमेश्वरले तपाईंको शत्रुलाई तपाईंको हातमा सुम्पिनु भएकोछ उसको भालाले उसैलाई रोपन मलाई दिनुहोस्। म एकै खेपमा काम सिध्याउँछु।”

९तर दाऊदले अबीशैलाई भने, “शाऊललाई नमार! परमेश्वरले छान्नु भएको राजालाई घात गर्दा दण्ड पाइन्छ। १०साँच्चै नै परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ परमप्रभु आफैले शाऊललाई दण्ड दिनुहुनेछ। शाऊल युद्ध भूमिमा मरोस अथवा स्वभाविक मृत्यु होस्। ११तर म परमप्रभुले उहाँका चुनिएका राजालाई केही नोक्सान नपुर्खाउन भनी उहाँलाई विन्ति गर्छु। शाऊलको शिरमा भएको भाला र पानीको सुराही उठाउ अनि हामी जानेछौं।”

१२यसरी दाऊदले भाला र पानीको सुराही शाऊलको शिरकै छेउबाट लिए। त्यसपछि दाऊद र अबीशै छाउनीबाट निस्किए। तिनीहरूले के गरे कसैले पनि थाहा पाएन। न कसैले देख्यो न त कोही ब्यँभयो। शाऊल र तिनका सैनिकहरू गहिरो निद्रामा परेको कारण परमप्रभुले नै तिनीहरूलाई गहिरो निद्रामा पारिदिनुभएको थियो।

दाऊदले फेरि पनि शाऊललाई लाजमर्दो बनाए

१३दाऊद बेसी पार गरेर पारिपट्टि पुगे। शाऊलको छाउनीबाट पारी पहाडको टाकुरामा पुगे। दाऊद र शाऊलका छाउनीहरू धेरै टाढा-टाढा थिए। १४दाऊदले सेना र खास गरी नेरका छोरा अबनेरलाई ठूलो स्वरमा कराएर भने, “अबनेर, मलाई जवाफ देऊ!”

अबनेरले जवाफ दिए, “तिमी को हौ? किन महाराजलाई डाकिरहेछौ?”

१५दाऊदले भने, “तिमी मानिस हौ, कि होइनौ? अनि इस्त्राएल भरी सबभन्दा महान तिमी नै छौ। के यो सत्य होइन? त्यसो हो भने आफ्नो प्रभु महाराजको रक्षा किन ठिकसित गरेनौ? एउटा साधारण मानिसले तिम्रो राजालाई मार्न छाउनी भित्र आयो। १६तिमीले एकदमै नराम्रो काम गर्नु। जस्तो कि परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, तिमी र तिम्रा मानिसहरू मर्नु पर्छ। किनभने तिमीहरूले आफ्ना परमप्रभुका अभिषिक्त राजाको रक्षा गरेनौ। अब हेर राजाको सिरानी छेउको भाला र पानी पिउने सुराही। खोई कहाँ छन्?”

१७शाऊलले दाऊदको स्वर चिने। शाऊलले भने, “मेरो छोरा दाऊद के यो स्वर तिम्रो हो?”

दाऊदले जवाफ दिए, “ज्यू, यो मेरै आवाज हो, मेरो प्रभु महाराजा।” १८दाऊदले फेरि भने, “हे मेरा

प्रभु, तपाईंले मेरो खेदो किन गर्नु हुदैछ? मैले के भूल गरें? मेरो के कसुर छ? १९हे मेरो मालिक राजा म तपाईंको नोकरलाई सुन्नु होस् यदि परमप्रभुले नै तपाईंलाई म माथि रिस उठाउनुभएको हो भने एउटा भेट स्वीकार गरिदिनुहोस्। तर यदि मानिसले तपाईंलाई म माथि रिस उठाउनु भएको हो भने, परमप्रभुले तिमीहरूलाई केही नराम्रो गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले दिनुभएको भूमि त्याग्न मलाई मानिसहरूले जबरजस्ती गरे। तिनीहरूले मलाई भने, ‘जाऊ र विदेशीसँग बस र विदेशी देवतालाई पूजागर।’ २०मलाई परमप्रभुबाट टाढा मर्न नदेऊ। इस्त्राएलका राजा भीङ्गाको पछि लाग्दैछ। तपाईं पहाडमा भ्यागुताहरूको पछि लागेको मानिस जस्तो हुनुभयो।”

२१तब शाऊलले भने, “मैले पाप गरें। मेरो छोरा दाऊद यता आऊ आज मलाई प्रमाण गरेर देखाइ देऊ। तिम्रो निम्ति मेरो ज्यान महत्वपूर्ण छ। अब म तिमीलाई चोट पुर्खाउने छैन। मैले मूर्खले भैं ठूलो भूल गरें।”

२२दाऊदले जवाफमा भने, “राजाको भाला यहाँ छ। यो लिन कुनै एक जना जवानलाई पठाउनुहोस्। २३परमप्रभुले हरेक मानिसहरूलाई उसको धार्मिकता र विश्वसनीयताको निम्ति इनाम दिनुहुन्छ। उहाँले राम्रो काम गर्ने मानिसलाई इनाम दिनुहुन्छ र नराम्रो कार्य गर्नेलाई दण्ड दिनुहुन्छ। परमप्रभुले तपाईंलाई हराउन आज मलाई मौका दिनुभयो। तर म परमप्रभुका अभिषिक्त राजालाई हानि गर्न चाहदिन। २४आज मैले प्रमाण गरें कि मेरो निम्ति तपाईंको जीवन महत्वपूर्ण छ। यस्तै प्रकार परमप्रभुले पनि देख्नु हुनेछ मेरो प्राण उहाँलाई महत्वपूर्ण छ। परमप्रभुले मलाई प्रत्येक खतराबाट बचाउँनु हुनेछ।”

२५त्यसपछि शाऊलले दाऊदलाई भने, “परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिउन्, मेरो छोरा दाऊद। तिमीले ठूला-ठूला कार्यहरू गर्नेछौ र सफलता पनि पाउँनेछौ।”

दाऊद आफ्नो बाटो लागे र शाऊल घरतिर फर्किए।

दाऊद पलिशतीहरूसँग रहन थाले

२७ तर दाऊदले आफै सोचे, “शाऊलले मलाई एक दिन पक्रिएर मार्ने छ। सबभन्दा राम्रो मलाई यो हुन्छ पलिशतीहरू भएकोमा भागेर जानु त्यसपछि शाऊलले मलाई इस्त्राएलमा खोज्न छोड्ने छ। त्यसरी म शाऊलबाट उम्कन सक्नेछु।”

२८यसरी दाऊद र तिनका ६०० मानिसहरूले इस्त्राएल त्यागे। तिनीहरू माओकका छोरा आकीशकाँ गए। आकीश गातका राजा थिए, दाऊद, तिनका मानिसहरू र तिनका परिवार गातमा आकीशसँग बसे। दाऊदकी दुवै पत्नी तिनीसितै थिए। तिनीहरू यिज्जेली अनहीनोअम अनि कर्मेली अबीगेल थिए। अबीगेल नबालकी विधवा

थिईन्। ४मानिसहरूले शाऊललाई भने कि दाऊद भागेर गात गए। यसर्थ शाऊलले दाऊदको पिछा गर्न छोडे।

५दाऊदले आकीशसँग भने, “यदि तपाईं मसँग प्रसन्न हुनुहुन्छ भने मलाई शहरमा एउटा ठाउँ तोकिदिनुहोस्। म तपाईंको सेवक मात्र हुँ। म त्यहाँ बस्नेछु, यहाँ राजधानीमा होइन।”

६त्यस दिन आकीशले दाऊदलाई सिकलग शहर दिए। सिकलग चाहि त्यही दिन देखि यहूदा राजाहरूको वंशमा रहेकोछ। ७दाऊद पलिशतीहरूसँग एक वर्ष चार महिना बसे।

दाऊदले आकीश राजालाई छक्काए

८दाऊद र तिनका मानिसहरूले मिश्रमा अवस्थित तलैम देखि शूरका अमालेकी गशूर र गिज्रीहरूसित युद्ध गरे। दाऊदले तिनीहरूलाई हराएर सम्पत्ति लुटे। ९दाऊदले त्यस इलाकाका मानिसहरूलाई हराए अनि सबैलाई मारे दाऊदले त्यहाँ भेडा, गाई-गोरू, गधा ऊँठ र लुगाहरू लुटे। ऊ फर्किए पछि यी लुटेकाहरू आकीशलाई दिए।

१०दाऊदले धेरै पल्ट यसो गरे। प्रत्येक चोटि नै आकीशले कता कोसँग युद्ध गरायो भनेर सोध्थे। दाऊदले भन्थे, “मैले दक्षिणपट्टिको यहूदमाथि अथवा ‘मैले दक्षिणपट्टिको यरहमेलीमा,’ अथवा “दक्षिणपट्टिको केनीहरूमाथि आक्रमण गरे*।” ११दाऊदले गातमा कहिले पनि कुनै लोग्ने मानिस अथवा स्त्रीहरू जिउँदो ल्याएनन्। दाऊदले ठान्थे, “यदि मैले जिउँदो मानिस ल्याएँ भने वास्तवमा म के गर्दछु, आकीशले थाहा पाउनेछ।”

जब सम्म दाऊद पलिशतीको भूमिमा बसे तिनले त्यसो गरे। १२आकीशले दाऊदलाई पत्याउन थाले। आकीशले आफैलाई भन्थे, “अब दाऊदलाई आफ्नै मानिसहरूले घृणा गर्ने छन्। इस्राएलीहरूले दाऊदलाई साह्रै घृणा गर्नेछन्। अब दाऊदले सधैं मेरो सेवा गर्नेछ।”

पलिशतीहरू युद्धको निमित्त तयार

२८ त्यस बेला पलिशतीहरूले इस्राएलमाथि आक्रमण गर्न सेनाहरू भेला गराए। आकीशले दाऊदलाई भने, “तपाईंले त्यो जान्नु पर्छ तपाईं र तपाईंका मानिसहरू इस्राएलको विरुद्ध युद्धमा मसँग जानुपर्छ।”

२दाऊदले जवाफ दिए, “निश्चय! तपाईंले देख्नुहुन्छ म के गर्न सक्छु।”

दक्षिणपट्टिको ... आक्रमण गरे यि सबै ठाउँहरू एसावका थिए। दाऊदले आचिसलाई विचार गर्न लगायो कि उसले आओ मानिस इस्राएलका विरुद्ध लडेको थियो।

आकीशले भने, “राम्रो, म तपाईंलाई मेरो अंगरक्षक बनाउँछु। सधैं मेरो रक्षा गर्नुहोस्।”

शाऊल र एउटी स्त्री एन्दोरमा

३शमूएल मरे। शमूएलको मृत्युमा सम्पूर्ण इस्राएलीहरूले दुःख प्रकट गरे। तिनीहरूले शमूएललाई उनकै शहर रामामा गाडे। पहिला शाऊलले भुतप्रेत खेलाउनेहरू र ज्योतिषीहरूलाई इस्राएल छोड्न वाध्य गरेका थिए।

४पलिशतीहरू युद्धको निमित्त तयार थिए। तिनीहरू शूनेममा आएर त्यहीं छाउनी बनाए। शाऊलले पनि सबै इस्राएलीहरूलाई भेला गराएर गिल्बोमा छाउनी हाल्न लगाए। ५शाऊल पलिशती सेनाहरू देखेर डराए। तिनको मुटु नै काम्यो। ६शाऊलले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे तर परमप्रभुले जवाफ दिनुभएन। परमप्रभु परमेश्वरले दर्शनमा पनि केही उत्तर दिनुभएन। परमेश्वरले न त उरीम न ता अगमवक्ताद्वारा नै शाऊललाई जवाफ दिनुभयो। ७अन्त्यमा शाऊलले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भने, “मलाई एउटी तंत्र-मंत्र गर्ने महिला ल्याइदेऊ, म त्यसलाई सोध्छु यो युद्धको फल के हुन्छ।”

तिनका अधिकारीहरूले जवाफ दिए, “एन्दोरमा त्यस्ती एउटी स्त्री छे।”

८शाऊलले भेष बद्लाउनको निमित्त भिन्नै लुगा लगाए यसकारण उसलाई नचिनोस्। त्यो रात शाऊल दुइजना मानिस लिएर त्यस स्त्रीलाई भेट्न गए। शाऊलले त्यस स्त्रीलाई भने, “म तिमीलाई भन्नेछु मेरो भविष्य बताउने आत्मा बोलाऊ। म जसको नाउँ दिन्छु त्यसैको आत्मा जगाउनु।”

९तर त्यस स्त्रीले भनी, “तिमी जान्दछौ शाऊलले के गरायो। सबै भाँकी र ज्योतिषीहरूलाई उसले इस्राएलबाट धपायो। तिमीले मलाई अष्टेरोमा पारेर ज्यान लिन चाहन्छौ।”

१०शाऊलले परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाएर त्यसलाई भने, “तिमीले कुनै दण्ड सामना गर्नु पर्ने छैन।”

११स्त्रीले सोधी, “तिमीले कसलाई बोलाउनु लाउँछौ?” शाऊलले भने, “शमूएलको आत्मालाई बोलाऊ।”

१२शमूएलको आत्मा तिनको अघि देखा पर्यो। शमूएललाई देखेर त्यो स्त्रीले जोडले चिच्याई। तिनले शाऊललाई भनिन्, “मलाई धोखा दिनुभयो! तपाईं नै शाऊल हुनुहुन्छ।”

१३राजाले स्त्रीलाई भने, “नडराऊ। तिमीले के देख्यौ?”

स्त्रीले भनी, “मैले आत्मा भुइँबाट निस्किएको देखे।”

१४शाऊलले सोधे, “को जस्तो देखिन्छ?”

स्त्रीले जवाफ दिइ, “खास किसिमको लबेदा ओढेको एउटा वृद्ध मानिस जस्तो देखिन्छ।”

त्यसपछि शाऊलले थाहा पाए शमूएल नै हो भनेर। शाऊलले भूईँतिरशिर भुकाए उसलाई अभिवादन गरे।

१५शमूएलले शाऊललाई भने, “मलाई किन दुखः दिएको? मलाई किन बोलाएको?”

शाऊलले भने, “म संकटमा छु। पलिशतीहरू म सँग युद्ध गर्न आउँदैनन्, अब परमेश्वर मसित हुनु हुन्न। परमेश्वरले मलाई केही दिनुहुन्न। न त उहाँले कुनै अगमवक्ता न सपनामा केही भन्नु हुन्छ। यसकारण तपाईंलाई बोलाएको छु मलाई भन्नुहोस् म के गरौं?”

१६शमूएलले भने, “परमप्रभु तिमीसित हुनुहुन्न। उहाँ तिम्रो छिमेकी दाऊदसँग हुनुहुन्छ। यसकारण मलाई किन भन्नुभक्त दिएको? १७परमप्रभुले के गर्नु हुनेछ त्यो भन्न उहाँले मलाई एकपटक आज्ञा गर्नुभयो। अहिले परमप्रभुले त्यही गर्दै हुनुहुन्छ। परमप्रभुले तिम्रो हातबाट राजधानी खोस्दै हुनुहुन्छ। अनि उहाँले तिम्रो छिमेकीको हातमा सुम्पिदिनुहुनेछ। त्यो छिमेकी चाहिँ दाऊद हो। १८तिमीले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनौ। तिमीले अमालेकीहरूलाई पूर्ण नष्ट गरेनौ तिनीहरूलाई यो कुरा देखाउन कि तिनीहरूसँग परमेश्वर कति क्रोधित हुनुहुन्थ्यो। यसकारण आज परमप्रभुले तिमीलाई यसो गर्नु हुँदछ। १९परमप्रभुले पलिशतीहरूद्वारा तिमीलाई र इस्राएलका सेनालाई आज हराउनु हुन्छ। अनि भोलि, तिमी र तिम्रा छोरा मसित हुनेछौ।”

२०शाऊल तत्कालै लडे र भूँड्या पसारिए। शमूएलको कुरा सुनेर शाऊल साह्रै डराए। शाऊल कमजोर भइसकेका थिए कारण हिजो देखि रात-दिन उनले केही खाएकै थिएनन्।

२१स्त्री शाऊलको छेउमा आईन। शाऊल साह्रै डराएको देखी। तिनले भनी, “हेर्नुहोस् म तपाईंकी सेविका। मैले तपाईंको आज्ञापालन गरें। मैले मेरो ज्यानलाई जोखिममा हाले र तपाईंले भने भैं गरें। २२अब मेरो कुरा सुन्नुहोस्। म तपाईंलाई खाने कुरा दिन्छु। तपाईंले खानैपछि। त्यसपछि आफ्नो कार्य गर्न शक्ति पाउनु हुनेछ।”

२३तर शाऊलले मानेनन्। तिनले भने, “मलाई खान चाहिँदैन।”

शाऊलका अधिकारीहरूले पनि स्त्रीसँगै केही खानु भनी अनुरोध गरे। अन्त्यमा शाऊलले तिनीहरूका कुरा माने। भुईँबाट उठेर बिस्तरामा बसे। २४त्यस स्त्रीले आफूसँग भएको बलियो बाच्छो मारी। त्यस स्त्रीले अलिकति पिठो मुछी र खमीर बिनाको रोटी पकाई। २५त्यस स्त्रीले भोजन शाऊल र तिनका अधिकारीहरूलाई पस्कि। तिनीहरूले भोजन खाए र त्यही रात तिनीहरू उठेर गए।

“दाऊद हामीसित आउनसक्दैन”

२६ पलिशतीहरूले अपेकमा तिनीहरूका सबै सैनिक भेला गराए। इस्राएलीहरूले यिज्रेलको पानीको मुहान नेर छाउनी हाले। २७पलिशती अगुवाहरूले

सय र हजारको संख्यामा मानिसहरूलाई अघि बढाए। दाऊद र तिनका मानिसहरू आक्तीशको पछिल्लिर लागे।

२८पलिशती कप्तानहरूले सोधे, “यी हिब्रूहरूले यहाँ के गर्दैछन्?”

आक्तीशले ती कप्तानहरूलाई भने, “यिनी दाऊद हुन्। दाऊद शाऊलका अधिकारीहरू मध्ये एकजना थिए। दाऊद मसँग धेरै अधिदेखि छन्। शाऊललाई त्यागेर आई म सँग बस्न थाले यता मैले कुनै भूलत्रुटि दाऊदमा पाइँन।”

२९तर पलिशती कप्तानहरू आक्तीशसँग रिसाए। तिनीहरूले भने, “दाऊदलाई फर्काउनुहोस्। तपाईंले दिनुभएको शहरमा उ फर्कनु पर्छ। रणभूमिमा उ हामीसित जान सक्दैन। नत्रभने हाम्रो आफ्नै छाउनी भित्र शत्रु हुनेछ। उसले आफ्नो राजालाई खुशी पार्न हाम्रै मानिस मार्नेछ। ३०दाऊद त्यही मानिस हो जसको विषयमा इस्राएलीहरू यसो भनेर गीत गाउँदै नाच्थे :

“शाऊलले हजार शत्रुहरू मारे
तर दाऊदले दश हजार मारे।”

३१यसकारण आक्तीशले दाऊदलाई बोलाए भने, “जीवित परमप्रभुको नाउँमा, तिमी मेरो भक्त छौ। म अति प्रसन्नहुने थिएँ यदि तिमीले मेरा सेनामा योगदान दिएको भए। शुरूदेखि नै तिमी भरपर्दो भएका छौ। तर पलिशती सेनाहरूले तिमीलाई सहमति गर्न चाहदैन। ३२शान्तिसित फर्क, पलिशती कप्तानहरूका विरुद्धमा कुनै गलत काम नगर।”

३३दाऊदले सोधे, “मेरो गल्ती के हो?” जबदेखि म तपाईंकहाँ आए मेरो केही दोष पाउनु हुन्छ? मेरा मालिक मेरा परमप्रभु राजाको शत्रुहरूसित युद्धगर्न मलाई किन बाधा दिनुहुन्छ?”

३४आक्तीशले जवाफमा भने, “मलाई थाहा छ तिमी असल मानिस हौ। तिमी परमेश्वरका स्वर्गदूत हौ। तर पलिशती सेनापतिहरूले भन्दैछन्, ‘दाऊद हामीसित युद्ध भूमिमा जान सक्दैन।’ ३५भोलि बिहानै तिमी र तिम्रा मानिसहरूसित मैले दिएको शहरमा फर्केर जाऊ। यसकारण घाम भुल्कनु अघि नै फर्केर जाऊ।”

३६यसकारण दाऊद र तिनका मानिसहरू बिहानै उठेर पलिशती देशतिर फर्के। बीचमा यता पलिशतीहरू चाहिँ यिज्रेल तिर बढे।

अमालेकीहरूले सिकलगमाथि आक्रमण गरे

३० तेस्रो दिन दाऊद र तिनका मानिसहरू सिकलग आए अनि यो भष्म भएको देखे। जब अमालेकीहरूले नेगेभ क्षेत्रमा आक्रमण गरे? तिनीहरूले सिकलगमा आक्रमण गरे अनि शहरमा आगो लगाइदिए। ३१तिनीहरूले सिकलगका स्त्रीहरूलाई बन्दी बनाए। बूढा

अथवा जवान सबै मानिसहरूलाई समाते। तिनीहरूले कसैलाई पनि मारेनन्। बन्दी मात्र बनाए।

३जब दाऊद र तिनका मानिसहरू सिकलग आए शहर जलिरहेको पाए। तिनीहरूका पत्नीहरू छोरा-छोरीहरू सबै अमालेकीहरूले लगेकाले कोही थिएनन्। ४त्यसैतै दाऊद र अरू मानिसहरू धेरै रोए। ५अमालेकीहरूले दाऊदका दुवै पत्नीहरू यिज्जेली अहीनोअम र कर्मेली नाबालकी विधवा अबीगेललाई पनि हरेर लगेछन्।

६सेनाका सबै मानिसहरू आफ्ना छोरा छोरी सबै बन्दी बनाइएकोमा दुःखी भई रिसाए। मानिसहरूले दाऊदलाई ढुङ्गाले हिकार्एर मार्ने कुरा गर्दैथे। यसले दाऊदलाई साहै नराम्रो लाग्यो। तर दाऊदले परमप्रभु उनका परमेश्वरबाट शक्ति पाए। ७दाऊदले पूजाहारी एबीयातारलाई भने, “एपोद ल्याउनुहोस।”

८दाऊदले परमप्रभुलाई बिन्ती गरे, “मेरो परिवारका सदस्यहरूलाई हरण गर्नेहरूलाई के म खेदौ? म तिनीहरूलाई पक्रन सक्छु?”

परमप्रभुले भन्नु भयो, “पछ्याऊँ तिनीहरूलाई। पक्रन सक्छौ र तिम्नो परिवारका सदस्यहरूलाई बचाउन सक्छौ।”

दाऊद र तिनका मानिसहरूले मिश्री दासलाई पाउँछन्

९-१०दाऊद आफ्ना साथमा ६०० मानिसहरू लिएर बसोर खोल्सामा गए। त्यो ठाउँमा भण्डै २०० मानिस त्यही बसे। त्यहाँ बस्नुको कारण तिनीहरू धेरै कमजोर थिए र थाकेका पनि थिए, यसकारण दाऊद ४०० मानिसहरू लिएर अमालेकीहरूलाई लगातार पछ्याउन थाले।

११दाऊदका मानिसहरूले खेतमा एउटा मिश्रीलाई भेटे। त्यस मिश्रीलाई तिनीहरूले दाऊदका सामु हाजिर गराए। तिनीहरूले त्यस मिश्रीलाई पानी र भोजन दिए। १२तिनीहरूले एउटा टुक्रा नेभाराको रोटी र दुइ भप्पा किसमिस पनि दिए। खाना खाए पछि उनी फुर्तीला भए। तीन दिन तीन रातदेखि न त खाना खाए, न पानी पिए।

१३दाऊदले त्यस मिश्रीलाई सोधे, “तिम्नो मालिक को हो? तिमी कहाँबाट आयौ?”

त्यस मिश्रीले जवाफ दिए, “म एकजना मिश्री हुँ। म एकजना अमालेकीको दास हुँ। तीन दिनअघि म बिरामी भएँ र मालिकले मलाई त्यागिदिए। १४हामीले नेगेव इलाकामा आक्रमण गर्छौं जहाँ करेतीहरू बस्थे। हामीले यहूदा र नेगेवमा आक्रमण गर्छौं जहाँ कालेबी जाति बस्थे। हामीले सिकलगलाई जलायौ।”

१५दाऊदले भने, “के तिमी मलाई तिनीहरूकहाँ पुर्खाइदिन सक्छौ जसले हाम्रा परिवारका सदस्यहरूलाई समातेका छन्?”

त्यस मिश्रीले भने, “परमेश्वरको अघि यदि तपाईंले मलाई मार्दिन अथवा मेरो मालिकको घरमा मलाई

फिर्ता दिने वचन दिनुभयो भने म तपाईंलाई सहयोग गर्छु।”

दाऊदले अमालेकीहरूलाई हराउँछन्

१६त्यस मिश्रीले दाऊदलाई अमालेकीहरू भएको ठाउँमा पुर्खायो। त्यसबेला अमालेकीहरू खाँदै र पिउँदै भुईँमा पल्टिरहेका थिए। तिनीहरूले पलिशती र यहूदाका क्षेत्रबाट जे-जे लूटेका थिए त्यहीसँग रमाइलो मनाइरहेका थिए। १७दाऊदले तिनीहरू माथि आक्रमण गरे र मारे। तिनीहरू घाम भुल्के देखि अर्को दिनको साँभसम्म लडे। अमालेकीहरू कोही भाग्नसकेनन्। खालि ४०० सेनाहरू तिनीहरूका ऊँठमा चढेर गए।

१८अमालेकीहरूले लूटेका जति सबै उनका दुइटी पत्नीहरू सहित दाऊदले उद्धार गरे। १९कोही पनि हराएनन्। बूढा र जवान सबै पुनःप्राप्त गरे। सबैका छोरा छोरी पनि पाइए। अमालेकीहरूले लूटेका प्रत्येक चीज दाऊदले पुनःप्राप्त गरे। २०सबै भेडा, बाख्रा, गाई-गोरु दाऊदले फिर्ता लिए। दाऊदका मानिसहरूले ती पशुहरूलाई अघि लगाए। तिनीहरूले भने, “यी सबै दाऊदका उपहार हुन्।”

भागबण्डा सबैमा बराबर हुने

२१दाऊद बसोर खोल्सामा ती २०० मानिसहरू बसेको ठाउँमा आए। यी मानिसहरू साहै कमजोर र थाकेका हुनाले दाऊदसँग जान सकेका थिएनन्। यी मानिसहरू दाऊद र सैनिकहरूलाई भेट्न बाहिर आए। तिनीहरूले दाऊद र सैनिकहरूलाई अभिवादन गरे जब तिनीहरू नजिक आए। २२दाऊदसँग केही दुष्ट मानिसहरू पनि गएका थिए अनि जसले समस्या उब्जाइ रहन्थे। ती दुष्टहरूले भने, “यी २०० मानिसहरू हामीसित गएका होइनन्। यिनीहरूले आफ्ना पत्नी र छोरा-छोरीहरू सिवाय केही पनि पाउने छैनन्।”

२३दाऊदले जवाफ दिए, “होइन, मेरा भाइ हो। त्यसो गर्नु हुँदैन। बिचार गर त परमप्रभुले हामीलाई के दिनुभयो! परमप्रभुले हामीलाई शत्रु हराउन सहयोग गर्नुभयो जसले हामी माथि आक्रमण गर्छो। २४तिमीले जे भन्छौ त्यसमा कसैले ध्यान दिनेछैन। जो लडाइको मैदानमा जान्छन् र जो यहाँ बसेर माल-समानको रक्षा गर्नेले तिनीहरूको लागि बराबर भागबण्डा हुनेछ। सबैले बराबर भाग बण्डा पाउने छन्।” २५दाऊदले यो आदेश दिए र इस्त्राएलमा शासन गरे अनि आज पनि इस्त्राएलमा यही नियम लागू छन्।

२६दाऊद सिकलग आइपुगे। तिनले अमालेकीहरूबाट पाएका सामानहरू यहूदाका आफ्ना मित्रहरू र नेताहरूलाई पठाइदिए। दाऊदले भने, “परमप्रभुका शत्रुबाट खोसेका चीजहरू तपाईंलाई उपहार स्वरूप छ।”

२७दाऊदले त्यसरी नै ती सामानहरू बेतेलका नेताहरूलाई, नेगेबका रमोत, यतीरमा, २८अरोएर, सिपमोत, एस्तमो, २९राकालमा भएकाहरूलाई, यरहमैलीहरू र केनीहरूका शहरहरूमा, ३०होर्मा, बोरशानमा, अत्ताकमा, ३१अनि हेब्रोनमा भएकाहरूलाई पठाइदिए। दाऊदले तिनका मानिसहरू जहाँ-जहाँ गएका थिए ती सबै ठाउँका नेताहरूलाई पठाइदिए।

शाऊलको मृत्यु

३१ पलिशतीहरू इस्राएलको विरुद्धमा लडे अनि इस्राएलीहरू हारेर भागे। गिल्बो पर्वतमा धेरै इस्राएलीहरू मारिए। २पलिशतीहरू शाऊल र तिनका छोराहरू विरुद्ध तीव्रता पूर्वक लडे। पलिशतीहरूले शाऊलका छोरा जोनाथन, अबीनादाब र मल्कीशूअलाई मारे।

३त्यो युद्ध शाऊलको विरुद्ध चारैतिर मच्चियो। धनुर्धारीको काँडले शाऊललाई हिकार्यो अनि तिनी नराम्रो घाइते भए। ४शाऊलले तिनको हातहतियार बोक्ने नोकरलाई भने, “तिम्रो तरवार निकालेर मलाई मार। ती विदेशीहरूको हातबाट म घाइते हुनु अथवा तिनीहरूको हाँसोको पात्र बन्न म चाहदिन।” तर शाऊलको नोकर डराएर त्यसो गर्न सकेन। यसर्थ शाऊलले आफ्नो तरवार निकालेर आत्महत्या गरे। ५नोकरले शाऊल मरेको देखेर तरवार निकालेर आफू पनि शाऊलसँगै मरे। ६यसरी शाऊल, तिनका तीनजना छोरा र हतियार बोक्ने केटो त्यस दिन सँगै मरे।

पलिशतीहरूले शाऊलको मृत्युमा आनन्द मनाए

७बेंसीको अर्कोपट्टि भएका इस्राएलीहरूले इस्राएलका सैनिकहरू भाग्दै गरेको देखे। तिनीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरू मरेको देखे। यो देखेर ती इस्राएलीहरू आफ्नो शहर छाडेर भागे। त्यसपछि पलिशतीहरू ती शहरहरूमा आएर बस्न लागे।

८अर्को दिन, पलिशतीहरू मरेका लाशहरूबाट चीज बिज लुटन गए। तिनीहरूले गिल्बो पर्वतमा शाऊल र तिनका छोराहरू मरेका पाए। ९पलिशतीहरूले शाऊलको टाउको काटे र तिनको हतियार लगे। तिनीहरूले पलिशती र तिनीहरूले पूजा गर्ने देवताको मन्दिर सम्म उक्त समाचार पुऱ्याए। १०तिनीहरूले शाऊलको हात-हतियारहरू अशतारोतको मन्दिरमा राखे। शाऊलको लासचाहिँ बेतशानको भित्तामा भुण्डाए।

११याबेश गिलादका मानिसहरूले पलिशतीद्वारा शाऊल माथि घटेका घटनाहरू सुने। १२यसैले याबेशका सबै सैनिकहरू बेत-शान गए। रातभरी तिनीहरू हिँडे। त्यसपछि तिनीहरूले बेतशानको भित्ताबाट शाऊलको लाश भिके। तिनीहरूले शाऊलका छोराहरूका लाश पनि भिके। त्यसपछि ती लाशहरू याबेश पुऱ्याए। याबेशका मानिसहरूले शाऊल र तिनका छोराहरूका लाशलाई जलाइ दिए। १३त्यसपछि तिनीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरूका हड्डीहरू निकाले अनि याबेशमा एउटा ठूलो रूखमुनि गाडे। यसरी याबेशका मानिसहरूले तिनीहरूको दुःख व्यक्त गरे। तिनीहरूले सात दिनसम्म केही पनि खाएनन्।